

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 1997

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΕ'

Τετάρτη 1 Οκτωβρίου 1997

Αθήνα, σήμερα την 1η Οκτωβρίου 1997, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.19' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Γ' σύνθεση), για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 30.9.97 εξουσιοδότηση του Τμήματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα πρακτικά της ΜΔ' συνεδριάσεως του, της Τρίτης 30ής Σεπτεμβρίου 1997 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου "Κύρωση της από 20.6.1997 Σύμβασης μεταξύ των εταιριών "ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και "ΝΑΥΠΗΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και του ως εκ τρίτου συμβληθέντος ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ και άλλες διατάξεις".

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη

ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών "Υπηρεσιακή κατάσταση και αναμόρφωση μισθολογίου του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού και του εκπαιδευτικού προσωπικού των ίδρυμάτων της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (Α.Ε.Ι., Τ.Ε.Ι.) - Μισθολογικές ρυθμίσεις ερευνητών των ερευνητικών ίδρυμάτων και άλλων συναφών κατηγοριών και άλλες διατάξεις"

Είχαμε συμφωνήσει χθες, αφού το ψηφίσαμε επί της αρχής, ότι οι εναπομείναντες εγγεγραμμένοι Βουλευτές στην κατάσταση για να μιλήσουν επί της αρχής, θα προηγούντο επί της ενότητας αυτής των άρθρων 1 έως 12 και μετά ο Υπουργός θ' ανακοίνωντες τις αλλαγές που έχει να κάνει στα άρθρα της ενότητας αυτής για να μπούμε στη συζήτηση με τους εισηγητές.

Ο κ.Ποιβανούδας έχει το λόγο.

ΒΑΡΣΑΜΗΣ ΓΙΟΒΑΝΟΥΔΑΣ: Είναι πραγματικά ανάγκη να ψηφισθούν άμεσα νέες και ριζικές ρυθμίσεις και τομές σε όλες τις βαθμίδες του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Πιστεύω, όμως, ότι με το νομοσχέδιο που συζητείται τώρα, δεν δίνονται λύσεις και κυρίως ο σχεδιασμός αυτός οδηγείται σε αποτυχία, διότι απλούστατα δεν υπάρχουν συγκεκριμένες λύσεις, αλλά ευκαιριακά προτείνονται μερικά θέματα.

Το ισχύον σήμερα μισθολογικό καθεστώς των καθηγητών ΑΕΙ και ΤΕΙ θεσπίστηκε ουσιαστικά πριν από δωδεκάμισι χρόνια,

το Φεβρουάριο του 1985 με το ν.1517. Από τότε και μέχρι σήμερα οι καθηγητές ΑΕΙ και ΤΕΙ δεν έλαβαν καμία ουσιαστική αύξηση των αποδοχών τους, ειδικά ο βασικός μισθός και η σύνταξη τους δεν αυξήθηκαν ούτε μία δραχμή.

Προσπάθεια σημαντικής αυξήσεως των αποδοχών των ΔΕΠ έγινε το 1992, με το ν.2083, που είναι γνωστός ως νόμος Σουφλιά, που προβλεπει αύξηση 35% στο βασικό μισθό και στο δραχμικά επιδόματα, και συνεπώς ανάλογη αύξηση στη σύνταξη αυτών που αποχωρούσαν ως καθηγητές.

Το νόμο, όμως, αυτό, η έναρξη ισχύος του οποίου οριζόταν από 1η Ιανουαρίου 1994 η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με Υπουργό Παιδείας μάλιστα τον καθηγητή ΑΕΙ, τον "αλησμόνητο" -λόγω των ενεργειών του- Δημήτρη Φατούρο, φρόντισε να τον καταργήσει αμέσως μόλις ανήλθε στην εξουσία με ένα απλό φαξ, το οποίο έλεγε: Η προβλεπόμενη από το ν.2083 αύξηση θα αρχίσει να καταβάλλεται εντός του πρώτου εξαμήνου του 1994, γιατί στη μισθοδοσία των μελών ΔΕΠ εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν.1517/85. Παρέπεμπτε, δηλαδή, στις καλένδες την εφαρμογή του νόμου Σουφλιά.

Μετά τις αλλεπάλληλες, έντονες και δυναμικές απεργιακές κινητοποιήσεις των καθηγητών και των φοιτητών των ΑΕΙ και το κλείσιμο των πανεπιστημάν, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αναγκάστηκε να ψηφίσει το ν.2216/94 με τον οποίο κουτσούρευε την αύξηση που έδινε ο νόμος Σουφλιά και τον περιόριζε περίπου στο 23%. Και εδώ θέλω να σημειώσω σε αυτά που είπαν χθες ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Χριστοδούλακης και ο Υπουργός Παιδείας ο κ. Αρσένης, ότι μετά από τις έντονες και δυναμικές απεργιακές κινητοποιήσεις των καθηγητών των ΑΕΙ αναγκάστηκε η Κυβέρνηση να ψηφίσει το νόμο αυτό, έστω με κουτσουρεμένη αύξηση 23% και όχι διότι η ίδια η Κυβέρνηση ήθελε να προχωρήσει σε κάτι τέτοιο.

Εδώ θέλω να σημειώσω και κάτι ακόμη, ότι βγήκε μία διευκρινιστική εγκύκλιος του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, η οποία διατυπωμένη με έναν παράδοξο τρόπο όριζε "η αύξηση που δίνεται, να μην υπολογίζεται σε όλα τα επιδόματα και να μην προσμετράται στη σύνταξη". Και θαυμάστε σαφήνεια εγγράφου: "Η αύξηση των αποδοχών κατά 35% των μελών ΔΕΠ που ρητά ορίζονται στη διάταξη της παρ.1 του άρθρου δεύτερου του ν.2216/94 δεν ενσωματώνεται στο βασικό μισθό αυτών, αλλά υπολογίζεται χωριστά επί των αποδοχών και όπου περιοριστικά αναφέρεται στη διάταξη της παρ.2 του άρθρου 8 του ν.2083/92". Δηλαδή, πού; Στο βασικό μισθό, στην ΑΤΑ και στα δραχμικά επιδόματα. Διευκρινίζεται εδώ ότι το χρονοεπίδομα, το επίδομα οικογενειακών βαρών, το επίδομα σπουδών και το επίδομα ανθυγεινής εργασίας δεν

είναι δραχμικά επιδόματα. Και συνεπώς, δεν λαμβάνονται υπόψη στη βάση υπολογισμού της αύξησης αυτής.

Υπολογίζεται, δηλαδή, η αύξηση στο βασικό μισθό, αλλά δεν ενσωματώνεται στο βασικό μισθό. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, την ευρηματικότητα, για να μην τη χαρακτηρίσω κάπως αλλιώς. Και για να μην υπάρξει αρμφιβήτηση ακολουθεί η διευκρινιση στο εδάφιο β', το οποίο λέει ότι για τη χορήγηση αυτής της ειδικής παροχής στην κατηγορία των παραπάνω μελών Δ.Ε.Π. δεν θεσπίζεται νέο μισθολόγιο καθώς εξακολούθουν να ισχύουν οι διατάξεις του ν. 1517/85. Δηλαδή, ούτε μια δραχμή αύξηση στο βασικό μισθό και συνεπώς και στις συντάξεις των καθηγητών Α.Ε.Ι.

Και όλα αυτά γίνονται τη στιγμή που το Π.Α.Σ.Ο.Κ. επιγγέλλετο και εδεσμεύετο με δημόσιες εμφανίσεις και δηλώσεις ότι όχι μόνο στηρίζει την απεργία των καθηγητών των Α.Ε.Ι. - αναφέρομα στην άνοιξη του 1993- αλλά όταν έλθει στην εξουσία θα καταργήσει το νόμο Σουφλιά και θα αυξήσει κατά πολύ και όχι μόνο κατά 35% τις αποδοχές των πανεπιστημιακών. Συγκεκριμένα σε συνέντευξη Τύπου που έδωσαν τα μέλη της τότε Επιτροπής Παιδείας του Π.Α.Σ.Ο.Κ. που απετελείτο από το σημερινό Πρωθυπουργό κ. Σημίτη, από τον Γεώργιο Παπανδρέου και από το Φίλιππο Πετσαλνίκο και δημοσιεύτηκε σε όλο τον Ημερήσιο Τύπο, δήλωναν ότι θεωρούν ανεπαρκή την αύξηση κατά 35% στους πανεπιστημιακούς και ότι όπως το Π.Α.Σ.Ο.Κ. ερχόταν στην εξουσία θα έδινε μεγαλύτερες αυξήσεις από 35%. Ήρθε δυστυχώς το Π.Α.Σ.Ο.Κ. στην εξουσία, κατήργησε το νόμο Σουφλιά και μείωσε κατά το ήμισυ σχεδόν την αύξηση του νόμου Σουφλιά που αφορούσε τις αυξήσεις για τους πανεπιστημιακούς. Λαϊκισμός, λοιπόν, ο οποίος έφθανε μέχρις εμπαιγμό.

Με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο η Κυβέρνηση εμπαίζει και πάλι τους πανεπιστημιακούς, διότι το νομοσχέδιο είναι άδικο και δεν ικανοποιεί ουσιαστικά τους την αιτήματά τους για τους εξής λόγους: Πρώτον, υπήρξαν επανειλημμένες δεσμεύσεις από τον Υπουργό Παιδείας ότι η ισχύς του νομοσχεδίου θα ανατρέξει από την 1η Ιανουαρίου 1997, όπως έγινε με τα μισθολόγια όλων των δημοσίων υπαλλήλων και των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Ανευθυρίαστα, όμως, ο κύριος Υπουργός προσυποργάφει αθετώντας τις υποχρέεις του και εμπαίζοντας τους καθηγητές Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. το σχέδιο νόμου που προβλέπει την καταβολή των διαφορών από 1.1.1997 με μισή αύξηση και από 1.1.1998 το υπόλοιπο. Αυτό αποτελεί κατάφωρη αδικία εις βάρος των πανεπιστημιακών, εις βάρος αυτών που θέλουμε να εκπαιδεύσουν τα παιδιά μας, για να βγουν στην κοινωνία αύριο τέλειοι επιστήμονες, γιατί μόνο αυτούς έξαιρει από όλους τους μισθωτούς στερώντας τους αποδοχές που όλοι έχουν λάβει.

Δεύτερον, το μισθολόγιο αυτό είναι προπαντός επιδοματικό. Πέραν των επιδόματων χρόνου υπηρεσίας, οικογενειακού, εορτών και αδείας καθιερώνει άλλα έξι επιδόματα συνολικού ύψους εξακοσίων πενήντα χιλιάδων (650.000) δραχμών περιπου για την πρώτη βαθμίδα, ποσό το οποίο δεν υπολογίζεται στη σύνταξη και έτσι χάνεται με τη συνταξιοδότηση. Έτσι το μεικτό ποσό της συντάξεως καθηγητή Α.Ε.Ι. μόλις ξεπερνά τις τετρακόσιες χιλιάδες (400.000) δραχμές. Φρονώ ότι πρέπει να ληφθεί μέριμνα και να δειχθεί μεγαλύτερο ενδιαφέρον για τους απόμαχους πνευματικούς ηγέτες μας με την αύξηση του βασικού μισθού τους και τη μείωση των επιδόματων τους.

Τρίτον, με τη διάταξη του άρθρου 2, παράγραφος 3, εδάφιο β' του σχεδίου νόμου, η αναστολή της ιδιότητας του μέλους Δ.Ε.Π. που κατέχει αμειβόμενη θέση σε ΝΠΔΔ, ΝΠΙΔ, τράπεζες και οργανισμούς επαφίεται στη βούληση του ίδιου του μέλους, ενώ οι Βουλευτές και οι Υπουργοί τελούν σε υποχρεωτική αναστολή των καθηκόντων τους ως μελών Δ.Ε.Π. Εδώ η Κυβέρνηση εφαρμόζει δύο μέτρα και δύο σταθμά για την ίδια κατηγορία δημοσίων λειτουργών. Προτείνω η διάταξη του άρθρου 2, παράγραφος 3 εδάφιο β' να απαλειφθεί, ώστε η αναστολή της ιδιότητας του μέλους Δ.Ε.Π. για όσους κατέχουν άλλη αμειβόμενη θέση να καταστεί υποχρεωτική. "Η παπάς, παπάς, ή ζευγάς, ζευγάς". Δεν

μπορεί αυτοί να κρατούν δύο καρπούζια στην ίδια μασχάλη.

Τέταρτον, περικόπτει αναιτιολόγητα το επίδομα ειδικών συνθηκών που ελάμβαναν οι καθηγητές των περιφερειακών πανεπιστημάν, δηλαδή, των Πανεπιστημίων Θράκης και Αιγαίου, εξισώνοντάς τους με εκείνους των Πανεπιστημίων Αθηνών και Θεσσαλονίκης. Με αυτήν την περικόπη εκλείπει ένα ισχυρό κίνητρο στελέχωσης των περιφερειακών πανεπιστημάν και οσαδήποτε περιοριστικά μέτρα και αν ληφθούν "πιπάμενοι καθηγητές" των περιφερειακών πανεπιστημάν θα αυξηθούν με άμεση συνέπεια την υπολειτουργία αυτών των πανεπιστημάν. Καταλαβαίνετε λοιπόν, τι πάει να γίνει με την κατάργηση αυτού του επιδόματος ειδικών συνθηκών.

Ακόμα, θέλω να θέσω το θέμα που αφορά τους καθηγητές της Ειδικής Παιδαγωγικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης. Με τη διάταξη του άρθρου 18, παράγραφος 3 του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, προβλέπεται ότι αυτοί οι καθηγητές λαμβάνουν τις αποδοχές του μονίμου παρέδρου του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου.

Όπως είναι γνωστό και, ειδικότερα, κύριοι Υπουργοί της Παιδείας, οι καθηγητές αυτοί προσφέρουν διδακτικό έργο εκπαιδεύοντας δασκάλους για τη στελέχωση των μειονοτικών σχολείων της Θράκης. Είναι το μοναδικό εκπαιδευτήριο στην Ελλάδα που πάρινε υποψηφίους δασκάλους και διδάσκει τους μουσουλμάνους στη Θράκη, δηλαδή, τους Έλληνες υπηκόους με μουσουλμανικό θρήσκευμα. Καταλαβαίνετε τι ειδική αποστολή έχουν αυτοί οι καθηγητές. Ξέρετε πόσοι είναι αυτοί; Είναι μόνο οκτώ στον αριθμό καθηγητές και τους εξαρείτε από ένα επίδομα που το πάρινον όλοι οι άλλοι. Ε, αυτό, δεν είναι αδικία; Σημειωτέον ότι είναι υποχρεωμένοι να προετοιμάζονται ανελλιπώς για το ιδιόμορφο και δύσκολο έργο που κάνουν, έχουν εξαδικωτική καθημερινή απασχόληση λόγω ιδιομορφίας της σχολής και συνεπώς δικαιούνται του επιδόματος διδακτικής προετοιμασίας και εξαδικωτικής απασχόλησης. Άρα είναι δίκαιο να χορηγηθεί ανάλογο επίδομα διδακτικής προετοιμασίας στους καθηγητές των ΑΕΙ.

Επίσης, θέλω να σημειώσω ότι δεν παρέχεται στους καθηγητές της Ειδικής Παιδαγωγικής Ακαδημίας ούτε το επίδομα πολυετίας με τη συμπλήρωση είκοσι πέντε ετών υπηρεσίας, ενώ πρέπει να παραμένουν αυτοί που έχουν την εμπειρία να διδάξουν αυτό το ειδικό έργο που είναι να εκπαιδεύουν τους δασκάλους για τους μουσουλμάνους της Θράκης.

Συνεπώς, κύριοι Υπουργοί, πρέπει να λάβετε ειδική μέριμνα και αυτά τα δύο επιδόματα που κόβονται από αυτούς τους καθηγητές να δοθούν, επαναλαμβάνοντας στους καθηγητές της Ειδικής Παιδαγωγικής Ακαδημίας. Όπως είπα και στην αρχή είναι ανάγκη να πρωθηθούν άμεσα νέες μεταρυθμίσεις και τομές σ' όλες τις βαθμίδες του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Πάντως, αυτό το νομοσχέδιο είναι κατά τη γνώμη μου πρόχειρο και ευκαιριακό. Δεν επιλύονται έτσι τα προβλήματα, αλλά πολλαπλασιάζονται και ο σχεδιασμός αυτός θα αποτύχει. Τολμώ να πω ότι γ' αυτά τα οποία τόνισα, είμαι κάθετα αντίθετος και το νομοσχέδιο προσωπικά δεν το ψηφίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Βλαχόπουλος έχει το λόγο.

ΗΑΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, στην προοπτική του 2000 και του 21ου αιώνα η Κυβέρνηση ανταποκρινόμενη στις νέες ανάγκες της επιστήμης, της έρευνας, της παραγωγής και της οικονομίας επιχειρεί να προετοιμάσει το χώρο όπου προσφέρεται η παραδείσιο πρόσωπο της επιστήμης, οι νέοι επιστήμονες, οι αυριανοί ερευνητές, η νέα γενιά που θα αναλάβει τις ευθύνες για να οδηγήσει την πατριδα μας στους άγνωστους, αλλά ενδιαφέροντες δρόμους της αρχής της τρίτης χιλιετίας.

Πριν από ένα μήνα ψηφίσαμε νόμο για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση όπου προβλέπονται ουσιαστικές παρεμβάσεις σ' όλες τις βαθμίδες, όπως από το ολοήμερο νηπιαγωγείο μεχρι το άνοιγμα της τριτοβάθμιας πανεπιστημιακής εκπαίδευσης.

Το σημερινό νομοσχέδιο έρχεται στην πιο κατάλληλη στιγμή, τώρα που καλούμε τους πανεπιστημιακούς να δεχθούν περισσότερους φοιτητές, τώρα που τους καλούμε να ετοιμάσουν τα προγράμματα επιλογής σπουδών, να λειτουργήσουν

το ανοιχτό πανεπιστήμιο. Τώρα η Κυβέρνηση κάνει ένα γενναίο βήμα για ένα αξιοπρεπές μισθολόγιο για τους πανεπιστημιακούς, αλλά και για τους ερευνητές και φυσικά εδώ υπάρχουν και κάποιες ενστάσεις που θα διατυπωθούν από μένα και για τους καθηγητές των ΤΕΙ. "Ένα μισθολόγιο που επιτρέπει στους πανεπιστημιακούς δασκάλους απερισπαστοί να ασχοληθούν με τα υψηλά και σημαντικά καθήκοντά τους, της διδασκαλίας, της έρευνας, της προετοιμασίας, της νέας γενιάς για τις ανάγκες του αύριο.

Και η μεν πολιτεία δια της σημερινής Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ επιτελεί το χρέος της. Ποια είναι, όμως, μέχρι σήμερα η εμπειρία μας από την ανταπόκριση των διδασκόντων στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ σε σχέση με τις υποχρεώσεις τους;

Θα επιχειρήσω να φωτίσω και να προσεγγίσω το θέμα με τη λογική, υποχρεώσεις της πολιτείας, υποχρεώσεις των διδασκόντων, δικαιώματα της πολιτείας, δικαιώματα των διδασκόντων και θα έλεγα συνολικά, υποχρεώσεις και των δύο πλευρών προς τη νεολαία μας.

Είχα και έχω την τύχη να έχω στο στενό οικογενειακό και φιλικό μου περιβάλλον αρκετούς πανεπιστημιακούς δασκάλους και πέρασα και ο ίδιος από μέλος ΔΕΠ πριν από χρόνια από το πανεπιστήμιο και έτσι έχω τη δυνατότητα να γνωρίζω από κοντά και από μέσα και τη μια και την άλλη πλευρά και την καλή και την κακή ώψη του πανεπιστημίου και όλων όσων γίνονται μέσα στο πανεπιστήμιο. Και είναι αλήθεια, ότι πράγματι υπάρχουν καθηγητές που ασκούν άριστα τα διδακτικά τους και ερευνητικά καθήκοντα, θα έλεγα οι περισσότεροι καθηγητές και διδάσκοντες στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, καθοδηγώντας και εργασίες διπλωματικές και διδακτορικές διατριβές. Νομίζω, ότι ένα μεγάλο μέρος απ' αυτούς τους πανεπιστημιακούς δασκάλους τιμούν και τον ίδιο τους τον εαυτό και το πανεπιστημιακό ίδρυμα στο οποίο διδάσκουν, αλλά πολλές φορές και την ίδια μας την πατρίδα.

Υπάρχει, όμως, και η άλλη πλευρά. Υπάρχει το πανεπιστήμιο των πταμένων καθηγητών, των καθηγητών των παρόντων, των "ωσεί παρών", υπάρχει το πανεπιστήμιο των μεταγραφών οι οποίες οδηγούνται στη δικαιστική διαδικασία. Και νομίζω, ότι αυτά είναι γνωστά και μας απασχόλησαν πάρα πολύ εδώ, γι' αυτό πριν από δύο με δυόμισι χρόνια η τότε κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ψήφισε ένα νόμο για τις μεταγραφές των φοιτητών στα πανεπιστήμια του εσωτερικού, παρ' όλο που και αυτό έγινε προσπτιθαία, όπως τελευταία είδαμε στον Τύπο και στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, να καταστραγηθεί από τους πανεπιστημιακούς.

Υπάρχει το πανεπιστήμιο των πολλών συγγραμμάτων, που πολλά απ' αυτά είναι συρραφές κάποιων εργασιών και αντίγραφα -θα έλεγα- κάποιων ξένων ή δικών μας εργασιών, για να πλουτίσουν κάποιοι καθηγητές. Υπάρχουν τα πανεπιστήμια στα οποία επεμβαίνει ο εισαγγελέας για κατάχρηση κοινοτικών πόρων. Και αυτά είναι γνωστά σε όλους μας και είναι και πολύ γνωστά από παλαιότερα και τα πανεπιστήμια κλινικές, ιδιοκτησίες καθηγητών. Και όλα αυτά εν ονόματι της αυτονομίας των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, την οποία αυτονομία η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. της δεκαετίας του '80 και νομοθέτησε και στήριξε και σήμερα εμείς στηρίζουμε, πανεπιστήμια τα οποία λειτουργούν χωρίς κανονισμούς, χωρίς να δίνουν λόγο σε κανέναν και κυρίως στον ελληνικό λαό, αλλά τα οποία λειτουργούν με πόρους του ελληνικού λαού.

Χθες, στον χθεσινό Τύπο, υπήρχαν δύο δημοσιεύματα που αφορούν τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και φυσικά σε ένα δημοσίευμα αναφέρεται, ότι οι διδάσκοντες στο Πάντειο Πανεπιστήμιο συνεχίζουν την αποχή από τα καθήκοντά τους, επισημαίνοντας μεταξύ άλλων ότι το υπό ψήφιση νομοσχέδιο προσβάλλει την αξιοπρεπέα τους, ότι πλήττει την ελευθερία και την αυτονομία της έρευνας, της διδασκαλίας κλπ.

Είναι αλήθεια, ότι ίσως κάποια μέτρα τα οποία προβλέπονται από το παρόν νομοσχέδιο σε σχέση με την εποπτεία και τον έλεγχο, με την καλή έννοια αυτών που προβλέπει το νομοσχέδιο, θεωρούνται αστυνομικές διατάξεις και ότι προσβάλλουν την αξιοπρεπεία. Άλλα νομίζω, ότι η

αξιοπρέπεια κερδίζεται και δεν προσβάλλεται όταν οι πανεπιστημιακοί λειτουργούν με σωστό τρόπο, όταν δεν συμβαίνουν αυτά που ανέφερα προηγουμένως και δείχνουν την κακή ώψη της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να αναφερθώ και σε ένα άλλο δημοσίευμα στην ίδια σελίδα της εφημερίδας, όπου αναφέρεται στην αντιπαράθεση για την Οικονομική Σχολή μεταξύ Πανεπιστημίου Πατρών και Δήμου Αγρινίου. Είναι, όπως λένε, σε εξέλιξη αυτή η διαμάχη και η Οικονομική Σχολή ζητάει να μεταφερθεί στην Πάτρα. Οι δημοτικές και τοπικές αρχές επιμένουν να μείνει στο Αγρίνιο κ.ο.κ. Και αυτό το δημοσίευμα αλλά και η εμπειρία την οποία έχουμε μέχρι σήμερα, μου δίνει την αφορμή και τη δυνατότητα να αναφερθώ και στα περιφερειακά πανεπιστήμια, για τα οποία όπως φαίνεται τουλάχιστον από το νομοσχέδιο προβλέπεται μια ισοπεδώσωση όσον αφορά τους μισθούς των καθηγητών.

Φυσικά, ο κύριος Υπουργός χθες έδωσε κάποιες εξηγήσεις και είπε ότι ηδήπαρχε μια ομάδα εργασίας η οποία επεξεργάζεται ένα πακέτο κινήτρων τα οποία θα είναι ικανά ώστε να προσελκύσουν πανεπιστημιακούς στην περιφέρεια γιατί τα μέχρι τώρα κίνητρα που ήταν το επίδομα το οποίο δινόταν στα περιφερειακά πανεπιστήμια, δεν ήταν ικανό να προσελκύσει πανεπιστημιακούς.

Πάντως, εγώ θα ήθελα να σημειώσω -απευθυνόμενος και προς τον κύριο Υπουργό- ότι εάν πράγματι αυτό το επίδομα το οποίο νομίζω ότι ήταν αρκετά σημαντικό δεν κατόρθωσε να προσελκύσει πανεπιστημιακούς, όπως είπε χθες ο κύριος Υπουργός, τουλάχιστον ίσως μπόρεσε να κρατήσει αυτούς που βρίσκονται στα πανεπιστήμια της ελληνικής περιφέρειας. Δηλαδή, αν δεν υπήρχε και αυτό μήπως έφευγαν και αυτοί οι οποίοι σήμερα λειτουργούν και διδάσκουν στα πανεπιστήμια.

Νομίζω ότι αυτό το θέμα των κινήτρων θα πρέπει να λυθεί. Θα πρέπει να είναι ισχυρά τα κίνητρα, κύριε Υπουργέ, για τα περιφερειακά πανεπιστήμια. Γιατί γνωρίζω ότι και εμείς σαν τοπική κοινωνία της δυτικής Μακεδονίας, όποιες προτάσεις κάναμε είτε επίσημες είτε ανεπίσημες για την ίδρυση πανεπιστημίου δυτικής Μακεδονίας -και τελευταία όπως γνωρίζετε κάναμε μία ερώτηση όλοι οι Βουλευτές της δυτικής Μακεδονίας και πήραμε και μία απάντηση- τις περισσότερες φορές το ανεπίσημο ήταν ότι "ποιος θα έρθει εκεί τώρα στην Κοζάνη, δεν έρχονται, για κοιτάζει τα άλλα πανεπιστήμια φυτοζωούν είτε είναι στην Ξάνθη, στην Κομοτηνή είτε είναι στα Γιάννενα". Αυτό δε νομίζω ότι είναι μια απάντηση η οποία αντέχει. Και τελικά, τα πανεπιστήμια δεν θα τα δημιουργήσουμε εκεί που θέλουν οι καθηγητές αλλά τα πανεπιστήμια θα τα δημιουργήσουμε, θα τα ιδρύσουμε και θα τα λειτουργήσουμε εκεί που υπάρχουν οι ανάγκες, εκεί που πρέπει να στηριχθεί και να λειτουργήσει η ανάπτυξη στην ελληνική περιφέρεια.

'Ετοι, λοιπόν, εδώ θα ήθελα να πω -και άλλες φορές το έχω πει μιλώντας γενικά για την ελληνική περιφέρεια- ότι η ελληνική πολιτεία θα πρέπει να πληρώσει εν γνώσει της, κύριε Υπουργέ, ένα υψηλότερο κόστος για να στηριχθεί η ελληνική περιφέρεια σε όλους τους τομείς και ιδιαίτερα στον τομέα της παιδείας και της εκπαίδευσης. Νομίζω ότι για το πανεπιστήμιο της δυτικής Μακεδονίας θα υπάρχει θετική απάντηση τώρα που ανοίγουν τα πανεπιστήμια, τώρα που θα χρειασθούν και περισσότερες θέσεις για τους φοιτητές.

'Όμως, θα ήθελα να αναφερθώ και λίγο στα ερευνητικά κέντρα και στους ερευνητές. Είπε ο κύριος Υφυπουργός των Οικονομικών χθες ότι πράγματι δεν μειώνονται οι αποδοχές των ερευνητών, αλλά αυξάνονται και θα έλεγα σημαντικά όπως τόνισε τουλάχιστον. Υπάρχει, όμως, μία διαφορά μεταξύ των πανεπιστημιακών και των ερευνητών.

Θα έλεγα, κύριε Υπουργέ, ότι οι πανεπιστημιακοί έχουν πολλές διεξόδους και είχαν μέχρι τώρα όπως έχουν και με το νομοσχέδιο. Πέρα, δηλαδή, από τα καθαρά πανεπιστημιακά καθήκοντα, έχουν δυνατότητες, κινούνται μέσα σε χώρους κοινωνικούς, επαγγελματικούς, πολιτικούς θα έλεγα που τους δινούνται αυτές οι δυνατότητες, αλλά οι ερευνητές τουλάχιστον απ' όπι γνωρίζω κυρίως αφιερώνονται περισσότερο στην επιστήμη τους. Δεν έχουν τέτοιες δυνατότητες να συμμετέχουν

σε διοικητικά συμβούλια, να είναι πρόεδροι σε οργανισμούς. Κυρίως περιορίζονται στα ερευνητικά τους καθήκοντα και νομίζω ότι αυτή η διαφοροποίηση δεν θα κάνει καλό στον τομέα της έρευνας γιατί θα πρέπει οπωσδήποτε εμείς σαν χώρα, σαν πατρίδα να αξιοποιήσουμε τους ανθρώπινους πόρους, να αξιοποιήσουμε τις δυνατότητες που έχουν οι Έλληνες επιστήμονες και στον τομέα της έρευνας.

Και εδώ θα ήθελα να τονίσω, όχι μόνο για τους ερευνητές και τα ερευνητικά κέντρα, την ανάγκη απολογισμού και αξιολόγησης των ερευνητικών κέντρων αλλά και των πανεπιστημιακών ίδρυμάτων. Μιλούμε για αξιολόγηση τώρα της σχολικής μονάδος που θα είναι τα δημοτικά σχολεία που θα είναι τα ενιαία λύκεια και δεν μιλούμε για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού αποτελέσματος του πανεπιστημιακού, του ερευνητικού...

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Επομένως, θα πρέπει να γίνει η αξιολόγηση διότι αν μέχρι τώρα σίχαμε κάνει την αξιολόγηση θα βλέπαμε ότι πραγματικά πολλά ερευνητικά κέντρα και πολλά πανεπιστήμια θα βρίσκονταν στην κορυφή ενός τέτοιου πίνακος όπως είναι και το ΕΤΣΑΚ.

Εμείς που ζήσαμε τους σεισμούς της Κοζάνης, είδαμε πραγματικά τη μεγάλη προσπάθεια και τη μεγάλη προσφορά αυτού του Ινστιτούτου των Σεισμικών Ερευνών.

'Όσον αφορά τις ανώτερες στρατιωτικές σχολές, που και εδώ διαφοροποιούνται, σήμερα μιλάμε για "έξυπνα" όπλα, για δυνατότητες των εξοπλισμών και της πολεμικής βιομηχανίας, που πραγματικά δεν έχουν καμία σχέση με το μεγάλο αριθμό του Στρατού, της Αεροπορίας κ.ο.κ. Αξίζει να δούμε πως μπορούν να αξιοποιηθούν και οι ανώτερες στρατιωτικές σχολές, έτσι ώστε να αξιοποιήσουμε την έρευνα που γίνεται και σ' αυτές τις σχολές.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, και κλείνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Πρέπει να ξέρετε ότι είναι δώδεκα λεπτά. Πόσο μισό λεπτό;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ: Να πάει στο δέκατο τρίτο λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ: Στο δέκατο τρίτο λεπτό και εγώ.

Κύριοι συνάδελφοι, πριν από δύο μήνες, είδε το φως της δημοσιότητας μια επιστημονική έρευνα -και εγώ φυσικά δεν συμφωνώ με το αποτέλεσμα και βρέθηκα στην παρουσίαση και είχα μιλήσει σε σχέση με την έρευνα- που έφερνε τους πανεπιστημιακούς δασκάλους στην πρώτη θέση της αποδοχής από τον ελληνικό λαό, δύον αφορά την ανταπόκρισή τους στα καθήκοντά τους. "Ήταν στην πρώτη θέση. Εγώ δεν συμφωνώ γιατί δεν έρω αν αυτό το δείγμα της έρευνας ήταν μέσα από το πανεπιστήμιο ή αναφέρονταν σε κάποιους που δεν έχουν καμία σχέση με το πανεπιστήμιο, οπότε όταν τους ρωτούσαν για τους πανεπιστημιακούς, έλεγαν "βεβαίως οι πανεπιστημιακοί είναι πρώτοι". Άλλα δύο γνωρίζουν από μέσα το πανεπιστήμιο και έχουν επαφή με τα πανεπιστημιακά, έχουν διαφορετική άποψη.

Καλώ, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, όλους τους πανεπιστημιακούς δασκάλους να δικαιώσουν τις προσδοκίες των Ελλήνων φοιτητών, να μη διαψεύσουν τα όνειρα και τα οράματα της νέας γενιάς, μέσα από τη σωστή λειτουργία και μετά την ανταπόκριση της πολιτείας για ένα αξιοπρεπές μισθολόγιο και νομίζω ότι η συμβολή των πανεπιστημιακών μπορεί να είναι πολύ σημαντική. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Υπάρχει μία επιστολή του Προέδρου του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου που ορίζει για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο ως κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, τον Βουλευτή Ευθοίας, κ. Ευάγγελο Αποστόλου.

Ο κ. Σουφλιάς έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αρχίσω από κάτι που είναι αξίωμα στην εκπαιδευτική πολιτική, ότι λόγω της σύνθεσης και της πολυπλοκότητας των θεμάτων, ποτέ δεν προβαίνουμε σε αλλαγές, αν αυτές δεν έχουν μελετηθεί καλά και αν δεν ξέρουμε μέχρι τέλους τι πρέπει και π πρόκειται να γίνει. Η Κυβερνηση συστημάτων εφήμορσε μία άλλη τακτική χωρίς μελέτη, χωρίς διάλογο. Με περισσή προχειρότητα και επιπολαίστη προχωρά σε αλλαγές τις οποίες ονομάζει μεταρρύθμιση, ενώ στην ουσία είναι απορύθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος, είναι περιπέτεια για το εκπαιδευτικό σύστημα και σήμερα δεν γνωρίζει κανένας τι γίνεται και τι πρόκειται να γίνει στην εκπαίδευση, ούτε οι καθηγητές ούτε οι δάσκαλοι ούτε οι μαθητές ούτε οι γονείς. Ξεκίνησε η σχολική χρονιά, η χειρότερη σχολική χρονιά, χωρίς καθηγητές. Δεν έχουν γίνει αποσπάσεις και τοποθετήσεις των αναπληρωτών. Τώρα, σε κάτι πρόχειρα φυλλάδια φαίνεται πως θα αξιολογήσουν τους μαθητές, χωρίς καν να έχει ερωτηθεί το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο. Και ταυτόχρονα επιχειρείται η Κυβερνηση να εφαρμόσει το ενιαίο λύκειο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Ενιαίο Λύκειο δεν εφαρμόζεται πουθενά στον κόσμο. Επιχειρήθηκε στην Αγγλία και εγκαταλείφθηκε. Κάποια στιγμή επιχειρήθηκε και στη Ρωσία και στη Γερμανία και εγκαταλείφθηκε. "Έτσι εντελώς απροετοίμαστα επιδίωκε να εφαρμόσει κάτι που δεν εφαρμόζεται πουθενά στον κόσμο, καταστρέφοντας την τεχνική εκπαίδευση που όλες οι χώρες πραγματικά προσπαθούν να την προασπίσουν και να την πρωθήσουν ως κόρη οφθαλμού. Λέει, παραπλανώντας το λαό, ότι θα μπαίνουν όλοι στο πανεπιστήμιο χωρίς εξετάσεις. Και έχει στο νόμο αυτά τα απροσδίοριστα, δήθεν δοκιμασίες, τα δύο μαθήματα στην Γ' λυκείου, που κανείς δεν ξέρει πότε θα εξετασθούν και ταυτόχρονα -και εδώ θέλω να το προσεξετε-επταναφέρει ως βασικό κριτήριο εισαγωγής στα πανεπιστήμια το βαθμό του απολυτηρίου. Αυτά έχουν δοκιμασθεί, δεν είναι καινούρια. Δοκιμάστηκαν και αποσύρθηκαν το 1983, διότι και τότε ο νόμος προέβλεπε να λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός του απολυτηρίου και ειδαμείνεται ένα φοβερό φαινόμενο, όχι καταγγελίες συναλλαγών, αλλά συναλλαγών και έναν πολλαπλασιασμό των αριστούχων, αφού διά του βαθμού του απολυτηρίου θα έμπαιναν στο πανεπιστήμιο.

Και αυτά όλα εντελώς απροετοίμαστα και χωρίς να ξέρει κανένας τι πρόκειται να γίνει.

"Εφέρε τον Ιούλιο ένα νόμο η Κυβερνηση για την εξέλιξη των μελών ΔΕΠ -τα είπαμε και τότε- ο οποίος θεσμοθετεί τη δημοσιοϋπαλληλική διαδικασία εξέλιξης των μελών ΔΕΠ. Μπήκες λέκτορας σε ένα Πανεπιστήμιο; Σε δεκατρία, δεκαπέντε χρονία θα βγεις καθηγητής, ότι και να είσαι. Μονιμοποίηση από τη δεύτερη βαθμίδα, από τον επίκουρο. Να μπορεί ο καθηγητής ή το μέλος ΔΕΠ να προκηρύξει μόνος του τη θέση για την εξέλιξη του δύο και τρεις φορές, ώσπου να το πετύχει, κατοχυρώνοντας έτσι την αναξιοκρατία.

"Εφτασαν με εκείνο το νόμο ακόμα και οι βοηθοί, οι επιμελητές, οι συνεργάτες να γίνουν λέκτορες. Γιατί να μην γίνουν όλοι λέκτορες. Λες και αυτό είναι το πρόβλημα, πώς θα συμβιβαστούμε μία βασική αρχή, ότι το έλλειμμα σε αυτόν τον τόπο είναι κυρίως η αξιοκρατία, είναι ο σεβασμός σε κάποιες αξίες. Και αυτή η αξιοκρατία κατά κύριο λόγο διδάσκεται, εμπεδώνεται, βιώνεται μέσα στο πανεπιστήμιο διότι εκεί την μαθαίνει και ο καθηγητής και ο δάσκαλος και ο γονιός και οι πάντες.

Με εκείνο το νόμο, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, στην ανώτατη εκπαίδευση θεσμοθετήσατε τη δημοσιοϋπαλληλική διαδικασία εξέλιξης των μελών ΔΕΠ και κατοχυρώσατε σε μεγάλο βαθμό την αναξιοκρατία και ταυτόχρονα η εξέλιξη τους γίνεται χωρίς καν αναπτυξιακά ή ακαδημαϊκά κριτήρια, σύμφωνα, δηλαδή, με τις ανάγκες των πανεπιστημών.

Τώρα φέρατε ετούτο το νόμο. Είναι ένας νόμος πιέσεων και συμβιβασμών. Είπατε χθες ότι δεν είναι. Μα είναι. Απόλυτα είναι. Τι κάνετε με αυτό το νόμο; Νομιμοποιούνται πλέον όλοι οι διδάσκοντες στο πανεπιστήμιο, τα μέλη ΔΕΠ και οι

καθηγητές, να ασκούν εξωπανεπιστηματική επαγγελματική δραστηριότητα. Ένα άλλο φαινόμενο που δεν συμβαίνει πουθενά στον κόσμο. Πουθενά στον κόσμο δεν υπάρχει ενιαίο λύκειο, πουθενά στον κόσμο δεν υπάρχει τέτοιο σύστημα εισαγωγής, πουθενά στον κόσμο δεν υπάρχει τέτοιο σύστημα εξελίξις μελών ΔΕΠ, πουθενά στον κόσμο δεν υπάρχει τέτοιο σύστημα και τέτοια κατηγοριοποίηση των καθηγητών, που επιτρέπουμε, δηλαδή, σε όλους να είναι επισκέπτες επαγγελματίες στο Πανεπιστήμιο.

Όλοι οι άλλοι προηγούμενοι νόμοι, προ του ν. 2083/92 που είχαν την τιμή να εισηγηθώ στη Βουλή και να ψηφιστεί, έλεγαν ότι απαγορεύεται στον καθηγητή πανεπιστημίου να έχει εξωπανεπιστηματική δραστηριότητα και όλοι βεβαίως, κατά το πλείστον, είχαν αυτήν την πανεπιστημιακή δραστηριότητα.

Ως Υπουργός Παιδείας είπα ότι αυτό το φαινόμενο πρέπει να το σταματήσουμε, διότι στο τέλος τέλος μπορεί να κάνουμε λάθος στις πολιτικές μας αποφάσεις, κύριοι συνάδελφοι, αλλά η πολιτική κυρίως διδάσκει και διδάσκει καθαρή τοποθέτηση, καθαρές πράξεις. Και είπα μέσα μου ότι κάτι πρέπει να κάνουμε και αποφάσισα το εξής: Καλό είναι να είναι όλοι μέσα στο πανεπιστήμιο.

Με το ν. 2083 έκανα δύο κατηγορίες. Η μία κατηγορία ήταν των πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, δηλαδή, θα ασχολούνταν πλήρως και αποκλειστικά στο πανεπιστήμιο και η δεύτερη κατηγορία ήταν των πλήρους απασχόλησης, δηλαδή, θα είναι στο πανεπιστήμιο όσες ώρες είναι και οι πρώτοι, αλλά θα μπορούν να έχουν και επαγγελματική δραστηριότητα εκτός πανεπιστημίου, όπως θα προβλέπονταν από τον κανονισμό του πανεπιστημίου.

Στη μεν πρώτη κατηγορία ο νόμος εκείνος τότε προέβλεπε διαφορά μισθού κατά 35%, ώστε να υπάρχουν κίνητρα για όποιον θέλει να μείνει και να είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Αν το 35% δεν ήταν επαρκές, θα έπρεπε να μελετηθεί και να αυξηθεί. Και αν θέλετε, εγώ πιστεύω ότι έπρεπε να προτεθεί άλλο 15% και η διαφορά να είναι στο 50%. Αυτό, όμως, είναι θέμα εκτίμησης.

Είχατε μια άλλη κατηγορία μερικής απασχόλησης μόνο για τα περιφερειακά πανεπιστήμια. Τι νόμα να έχει η μερική απασχόληση στα Πανεπιστήμια Αθηνών και Θεσσαλονίκης; Μόνο εξυπέρετηση προσώπων κάνει αυτός ο θεομός της μερικής απασχόλησης στα Πανεπιστήμια Αθηνών και Θεσσαλονίκης, ενώ στα περιφερειακά πανεπιστήμια είναι ζωτική ανάγκη, διότι ο καλός καθηγητής των Αθηνών δεν πάει εκεί. Αν, όμως, μπορούσε να πάει με μερική απασχόληση αυτός ή κάποιος άλλος καλός επιστήμονας στην Θράκη, θα πήγαιναν να διδάσκουν πέντε ώρες την εβδομάδα.

Και ήρθε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και αποδυνάμωσε εντελώς αυτήν τη ρύθμιση. Και έρχεται σήμερα ο Υπουργός Παιδείας και η Κυβέρνηση και κάνουν όλους τους καθηγητές πλήρους απασχόλησης, δηλαδή, τους δίνει τη δυνατότητα να ασκούν και επάγγελμα εκτός πανεπιστημίου, ορίζοντας ως ελάχιστο χρόνο διδασκαλίας τις έξι ώρες και τις δεκατέσσερις παρουσίες στο πανεπιστήμιο.

Κατ' αρχήν, θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση. Ακόμη και το Σύνταγμα προβλέπει για την κατάσταση των μελών ΔΕΠ το πώς θα λειτουργούν. Αυτά θα καθορίζονται από τους οργανισμούς των πανεπιστημίων. Δεν μπορούμε να λέμε ότι τα πανεπιστήμια έχουν αυτοτέλεια και εσείς έρχεσθε με το νόμο και καθορίζετε το ωράριο. Και το κάνετε αυτό για να φαίνεσθε δήθεν αυστηροί, όταν τους δίνετε το μέγιστο, βγείτε όλοι έξω και κάνετε επάγγελμα.

Εν πάσῃ περιπτώσει, είναι έξι ώρες διδασκαλία και δεκατέσσερις ώρες παρουσία. Τι πιστεύετε εσείς, κύριοι συνάδελφοι; Πόσες ώρες θα είναι ο καθηγητής αυτός στο πανεπιστήμιο; Πιστεύετε ότι θα είναι δεκατέσσερις ώρες; Ούτε τις μισές δεν θα είναι. Κάνετε και μία διάρεση, για να δείτε ότι με το νόμο αυτό ένας ο οποίος θα απασχολείται δύο και τρεις ώρες μόνο την ημέρα, θα αμειβεται με εννιακόσιες χιλιάδες και με ένα εκατομμύριο. Εγώ δεν συμφωνώ και ας ενοχλεί τους καθηγητές.

Θα δεχόμουν, βεβαίως, ο καθηγητής πλήρους και

αποκλειστικής απασχόλησης να πάρει και ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες και ένα εκατομμύριο τετρακόσιες χιλιάδες και ενάμισι εκατομμύριο. Έχει ανάγκη το πανεπιστήμιο από πυρήνα καθηγητών πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, έχει ανάγκη από καθηγητές, οι οποίοι θα δίνουν όλες τις δυναμεις τους στο πανεπιστήμιο. Εν πάσῃ περιπτώσει, ας επιλέγουν κάποιοι τι θα έκαναν, αν θα ήταν πλήρους ή πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

Βεβαίως, όλα τα υπόλοιπα ειλικρινά δεν θέλω να τα σχολιάσω. Τι είναι αυτές οι διαδικασίες; Κάθε μήνα θα παίρνει μία απόδειξη από τον Πρόεδρο για το αν πράγματι ήταν έξι ώρες, αν ήταν δεκατέσσερις και αν δεν ήταν, για να πάρει το επίδομα. Πρώτα-πρώτα προσβάλλετε τους ίδιους τους καθηγητές. Προσβάλλετε, αν θέλετε, την ίδια την πανεπιστημιακή αυτοτέλεια. Καθορίζετε τις αρχές, υπάρχουν εσωτερικοί κανονισμοί και το πανεπιστήμιο λειτουργεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έγινε πολύ μεγάλη συζήτηση για τα κίνητρα των καθηγητών για τη Θράκη και για τα περιφερειακά πανεπιστήμια.

Κύριε Υπουργέ, υπήρχαν αυτά τα κίνητρα. Υπάρχει η θεωρία ότι δεν απέδωσαν. Σωστά σας είπε ο κ. Μάνος, "με ποια κριτήρια λέτε ότι δεν απέδωσαν". Ξέρετε εσείς, αν δεν υπήρχαν αυτά τα κίνητρα, πόσοι θα έφευγαν; Εν πάσῃ περιπτώσει, αν δεν επαρκούν, δώστε πολύ ηυξημένα κίνητρα. Είσθε υποχρεωμένοι να δώσετε κίνητρα.

Στην Ανδριανούπολη ο Τούρκος καθηγητής παίρνει τετραπλάσιο μισθό από τον καθηγητή της Κωνσταντινούπολεως και της Άγκυρας. Εμείς πώς θα κρατήσουμε εκεί πάνω τους καθηγητές; Αλήθεια, γιατί να πάει ο καλός καθηγητής εκεί, αφού από λεκτοράς στο Πανεπιστήμιο Αθηνών μέσα σε δεκατέσσερα χρόνια θα γίνει καθηγητής;

Βάσει του ν. 2083/1992 και του τετραετούς προγραμματισμού που είχα κάνει τότε, δεν θα μπορούσε να συμβεί αυτό. Θα έψαχνε να βρει θέση και στα περιφερειακά πανεπιστήμια, για να εξελιχθεί ο καθηγητής. Έτσι, θα πήγαιναν και εκεί πάνω οι καθηγητές.

"Ερχομαι τώρα στον περίφημο κανονισμό, κύριε Υπουργέ. Δεν υπάρχει πανεπιστήμιο στον κόσμο, που να μην έχει εσωτερικό κανονισμό. Αυτή η απδία, αυτή η ντροπή υπάρχει μόνο στα ελληνικά πανεπιστήμια. Αναγκάσθηκα να πω με τον ν.2083 και ειδικά με το άρθρο 5, πως όσοι δεν κάνουν κανονισμό μέχρι το τέλος του 1993, αυτοί πλέον δεν θα παίρνουν ούτε πιστώσεις για μέλη ΔΕΠ ούτε για επενδύσεις ούτε για τίποτα.

Παρήλθε το 1993, το άρθρο 5 δεν καταργήθηκε και υπογράψατε όλοι οι Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ παρανόμως. Είσθε υπόλοιποι και πρέπει να επέμβετε ο εισαγγελέας. Απορώ πώς εγκρίνει το Ελεγκτικό Συνέδριο αυτές τις διαπάνες και απορώ όχι τόσο με τους προηγούμενους σας, τους προκάτοχους σας Υπουργούς Παιδείας.

Και είπατε χθες ότι πράγματα που είναι ρομαντικά και δεν εφαρμόζονται, να μην τα νομιθετούμε. Μα, σοβαρά μιλάτε; Δηλαδή, όλα τα πανεπιστήμια του κόσμου έχουν εσωτερικό κανονισμό και δεν μπορούν τα ελληνικά πανεπιστήμια να κάνουν εσωτερικό κανονισμό;

Ποια είναι η αλήθεια, κύριοι συνάδελφοι; Όλα είχαν κάνει εσωτερικό κανονισμό μέχρι το φθινόπωρο του 1993, αλλά μόλις κέρδισε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και υποσχέθηκε ο κ.Φατούρος ότι δεν θα χρειαστεί να προχωρήσουν, δεν έγιναν.

Και χωρίς εσωτερικό κανονισμό δεν μπορείτε να λειτουργήσετε.

Θα κάνω σύντομα δύο, τρεις παρατηρήσεις.

Κύριε Υπουργέ, υπάρχει το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο. Δεν το ωρίσατε ποτέ. Όλες οι χώρες έχουν ένα όργανο επιτελικό μελέτης των θεμάτων για την εκπαίδευση πολιτική. Το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο κάνει πολύ καλή δουλειά. Εγώ σας λέω ότι ως Υπουργός Παιδείας ουδέποτε προώθησα τίποτα, χωρίς να ρωτήσω τη γνώμη -όχι τη σύμφωνη γνώμη- του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου.

Σας παρακαλώ και σας προτείνω να το κάνετε. Στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο υπάρχουν τριάντα με τριανταπέντε

άνθρωποι...

(Στο σημείο αυτό χτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Τελείωνω, κύριε Πρόεδρε. Ζητώ την ανοχή σας, λόγω της πείρας, αν θέλετε, που έχω σ' αυτά τα θέματα.

Υπάρχουν τριάντα με τριανταπέντε άνθρωποι, σύμβουλοι, πάρεδροι και οι πάρεδροι επί θητεία. Τριάντα άνθρωποι είναι. Στους έξι χιλιάδες μέλη Δ.Ε.Π. και στους δύομισι χιλιάδες που είναι στα Τ.Ε.Ι., σύνολο οκτώμισι χιλιάδες, προσθέστε κι αυτούς τους τριάντα ανθρώπους.

Ξέρετε από την ιδρυτική πράξη του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου σε ό,τι αφορά τα μισθολογικά του, είχαν τη θέση που έχει ο καθηγητής. Γιατί τους την αφαιρείται αυτή; "Έχουν τα ίδια προσόντα και έχουν μεγάλη προσφορά. Μέσα στους οκτώμισι χιλιάδες να μπουν και οι τριάντα.

'Ερχομαι σε ένα άλλο θέμα: Την αναστολή της δυνατότητας διδασκαλίας των Βουλευτών στα πανεπιστήμια.

Η δική μου άποψη είναι ότι πρέπει να ψηφίσουμε κάποτε ότι οι Βουλευτές δεν μπορούν να κάνουν τίποτα άλλο παρά να ασκούν τα βουλευτικά τους καθήκοντα.

Αλλά μία και δεν ψηφίζετε αυτό, εγώ έχω μία απορία: Γιατί π.χ. ο κ. Χριστοδουλάκης, που είναι Υπουργός και ασχολείται με τα καθήκοντά του από το πρώτο μέχρι το βράδυ, μπορεί να διδάσκει και στο πανεπιστήμιο και δεν μπορεί π.χ. να διδάσκει στο πανεπιστήμιο ο κ. Κατσανέβας, που είναι Βουλευτής, με μερική απασχόληση π.χ. τρεις ώρες; Γιατί δεν το κάνετε αυτό; Μάλιστα τραυματίζεται και ανθρώπους, που ήδη κάνουν ερευνητικό έργο και βρίσκονται σ' ένα στάδιο εξέλιξης. Γιατί δεν το κάνετε αυτό; Δηλαδή, ο πλήρους απασχόλησης Υπουργός μπορεί να διδάσκει και ο Βουλευτής δεν μπορεί να είναι τουλάχιστον με μερική απασχόληση;

Σε ό,τι αφορά τα Τ.Ε.Ι. θα ήθελα να κάνω μία άλλη πρόταση, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Μόνο να συντομεύετε, κύριε Σουφλιά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ: Τελείωνω, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχουν οι καθηγητές έξων γλωσσών στα Τ.Ε.Ι. και μάλιστα έχουν και περισσότερα προσόντα ίσως από μερικούς καθηγητές, που δεν έχουν και πανεπιστημιακό δίπλωμα στα Τ.Ε.Ι. Αυτήν την ομάδα των ανθρώπων, που είναι αναγκαίοι στα Τ.Ε.Ι., εντάξτε την στο εκπαιδευτικό προσωπικό και αφήστε την στη βαθμίδα που είναι. Ο τιδήποτε άλλο και να κάνετε θα είναι άδικο.

Τελείωνω, κύριοι συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ, με το εξής: Πήγατε να κάνετε τα εντυπωσιακά και όχι τα ουσιαστικά στην εκπαίδευση. Βρίσκεστε σε ένα σταυροδρόμι. Πολλά πράγματα από αυτά που εξαγγείλατε είναι ανεφάρμοστα και ανοίξατε τους ασκούς του Αιόλου.

Εγώ θα σας πρότεινα -και με την εκτίμηση που σας έχω προσπαθήστε να συμμαζέψετε ό,τι μπορεί να συμμαζέψετε τόσο για τον εαυτό σας, αλλά κυρίως γι' αυτήν την ταλαπώρη εκπαίδευση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην "Έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ" τριάντα εννιά μαθητές και δύο συνοδοί καθηγητές από το Α' Γυμνάσιο Αργυρούπολης Αθηνών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Ο κ.Ανδρεουλάκος έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κοινή η διαπίστωση ότι η παιδεία σε όλες τις βαθμίδες της και ιδιαίτερα η τριτοβάθμια εκπαίδευση βρίσκεται σε κατάντημα.

Θα αναφερθώ ειδικότερα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Είναι γνωστό σε όλους μας -το βιώνει ο ελληνικός λαός- ότι στα

πανεπιστήμια διερχόμενοι είναι. Απλοί επισκέπτες είναι τα μέλη Δ.Ε.Π. και απλοί επισκέπτες είναι, επίσης, και οι φοιτητές. Είναι δυνατόν να μιλάμε για τριτοβάθμια εκπαίδευση υψηλής στάθμης, όταν παρέργως διδάσκοντες και διδασκόμενοι ασχολούνται με το κύριο έργο τους; Είναι δυνατόν τα ελληνικά πανεπιστήμια, κατά παγκόσμια πρωτοτυπία, να στερούνται εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας που θα θεσπίζει δικαιώματα και υποχρέωσεις όλων των παραγόντων της πανεπιστημιακής κοινότητας;

Είναι δυνατόν να υποστηρίζει από του Βήματος αυτού ο Υπουργός Παιδείας κ. Αρσένης ότι τάχα ο ν. 2083/92, που καθιέρωνε αυτήν την υποχρέωση και έβαζε χρονικό περιορισμό θέσεως σε λειτουργία εσωτερικών κανονισμών των ελληνικών πανεπιστημίων, είναι ανεφάρμοστος;

Αυτό είναι λοιδωρία της νομοθετικής λειτουργίας. είναι φενακισμός της νομοθετικής λειτουργίας.

Κύριε Αρσένη, κύριε Υπουργέ Παιδείας, δεν φταίει ο νόμος. Οι φύλακες του νόμου είναι οι επιλήσμονες του χρέους. Διότι ο Υπουργός Παιδείας έχει δυνατότητες, έχει δικαιοδοσίες, έχει εξουσίες. Θα μπορούσε, λοιπόν, να διατάξει διοικητικές έρευνες, να βγουν πρόσματα και να τα στείλει στον αρμόδιο εισαγγελέα, ώστε να επέμβει η δικαστική εξουσία. Θα βλέπετε τότε, αν θα εφαρμόζετο ή όχι ο νόμος.

Είπε επίσης ο κ. Αρσένης ότι ήταν κυβερνητική νομοθετική πρωτοβουλία. Είπε ότι το νομοσχέδιο που συζητείται, δεν ήταν καρπός διαπραγματεύσεων, καρπός πιέσεων, καρπός συμβιβασμών.

Γιατί το είπε αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Το είπε αυτό, γιατί θέλει άλλοθι. Τον πονάει ότι αυτό το νομοσχέδιο, έτσι όπως έρχεται, είναι ακριβώς καρπός συντεχνιακών πιέσεων και γι' αυτό έχει και αποσπασματικό χαρακτήρα και δεν είναι δυνατόν να τύχει της εγκρίσεώς μου.

Είπε ακόμη ότι είναι πολλά τα προβλήματα της παιδείας και ότι λύνονται μερικά. Δηλαδή, ομολογεί την αποσπασματικότητα της νομοθετικής πρωτοβουλίας, την οποία συζητούμε και διαπραγματεύμαστε.

Πώς είναι δυνατόν να ταυτιστούμε με μια νομοθετική πρωτοβουλία ευκαιριακή, αποσπασματική και συντεχνιακού χαρακτήρα;

"Έρχεται μ' αυτές τις ρυθμίσεις ο Υπουργός Παιδείας να νομιμοποιήσει το χάλι της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, διότι ουσιαστικά νομιμοποιεί αυτό το οποίο γίνεται. Δηλαδή, να μη διδάσκουν οι διδάσκαλοι και να μην παρακολουθούν οι φοιτητές.

'Άρα, μπορούμε να μιλάμε για πανεπιστήμιο, όταν οι διδάσκοντες, όπως απέδειξε τελευταία έρευνα, κατά μέσο όρο διδάσκουν δύομισι ώρες την εβδομάδα; Και αυτές οι δύομισι ώρες προκύπτουν, διότι υπάρχουν μερικοί φιλότιμοι και αφοσιωμένοι στα πανεπιστημιακά διδύματα, οι οποίοι αν δεν υπήρχαν, ο μέσος όρος θα ήταν δεκαδικός αριθμός, κύριες Υπουργέ. Αυτή είναι η ωμή πραγματικότητα.

Και έρχεσθε τώρα εδώ και βάζετε χρονικούς περιορισμούς, ότι οι πλήρους απασχολήσεως θα διδάσκουν τουλάχιστον έξι ώρες την εβδομάδα και θα παραμένουν στο πανεπιστήμιο δεκατέσσερις ώρες και ότι οι μερικής απασχόλησης θα διδάσκουν τουλάχιστον τρεις ώρες και θα παραμένουν στα πανεπιστήμια επτά ώρες. Έρχεσθε, δηλαδή, να χρυσώσετε το χάπι προς το ελληνικό λαό, τον δεινά φορολογούμενο, τον στενάζοντα οικονομικά, γιατί δίδετε αυτές τις αυξήσεις.

Αυτές οι αυξήσεις, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολύ λίγες για τους αφοσιωμένους εκπαιδευτικούς τις τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και παράλληλα είναι πλουσιοπάροχες γι' αυτούς, οι οποίοι είναι απόντες είτε είναι άφαντοι, είτε είναι άβατοι, είτε είναι απλοί επισκέπτες στα ελληνικά πανεπιστήμια. Είναι πολύ μεγάλες, για να τις επωμίζεται ο δεινά φορολογούμενος ελληνικός λαός.

'Έρχεσθε, λοιπόν, και νομιμοποιείτε μια κατάσταση, κατά την οποία όποιος θέλει πηγαίνει στα πανεπιστήμια, όσο θέλει και να ασκεί τις εξωπανεπιστημιακές του δραστηριότητες και να πλουτίζει, και έτσι να επιβαρύνεται ο ελληνικός λαός και ο προϋπολογισμός.

Κύριε Υπουργέ, διαβάσατε την έκθεση της Επιστημονικής

Επιτροπής της Βουλής; Είδατε ότι οι χρονικοί περιορισμοί, που τάσσετε και τα καθήκοντα που θεσπίζετε μ' αυτό το νομοσχέδιο, έρχονται κόντρα στην ακαδημαϊκή ελευθερία;

'Ερχεσθε, λοιπόν, μ' αυτές τις ρυθμίσεις να "καλύψετε" την έλλειψη εσωτερικών κανονισμών λειτουργίας του πανεπιστημίου. Σας λέγει, λοιπόν, η Επιστημονική Επιτροπή ότι αυτό αντίκειται στην ακαδημαϊκή ελευθερία, αντίκειται στο Σύνταγμα, που καθιερώνει την ακαδημαϊκή ελευθερία στο οικείο άρθρο.

'Άρα, λοιπόν, και αυτοί οι χρονικοί περιορισμοί που βάζετε και που δεν θα τηρηθούν στην πράξη, δεν μπορούν να έχουν έννομες συνέπειες, αφού αντίκεινται στο Σύνταγμα.

'Άρα, λοιπόν, νομοθετούμε εις το κενό. 'Άρα, λοιπόν, απλώς δίδουμε αποδοχές σε μη εργαζόμενους. Είναι δυνατό να συναινέσουμε στη συνέχιση αυτής της καταστάσεως; Είναι δυνατό να μιλάμε για πανεπιστήμιο και για τριτοβάθμια εκπαίδευση, χωρίς εκπαιδευτικούς λειτουργούς πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης; Δώστε γενναίες αποδοχές. Θα ξέρει, όμως το κάθε μέλος του ΔΕΠ, ότι θα υπηρετεί, θα είναι αφοσιωμένο στο έργο του. Και το έργο του είναι να παράγει διδακτικό και ερευνητικό έργο στο πανεπιστήμιο. Τότε μόνο θα ανεβούν τα πανεπιστήμια. Και θα ξέρει επίσης ο κάθε φοιτητής ότι θα είναι εκεί, θα παρακολουθεί τα μαθήματα, θα παρακολουθεί τις εργασίες του πανεπιστημίου, αν θέλουμε να έχουμε μια πιοτική αναβάθμιση των σπουδών της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Αυτό, όμως, δεν το θεσπίζετε. Θεσπίζετε τη μερική απασχόληση. Τρεις ώρες δίδασκαλία την εβδομάδα που μπορούν, όμως, να γίνουν και μιάμιση ώρα, δεν ξέρω, δεν λέτε, αν θα στρογγυλεύεται προς τα κάτω ή προς τα πάνω. Διότι η ρύθμιση για την εξάωρη διδασκαλία, κύριε Υπουργέ, προβλέπει ότι υπό ορισμένους όρους μπορεί να γίνει τρίωρη και το τρίωρο για τους μερικής απασχόλησης προβλέπεται ότι μπορεί να γίνει μιάμιση ώρα και να μειωθεί ακόμα και κάτω από το τρίωρο και κάτω από τη μιάμιση ώρα. Το ίδιο και για την παρουσία στο πανεπιστήμιο.

Σας ερωτώ: "Ενας καθηγητής της Νομικής Σχολής δεν μπορεί να δέχεται τη πλειατεία του και να ανεβαίνει και το κύρος του μέσα στο γραφείο του στο πανεπιστήμιο; Τον εμποδίζει κανείς να γράψει τις προτάσεις του, τις ιδιωτικές γνωμοδοτήσεις του και έτσι να καλύπτει το ωράριο; Αφήστε, που ποιος Πρόεδρος Τμήματος θα τολμήσει στους καθηγητές επιστημονικού κύρους, να μη τους βεβαιώσει τις δεκατέσσερις ώρες. Ασφαλώς κανείς.

Κατά συνέπεια, λοιπόν, εδώ όλα αυτά είναι ένας νομοθετικός βερμπολισμός που δεν θα αποδώσει τίποτε και θα συνεχίστει αυτό το κατάντημα των πανεπιστημιακών μας ιδρυμάτων.

Δεν είναι εξωφρενική η ρύθμιση, κύριοι συνάδελφοι, η οποία λέει ότι κάθε Απρίλιο, θα κάνει δήλωση αν θέλει να είναι πλήρους ή μερικής απασχόλησης. Άλλα θα μπορεί -ακούστε- λέει η διάταξη να κάνει ανάκληση άπαξ μεσούντος του ακαδημαϊκού έτους. Μα, είναι λειτουργία πανεπιστημίου; Είναι προγραμματισμός αυτός, όταν του δίνουμε το δικαίωμα μεσούντος του ακαδημαϊκού έτους να ανακαλεί και να γίνεται από πλήρους, μερικής ή από μερικής, πλήρους απασχόλησης; Είναι ρυθμίσεις αυτές στις οποίες μπορεί να συγκατανεύσει ο οπιοσδήποτε εκπρόσωπος του ελληνικού λαού;

Ερχόμαστε σε ένα άλλο θέμα, που είναι θέμα αξιοποίησίας, κύριοι συνάδελφοι. Είναι δυνατό να ερχόμεθα σήμερα και να καταργούμε την εξομοίωση των ερευνητών, προς τους πανεπιστημιακούς. Μέχρι σήμερα υπήρχε ένα νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο σήμερα καταργούμε. Εν όψει αυτού του νομοθετικού πλαισίου, ο κάθε επιστήμων ερευνητής έκανε την επιλογή του. Ενεπιστεύθη τη σοβαρότητα του κράτους και είπε, εγώ γίνομαι ερευνητής στο τάδε ερευνητικό ίδρυμα. Και ερχόμαστε τώρα, μετά από δέκα τόσα χρόνια και αλλάζουμε το θεσμικό πλαίσιο και του λέμε, κύριες σε εξεπατήσαμε, τώρα δεν θα είσαι εξομοιωμένος, τώρα θα είσαι υποβαθμισμένος. Αυτό λέγεται αξιοποίησία του κράτους, λέγεται αξιοποίησία της διοικήσεως, λέγεται αξιοποίησία της νομοθετικής λειτουργίας. Ή θα με πείσει η άλλη επίσης νομοθετική ομογενοποίηση που καθιερώνεται με το υπόψηση νομοσχέδιο; Δηλαδή, η

μισθολογική εξίσωση των λειτουργών των περιφερειακών πανεπιστημίων με των κεντρικών πανεπιστημίων που είπε ο κύριος Υπουργός ότι δεν απέδωσε.

Ποια θα ήταν η κατάσταση, κύριοι συνάδελφοι σήμερα, αν δεν υπήρχε και αυτή η μισθολογική αναβάθμιση των λειτουργών των περιφερειακών Πανεπιστημίων; Επειδή ο Υψηλούργος Οικονομικών, ο εισηγούμενος το παρόν νομοσχέδιο είναι καθηγητής κεντρικού πανεπιστημίου, βγάζει τα απωθημένα του; Θα παίζουμε με τις περιφερειακά πανεπιστήμια; Θα παίζουμε με τις παραμεθόριες περιοχές, όπου τόσοι εθνικοί κίνδυνοι ελοχεύουν;

Για όλους τους προαναφερθέντες λόγους, είμαι διαμετρικά αντίθετος με την αρχή του νομοσχεδίου, αλλά και με τις επιμέρους ρυθμίσεις και γι' αυτό βεβαίως και το καταψηφίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Καρακώστας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε νόμος θα πρέπει να ορά το μέλλον, θα πρέπει να κοιτάζει μπροστά, θα πρέπει να βλέπει πολύ μακριά. Μπροστά μας ανατέλλει μια καινούρια εποχή, ο εικοστός πρώτος αιώνας. Και εισερχόμαστε σε μια νέα κοινωνία. Δηλαδή, από την κεφαλαιοκρατική κοινωνία θα περάσουμε σε μια κοινωνία που θα έχει σαν κεντρικό της μοχλό όχι τη μηχανή και το κεφάλαιο -έφυγε ο κύριος Υπουργός και δεν μας ακούει και θα έπρεπε να μας ακούσει- αλλά τη γνώση, γιατί μέσα από το κοινωνικό προτούς αναδεικνύεται η κοινωνία της γνώσης. Στην καινούρια αυτή κοινωνία, πρώτον δεσπόζει όχι το υλικό στοιχείο, το εμπόρευμα, αλλά η γνώση ως προϊόν της επιστημονικής έρευνας και εργαστηριακής διαδικασίας.

Δεύτερον, κυρίαρχοι στη νέα κοινωνία δεν θα είναι ούτε οι κεφαλαιοκράτες, αλλά ούτε οι βιομηχανικοί προλετάριοι. Φορείς της νέας κοινωνίας θα είναι οι άνθρωποι της γνώσης.

Τρίτον, μέσα από κοινωνικές εκρήξεις συντελούνται παγκόσμιες ανακατατάξεις. Σ' αυτές τις ανακατατάξεις, κύριες Υπουργέ, οι χώρες, λαοί που παράγουν τη γνώση, θα κυριαρχήσουν πάνω στις χώρες, λαούς που εφαρμόζουν τη γνώση.

Η Ελλάδα, ως μητρόπολη του πολιτισμού θα πρέπει να διαδραματίσει τον πρωτοποριακό της ρόλο, ώστε να καταστεί χώρα παραγωγός της γνώσης και όχι χώρα εφαρμογής της γνώσης. Ήτοι να γίνει μητρόπολη της γνώσης και όχι να παραμείνει στην περιφέρεια όπως είναι σήμερα.

Για να καταστεί, όμως, η Ελλάδα παραγωγός της γνώσης χώρα, χρειάζεται τα ΑΕΙ, ΤΕΙ, ως κρατικά ιδρύματα, να γίνουν στρατηγεία γνώσης, να στελεχωθούν με άριστο επιστημονικό προσωπικό που να ασχολείται αποτελεσματικά και μόνο με την επιστημονική έρευνα, την εργαστηριακή διαδικασία και τη διδασκαλία μέσα στο φυτώριο της γνώσης που είναι το πανεπιστήμιο και κανένας άλλος χώρας.

Η πολιτεία οφείλει να θεσπίζει νομικά πλαίσια που θα περιφρουρούν τον επιστήμονα και θα του εξασφαλίζουν όλα τα μέσα, οικονομικά, τεχνικά και άλλα, ώστε να μπορεί απρόσκοπτα να αφοσιώνεται στην επιστήμη του.

Είναι ανάγκη, κύριε Υπουργέ, να κτυπηθεί το καθηγητικό κατεστημένο που υπάρχει σήμερα και αποτελεί τη γάγγρανα στα σημερινά ΑΕΙ και ΤΕΙ. Αυτό το κατεστημένο δυστυχώς δρα αναστατωτικά στην πρόοδο των επιστημών και στην έρευνα. Όλοι είμαστε μάρτυρες της φαγωμάρας που υπάρχει ανάμεσα στους καθηγητές της σεισμολογίας των δύο πανεπιστημίων Αθηνών και Θεσσαλονίκης με την ομάδα ΒΑΝ.

Η Ελλάδα έχει και παράγει πολλούς και καλούς επιστήμονες, αλλά δεν αναδεικνύονται γιατί δεν αφήνει μια ελίτ δοκιμασιοφούντων που μονοπωλούν τη γνώση. Είδατε προ ημέρων τι έγινε με την ελληνίδα ερευνήτρια από την Αυστραλία, τη Βάσω Αποστολοπούλου. Την παρέλαβαν εδώ οι επαίστες και την έβγαλαν άχρηστη γιατί προφανώς παραβίασε το άβατο της κυριαρχίας τους. Την είδαν σαν εχθρό ενάντια στα στενά τους συμφέροντα. Κυριολεκτικά αναστατώθηκε η κοινή γνώμη με τις δηλώσεις του ιατρικού κόσμου. Μετά λύπης μας εμείς παρακολούθησαμε αυτό το κατάντημα των επιστημόνων. Και

εδώ θα πρέπει να θυμηθούμε τον Πλάτωνα που έλεγε: "Πάσα επιστήμη αποχωρίζομένης της αρετής, πανουργία εστί".

Το υπό συζήτηση νομοσχέδιο βασικά βρίσκεται προς τη σωστή του κατεύθυνση. Γι' αυτό εμείς και ο Πρόεδρός μας το υπερψηφίσαμε κατ' αρχήν. Άλλα, κύριε Υπουργέ, προσέξτε ιδιαίτερα αυτό το σκέλος της ομιλίας μου. Εδώ παραβιάζει το νομοσχέδιο σας δυο βασικές αρχές. Παραβιάζει την αρχή της λειτουργικής αυτονομίας και ακαδημαϊκής ελευθερίας. Σας το εντοπίζει και η έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής.

Αυτήν η αρχή παραβιάζεται με τον καθορισμό ωραρίου εργασίας του καθηγητικού προσωπικού. Ήτοι καθιερώνει το νομοσχέδιο έξι ώρες διδασκαλίας εβδομαδιαίως και δεκατέσσερις ώρες εβδομαδιαίως να βρίσκονται στον πανεπιστημιακό χώρο. Όμως, το πρόγραμμα μαθημάτων και το ωράριο διδασκαλίας καθορίζεται από τον εσωτερικό κανονισμό των Α.Ε.Ι. και των τμημάτων αυτών και δεν πρέπει να καθορίζεται από τον κοινό νομοθέτη. Διότι μπαίνετε μέσα στα χωράφια του πανεπιστημίου, του αυτόνομου λειτουργούντος πανεπιστημίου. Δεν πρέπει αυτό να το κάνετε γι' αυτό σας λέμε ότι έρχεται σε αντίθεση με την αρχή της λειτουργικής αυτονομίας και της ακαδημαϊκής ελευθερίας των πανεπιστημίων.

Δεύτερη αρχή που παραβιάζει το νομοσχέδιο σας, είναι η εξής: Οι καθηγητές των Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. είναι κρατικοί λειτουργοί και όχι δημόσιοι υπαλληλοί. Ο χαρακτηρισμός του κρατικού λειτουργού δίδεται επίσης μόνο στους δικαστικούς λειτουργούς. Λειτουργός τι σημαίνει; Σημαίνει ιερουργός στο ναό της επιστήμης που είναι το πανεπιστήμιο. Όπως ο παπάς λειτουργεί στο ιερό του ναού, έτσι πρέπει να λειτουργεί και ο καθηγητής στο ιερό του πανεπιστημίου.

Άρα λειτουργός είναι εκείνος που επιδίεται και αφοσιώνεται στο λειτουργημά του μόνο και βρίσκεται έξω και πέρα από άλλες βιοτικές απασχολήσεις.

Ο λαός οφείλει να πληρώνει τους καθηγητές των Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. ανάλογα με το υψηλό λειτουργημα που επιτελούν, αλλά και οι καθηγητές οφείλουν να μορφώνουν τους φοιτητές σε υψηλό επίπεδο. Γι' αυτό δεν πρέπει να ασχολούνται με παράλληλες εργασίες, εκτός χώρου πανεπιστημίου. Είναι τελείως ανεπίτρεπτο για μια χώρα σαν τη δική μας που είναι η χώρα του πολιτισμού και του πνεύματος.

Οι καθηγητές των Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. αφού δεν είναι δημόσιοι υπαλληλοί, είναι δημόσιοι λειτουργοί. Ετσι τους θέλει ο νόμος και το Σύνταγμα της χώρας μας. Και αυτό το έχουν μόνο δυο κατηγορίες λειτουργών, οι δικαστικοί και καθηγητές των Α.Ε.Ι. Δεν έχουν ωράρια εργασίας ούτε υπαλληλικό μισθό οι καθηγητές. Αντίθετα έχουν την ελευθερία να εργαστούν όσο επιθέλλει το λειτουργημά τους και να πληρώνονται ανάλογα με αυτό το λειτουργημα που επιτελούν.

Αυτήν τη σύζευξη, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να κάνετε. Από το νομοσχέδιο σας λέπουν ορισμένα δομικά βασικά στοιχεία, τα οποία έχει ανάγκη η σημερινή κοινωνία μας, η κοινωνία του 21ου αιώνα. Εκεί πρέπει να βλέπουμε και όχι να βλέπουμε κοντόφθαλμα και ικανοποίησουμε μόνο το οικονομικό ζήτημα. Υπάρχουν και άλλα ζητήματα που πρέπει να προσέξουμε.

Γι' αυτό το λόγο δεχόμαστε αυτούς τους υψηλούς μισθούς που προβλέπει το νομοσχέδιό σας. Αν καθιερώσουμε στον καθηγητή να εργάζεται είκοσι ώρες εβδομαδιαίως, τότε αυτός δεν θα είναι λειτουργός αλλά προνομιούχος δημόσιος υπαλληλος ο οποίος μετά την εργασία του θα έχει και άλλες σχετικές εργασίες στον ιδιωτικό τομέα, οπότε θα εισπράττει από πολλές μεριές ως επιχειρηματίας πλέον εις βάρος, όμως, του λειτουργήματος του.

Αυτό πρέπει να κατοχυρώσουμε. Να μην καταστήσουμε την επιστήμη εμπόριο.

Συνέπεια της μη πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης θα είναι και η συρίγνωση των περιφερειακών πανεπιστημίων. Τρανό παράδειγμα -και το ζήσαμε εμείς οι Αιτωλοακαρνάνες Βουλευτές- είναι οι καθηγητές του Οικονομικού Τμήματος του Αγρινίου οι οποίοι δεν μεταβαίνουν να διδάξουν στην έδρα τους στο Αγρίνιο, με αποτέλεσμα να μην λειτουργεί το Οικονομικό Τμήμα του Αγρινίου. Και ερωτάται: Ποιοι είναι

αυτοί οι κύριοι που δεν πάνε στις έδρες τους και πληρώνονται τζάμπα ένα χρόνο χωρίς να κάνουν μαθήματα; Καταργούν, δηλαδή, τους νόμους της πολιτείας και φεύγουν από τις έδρες τους, ασχολούνται κάπου αλλού και ο ελληνικός λαός τους πληρώνει; Το ζέρετε αυτό, κύριε Υπουργέ; Μας έχει απασχολήσει στο Υπουργείο Παιδείας σε δύο συσκέψεις και ίντως ο κύριος Υπουργός της Παιδείας έκανε προσπάθειες, το αναγνωρίζουμε, αλλά επιτέλους θα πρέπει το κράτος, η πολιτεία να επιβάλει τη θέλησή της γι αυτό το πράγμα; Για το σπουδαίο σκοπό που επιτελούν τα ΑΕΙ της χώρας.

Με βάση αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι πρέπει η πολιτεία να λάβει ριζικά μέτρα για τα ΑΕΙ και ΤΕΙ, όχι για άλλο λόγο αλλά "για την Ελλάδα ρε γαμώτο" όπως έλεγε και η Ολυμπιονίκης μας Πατουλίδην. Για την Ελλάδα και για κανέναν άλλο! Ευχαριστώ πολύ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε μία μικρή παρέμβαση για ένα διαδικαστικό θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Παρακαλώ, κύριε Μάρο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, χθες ο κύριος Υπουργός υπεσχέθη στο Τμήμα ότι θα φέρει ορισμένες τροποποιήσεις σε ότι αφορά τα κίνητρα για τα περιφερειακά πανεπιστήμια. Πότε θα μας τις φέρει; Μετά το τέλος της συζήτησης; Διότι θα πρέπει να έχουμε και το χρόνο να τις μελετήσουμε για να έχουμε και εμείς άποψη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Πράγματι, κύριε Μάρο -για να συνοψίσω τα χθεσινά- είπαμε ότι κατά τη διάρκεια της συζήτησης της πρώτης ενότητος που αποτελείται από τα άρθρα 1 έως και 12, οι τροποποιήσεις τις οποίες πρόκειται να επιφέρει ο κύριος Υπουργός, θα δοθούν γραπτώς στους κυρίους Βουλευτές για να λάβουν γνώση. Στη συνέχεια θα συζητήσουμε τις δύο επόμενες ενότητες, που είναι η μία από τα άρθρα 13 έως και το 16 και η άλλη από το 17 έως και το 24. Πράγματι, μέχρι τώρα δεν έχουν μοιρασθεί αυτές οι αλλαγές. Και θα ήθελα από τον παριστάμενο Υφυπουργό τον κ. Ανθόπουλο, να μας δώσει κάποιες εξηγήσεις γι' αυτό το θέμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, πράγματι αυτό είπε χθες ο κύριος Υπουργός. Αυτές οι βελτιώσεις και οι αλλαγές ετοιμάζονται και στη διάρκεια της συζήτησης της πρώτης ενότητος θα δοθούν σε όλους τους συναδέλφους. Και γι' αυτό θα παρακαλούσα και εξ ονόματος του κυρίου Υπουργού, να προχωρήσει η συζήτηση της πρώτης ενότητος των άρθρων 1 έως 12 και πριν από το τέλος της συζήτησης αυτής της ενότητος θα μοιρασθούν στους συναδέλφους το κείμενο με τις βελτιώσεις και τις αλλαγές που υποσχέθηκε ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Όμως, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει η διανομή να γίνει κατά τη διάρκεια της συζήτησης και όχι στο τέλος. διότι, εάν τελειώσει η συζήτηση της ενότητος και την ψηφίσουμε, δεν θα έχει νόημα η διανομή. Γι' αυτό θα παρακαλέσω να τις ετοιμάσετε όσο το δυνατόν γρηγορότερα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είπαμε κατά τη διάρκεια της συζήτησης, κύριε Πρόεδρε. Θα αφεθεί και ικανός χρόνος στους συναδέλφους προκειμένου να τις μελετήσουν και να απαντήσουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Κοντογιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, από την απάντηση του κυρίου Υφυπουργού τεκμαίρεται ότι για τα άρθρα της πρώτης ενότητος το Υπουργείο δεν έχει καμία μεταβολή και συζητάμε τα άρθρα όπως ακριβώς είναι διατυπωμένα. Έστι δεν είναι, κύριε Υφυπουργέ;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εάν κατά τη συζήτηση προκύψει ανάγκη να γίνουν οποιεσδήποτε άλλες βελτιώσεις ή τροποποιήσεις, αυτό θα γίνει, όπως είπα, κατά τη διάρκεια της συζήτησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Το λόγο έχει ο

εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Βούλγαρης.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Μπαίνουμε, δηλαδή, στις ενότητες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγώτης Σγουριδης): Είμαστε στις ενότητες. Και συγκεκριμένα είμαστε στην πρώτη ενότητα που περιλαμβάνει τα άρθρα 1 έως και 12. Οι εισηγητές, οι ειδικοί αγορητές και οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι δεν χρειάζεται να εγγραφούν.

Ορίστε, κύριε Βούλγαρη, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε το πρώτο κεφάλαιο της πρώτης ενότητας που περιλαμβάνει τα άρθρα 1 έως και 12, στα οποία αναφέρονται και περιγράφονται οι διατάξεις που σχετίζονται με την υπηρεσιακή κατάσταση του ερευνητικού και διδακτικού προσωπικού των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων καθώς και του εκπαιδευτικού προσωπικού των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων.

Ειδικότερα καθορίζονται οι υποχρεώσεις τις οποίες έχουν για να παρέχουν διδακτικό, ερευνητικό, επιστημονικό και διοικητικό έργο μέσα στα ιδρύματα και περιγράφεται η δυνατότητα της συμμετοχής στα όργανα της διοίκησης των ιδρυμάτων, μόνο για το επιστημονικό δυναμικό, το οποίο θα επιλέξει την κατηγορία της πλήρους απασχόλησης.

Εισάγεται θεσμικά η διάκριση των μελών του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού των Α.Ε.Ι. και του εκπαιδευτικού προσωπικού των Τ.Ε.Ι. σε κατηγορίες πλήρους και μερικής απασχόλησης και καθορίζονται στο αντίστοιχο άρθρο του σχεδίου νόμου τα κριτήρια τα οποία πρέπει να συντρέχουν για να υπαχθεί ένα μέλος του επιστημονικού δυναμικού των ιδρυμάτων σε κάθε μία απ' αυτές τις δύο κατηγορίες.

Υπήρξε και μία ανάλυση και διευκρίνιση για το θέμα αυτό από την πλευρά του Υπουργού Παιδείας για τα μέλη του επιστημονικού δυναμικού των ιδρυμάτων, τα οποία θα επιλέξουν την πλήρη απασχόληση, που ουσιαστικά αποτελούν τον κορμό του δυναμικού των ιδρυμάτων και τα οποία θα συμμετέχουν στη διοίκηση των ιδρυμάτων ενώ τα μέλη μερικής απασχόλησης δεν θα έχουν αυτήν τη δυνατότητα.

Έτσι για τα μέλη του επιστημονικού δυναμικού των ιδρυμάτων έχουμε μία υποχρεωτική εγκατάσταση του μέλους αυτού στην έδρα στην οποία υπάρχει το ίδρυμα και λειτουργεί. Έχουμε μία υποχρεωτική διδασκαλία έξι ώρες την εβδομάδα σε τρεις διαφορετικές ημέρες, έχουμε δεκατέσσερις ώρες παρουσίας στο γραφείο για συνεργασία με το άλλο επιστημονικό προσωπικό των ιδρυμάτων, με τους φοιτητές και τους σπουδαστές, τη δυνατότητα συμμετοχής στα ερευνητικά προγράμματα. Αυτό πρέπει να τονισθεί ιδιάιτερα, διότι τα Α.Ε.Ι. και τα Τ.Ε.Ι. χειρίζονται πολλά ερευνητικά προγράμματα με πολύ σημαντικές αμοιβές, οι οποίες προέρχονται και από εθνικούς πόρους και από πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνατότητα, όμως, συμμετοχής δεν θα έχουν τα μέλη μερικής απασχόλησης.

Επίσης, έχουν τη δυνατότητα τα μέλη της πλήρους απασχόλησης να συμμετέχουν, όπως ανέφερα, στη διοίκηση των ιδρυμάτων, στην πρυτανεία και στην εκλογή κοσμητόρων, προέδρων τμημάτων. Και βέβαια, αυτές οι δεσμεύσεις και τα πλεονεκτήματα αφορούν μόνο την κατηγορία του επιστημονικού δυναμικού των ιδρυμάτων, που θα επιλέξουν την κατηγορία της πλήρους απασχόλησης.

Πρέπει να πούμε, κύριοι συνάδελφοι -επειδή αναφέρθηκαν ορισμένα ζητήματα, ότι επεμβάνουμε στην αυτοδύναμια της λειτουργίας των Α.Ε.Ι.- ότι η Πολιτεία είναι υποχρεωμένη να θεσπίσει κανόνες λειτουργίας, μάλιστα, για να είμαι περισσότερο διευκρινιστικός, τους ελάχιστους κανόνες λειτουργίας των Α.Ε.Ι. και των Τ.Ε.Ι. που κάνει με το παρόν νομοσχέδιο.

Από κεί και πέρα από αυτούς τους κανόνες αποτελεί υποχρέωση μέσα στο θεσμικό πλαίσιο της αυτοδιαχείρισης και της αυτοδύναμιας που έχουν τα Α.Ε.Ι. και τα Τ.Ε.Ι., τα υπόλοιπα θέματα της σωστής λειτουργίας και της παροχής διδασκαλίας στους Έλληνες φοιτητές, να θεσπίζουν αυτά μέσα από τους εσωτερικούς κανονισμούς λειτουργίας για τους οποίους θα πρέπει να προχωρήσουν στη σύνταξη και

εφαρμογή. Κι εδώ βέβαια, το αν θα προχωρήσουν ή όχι στη σύνταξη και θεσμοθέτηση του εσωτερικού κανονισμού, η πολιτεία σ' αυτό το θέμα θα πρέπει να έχει δικαίωμα ελέγχου.

Επίσης, μέσα από τις διατάξεις των άρθρων αυτών παρατίθεται και η διαδικασία η οποία πρέπει να ακολουθηθεί για την ένταξη τους σε μία από αυτές τις δύο κατηγορίες πλήρους ή μερικής απασχόλησης. Προβλέπεται η διαδικασία ελέγχου της τήρησης των υποχρεώσεών τους, ανάλογα με την κατηγορία που εντάσσονται, εάν, δηλαδή, είναι πλήρους ή μερικής απασχόλησης και η οποία βέβαια, όπως ανέφερα και πριν, πραγματοποιείται από τα συλλογικά όργανα των ιδρυμάτων στα πλαίσια βέβαια της αυτοδιαχείρισης και της αυτοδύναμιας που διέπει τη λειτουργία τους.

Αναφέρονται οι ιδιότητες των μελών του διδακτικού και επιστημονικού προσωπικού των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, καθώς και του εκπαιδευτικού προσωπικού των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων λόγω των οποίων αναστέλλεται η πανεπιστημιακή τους ιδιότητα, καθώς και οι κατηγορίες μελών του εκπαιδευτικού προσωπικού των ΤΕΙ τα οποία θα πρέπει να τελούν σε αναστολή της ιδιότητας τους.

Τέλος, περιγράφονται οι δραστηριότητες εκείνες οι οποίες είναι ασυμβίβαστες με την ιδιότητα του μέλους του διδακτικού και επιστημονικού προσωπικού των ΑΕΙ ή του εκπαιδευτικού προσωπικού των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων.

Θα ήθελα, όσον αφορά την ενότητα αυτών των άρθρων, να επισημάνω ορισμένα ζητήματα στην κατεύθυνση, βέβαια, της βελτίωσής τους, για την πληρέστερη και καλύτερη υλοποίηση των αρχών και των στόχων που έχει θέσει το νομοσχέδιο αυτό.

Το άρθρο 2 αναφέρεται στα μέλη του διδακτικού και επιστημονικού προσωπικού και μερικής απασχόλησης. Η παράγραφος 2ζ' αναφέρεται στη δυνατότητα να ασκούν ελεύθερο επάγγελμα και αν θα μπορεί ο καθηγητής που επιλέγει την κατηγορία της πλήρους απασχόλησης να ασχοληθεί με κάτι το οποίο δεν έχει σχέση με την ιδιότητά του". "Έχω τη γνωμη ότι σε αυτήν την περίπτωση -πρέπει να διευκρινιστεί ότι πρέπει να ασκούν ελεύθερο επάγγελμα στα πλαίσια της ειδικότητάς τους στο χώρο του Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος.

Στο ίδιο άρθρο, στην παράγραφο 10, υπάρχει μία αναφορά για το ποια μέλη του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού επί θητεία είναι υποχρεωτικώς πλήρους απασχόλησης. Υπάρχει η αναφορά πλην των δικαστικών λειτουργών.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να επισημάνω, σύμφωνα με ένα υπόμνημα της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής, που περιγράφει το έργο το οποίο επιτελούν στη Βουλή και τα προβλήματα που δημιουργούνται από την ένταξη τους βέβαια στην κατηγορία της πλήρους απασχόλησης, όπι στην εξαίρεση αυτή θα πρέπει να αναφερθούμε και στα μέλη της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής.

Θα ήθελα να κάνω μία άλλη αναφορά στο άρθρο 5, για την αναστολή της άσκησης των καθηκόντων ως μέλη του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού των Βουλευτών και Ευρωβουλευτών. Βέβαια, όπως συζητήσαμε και στη Διαρκή Επιτροπή, υπάρχει ένα θέμα, το οποίο έθεσε η νομοπαρασκευαστική επιτροπή, συνταγματικότητας σε σχέση με την ιδιότητα των Βουλευτών και Ευρωβουλευτών που έχουν σαν καθηγητές στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Είναι κάτι για το οποίο θα παρακαλούσα και τον Υπουργό να δει με την έννοια ότι, όπως επισημάνθηκε και από αρκετούς συναδέλφους, το επάγγελμα των Βουλευτή δεν έχει τεθεί υπό απαγόρευση. Μπορεί, δηλαδή, ο Βουλευτής να ασκεί και επάγγελμα, ανεξάρτητα βέβαια από το χρόνο που διαθέτει να ασκήσει αυτό το επάγγελμα. Δεν υπάρχει, όμως, θεσμική απαγόρευση.

Σε αυτό, λοιπόν, το σημείο θα κάνω μία αναφορά για τους συναδέλφους εκείνους οι οποίοι έχουν την ιδιότητα του καθηγητή, παρέχουν τις υπηρεσίες τους στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και αυτή η προσφορά τους είναι σημαντική σε σχέση και με το ξένωμα του Βουλευτή, το οποίο κατέχουν.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Κοντογιαννόπουλος εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να παρακαλέσω τον κύριο Υπουργό να τιμήσει με την προσοχή του τις παρατηρήσεις, που κάνουμε. Γιατί πρόθεσή μας είναι να συμβάλουμε στην καλύτερη και πιο ολοκληρωμένη διατύπωση των άρθρων που συμφωνούμε και να βελτιώσουμε ακόμη και εκείνα τα άρθρα στα οποία διαφωνούμε. Θα παρακαλούσα, λοιπόν, να σημειωθούν οι παρατηρήσεις, για να έχουμε συγκεκριμένες απαντήσεις.

Είμαι υποχρεωμένος, όμως, πριν μπω σε επί μέρους παρατηρήσεις, να απαντήσω στη δικαιολογία, που προέβαλε ο κύριος Υπουργός χθες, με την οποία δεν είναι δυνατό να εφαρμοσθεί το καθεστώς της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης των καθηγητών, λόγω ελλείψεων υποδομής στα πανεπιστήμια να αφομοιώσουν ένα τέτοιο μέτρο. Να επιτέρουν, δηλαδή, στους καθηγητές να μπορούν να ασκούν, για όσους επιβάλλει η επιστήμη τους, επάγγελμα ή μια ενασχόληση πέραν της πανεπιστημιακής μέσα στα πανεπιστήμια.

Και άκουσα και από άλλους ή διάβασα σε άρθρα ενστάσεις καθηγητών, που διαμαρτύρονται για το χρόνο της υποχρεωτικής παρουσίας, που τους επιβάλλει το νομοσχέδιο, λέγοντας: "Πώς είναι δυνατό να μας επιβάλλετε τέτοιους είδους μέτρα, την ώρα που τα πανεπιστήμια σήμερα δεν μας παρέχουν τις στοιχειώδεις προϋποθέσεις, για να μείνουμε: ούτε γραφείο ούτε υπάλληλο ούτε τίποτε." Βεβαίως, δεν δέχομαι αυτές τις ενστάσεις.

'Όμως, θα μου επιτρέψετε να παρατηρήσω το εξής: Εάν οι καθηγητές οι ίδιοι -και το Υπουργείο έμεσα συμφωνεί μαζί τους- αισθάνονται ότι η υποδομή, που υπάρχει σήμερα, δεν επαρκεί, για να εκπληρώσουν με επάρκεια τα καθήκοντά τους, πώς δέχονται την υπερφόρτωση των διών πανεπιστημάτων, από πέρσι και για τα επόμενα χρόνια, με επιπλέον φοιτητικό δυναμικό, για να διευκολυνθεί η Κυβερνήση στην προσπάθεια να παραπάνεται τον Ελληνικό Λαό λέγοντάς του "αυξάνω τις θέσεις της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης". Τους καθηγητές δεν μπορεί να τους καλύψει η υποδομή, για να εκπληρώσουν το έργο τους. Επιπλέον φοιτητές μπορούν να δέχονται τα πανεπιστήμια με αυτήν την υποδομή;

Αυτή είναι μια πρώτη ερώτηση.

Δεύτερον, είναι σαφές το πρόβλημα, που δημιουργεί η έλλειψη του κανονισμού των πανεπιστημάτων και η εκ μέρους της πολιτείας, έμμεση αποδοχή αυτής της κατάστασης, με την προσπάθεια που γίνεται να υποκατασταθούν οι κανονισμοί αυτοί από τις διατυπώσεις της νομοθετικές του άρθρου 2 και των υπολοίπων άρθρων της πρώτης ενότητας, που συζητούμε. Ακριβώς αυτή η παραλειψη επισημάνθηκε χθες από τον κ. Στέφανο Μάνο, από τον κ. Γεώργιο Σουφλιά και από όλους μας, λέγοντας ότι: Επιτέλους, πρέπει να απαιτήσει η πολιτεία το σεβασμό των νόμων, που η ίδια ψηφίζει και να υποχρεωθούν τα ιδρύματα να βγάλουν τους κανονισμούς αυτούς. Γιατί, διαφορετικά, οι διατάξεις αυτές είναι συνταγματικά μετέωρες. Είναι συνταγματικά αμφισβήτησιμες, όπως ακριβώς επισημάνει η αρμόδια Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, η οποία τονίζει ακριβώς το οριακό σημείο αντισυνταγματικότητας, που κινούνται πολλές από τις ρυθμίσεις που καθιερώνετε, τόσο με τον προσδιορισμό των υποχρεωτικών ωρών διδασκαλίας και παρουσίας στα πανεπιστήμια, όσο και με τις ρυθμίσεις για το τμήμα των αποδοχών τους από την άσκηση παραλλήλων προς το επιστημονικό τους έργο δραστηριοτήτων, που παρακρατείται από τους ειδικούς λογαριασμούς των πανεπιστημών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική 'Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ)

Οι παρατηρήσεις της Νομοτεχνικής Υπηρεσίας επιβεβαιώνουν την κριτική που ασκήσαμε στο νομοσχέδιο ότι εν τέλει και με τις διατάξεις αυτές η σημερινή απαράδεκτη κατάσταση θα παραμείνει η ίδια και θα επιβαρυνθεί περισσότερο διότι για μέτρα αμφίβολης απόδοσης θα απασχολείται τώρα ολόκληρο το πανεπιστήμιο. Γιατί στην ουσία για να λειτουργήσει αυτός ο λογαριασμός και να παρακρατείται το 15% ή το 30% των αποδοχών από την παράλληλη δραστηριότητα των καθηγητών, θα δημιουργηθεί ένα ξεχωριστό λογιστήριο μέσα

στο πανεπιστήμιο για κάθε έναν από τους πανεπιστημιακούς που θα ασκούν ένα παράλληλο έργο.

Στις ειδικότερες παρατηρήσεις θα ήθελα να προσέξετε στο άρθρο 1 παρ.2α την προσθήκη που πρέπει να γίνει στο διδακτικό έργο για την καθοδήγηση διπλωματικών εργασιών. 'Έχει παραλειφθεί αυτή η δραστηριότητα την οποία πρέπει να τη συμπληρώσετε στο αντίστοιχο εδάφιο.

Επίσης, θα πρέπει να προστεθεί η φράση "οργάνωση μορφών διδασκαλίας με αισιοπίδηση των τεχνολογιών της πληροφορικής και των τηλεπικονιωνών στα πλαίσια των εγκεκριμένων προγραμμάτων στους διάφορους του οικείου πανεπιστημίου" μετά την πρόταση για οργάνωση, επιβλέψη και λειτουργία εργαστηρίων, κλινικών εργαστηριακών ασκήσεων και εργασιών, διότι έχει παραλειφθεί μια λειτουργία των πανεπιστημίων.

Στο άρθρο 2, εκεί όπου προσδιορίζεται η υποχρέωση του μέλους ΔΕΠ πλήρους απασχόλησης να διαμένει και να εγκαθίσταται στην έδρα του τμήματος του Α.Ε.Ι. για να είναι πληρεστέρη της διάταξης αυτής, νομίζω ότι πρέπει να προσδιοριστεί μια χλιομετρική απόσταση, διότι υπάρχουν καταστάσεις τέτοιες γεωγραφικές, όπου μπορεί με στενή ερμηνεία αυτής της διάταξης να θεωρηθεί ότι ένας καθηγητής που είναι σε μια γειτονική περιοχή εδώ, να μένει στη μια ή στην άλλη. Πρέπει να υπάρξει ένας προσδιορισμός περίπου εκατό χιλιομέτρων, που όπως πληροφορούμαι ισχύει και σε άλλες χώρες. Αυτό έχει να κάνει ιδιαίτερα και με τα περιφερειακά πανεπιστήμια που μπορούν να μένουν σε μια γειτονική πόλη και όχι εκεί, ακριβώς στην πόλη που είναι η έδρα του πανεπιστημίου.

Επίσης, στο άρθρο 2 παρ. 10, όπου επιτρέπει την εξαίρεση των δικαστικών λειτουργών, πρέπει να προστεθεί και η εξαίρεση για τα μέλη ΔΕΠ που υπηρετούν με οποιαδήποτε σχέση εργασίας στη Βουλή, διότι αύριο η υπηρεσία της Βουλής θα μείνει χωρίς τα μέλη ΔΕΠ τα οποία σήμερα υπηρετούν σ' αυτήν την υπηρεσία.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σε ποια παράγραφο;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι στο άρθρο 2 παρ.10.

Λέω, λοιπόν, να προστεθεί στην εξαίρεση που προβλέπεται για τους δικαστικούς λειτουργούς "και τα μέλη ΔΕΠ που υπηρετούν με οποιαδήποτε σχέση εργασίας στη Βουλή".

Επίσης, όσον αφορά τη διάταξη του άρθρου 5 για τις αναστολές, όπως από πολλούς και από εμένα τον ίδιο χθες τονίστηκε, πιστεύουμε ότι πρέπει να καθιερωθεί το ασυμβίβαστο και η αναστολή της ασκησης επαγγελματικής δραστηριότητας και για τα μέλη ΔΕΠ, αλλά και για τους Βουλευτές. Εφόσον η Κυβερνήση δεν αποδέχεται αυτήν την αρχή για τα μέλη ΔΕΠ, θεωρώ ότι η απαγόρευση μόνο για Βουλευτές και Ευρωβουλευτές, όχι απλώς δημιουργεί μια δυσμενή μεταχείριση και αδικαιολόγητη μεταξύ Βουλευτών και Υπουργών που δεν είναι Βουλευτές, αλλά έρχεται και σε αντίθεση με τη νομολογία, η οποία έχει ερμηνεύσει τη σχετική συνταγματική διάταξη και επιτρέπεται στους Βουλευτές να ασκούν παράλληλα το επιστημονικό τους έργο, κάτω από ορισμένες δεσμεύσεις, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις και αυτό εσείς θέλετε να το καταργήσετε σήμερα, χωρίς καμιά εξήγηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λίγες εβδομάδες πριν την ομιλία του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου, γιατί είναι σημαντικές οι παρατηρήσεις που έχω να κάνω.

Στο άρθρο 6, όπου προβλέπονται τα ασυμβίβαστα απαγορεύεται να ασχολούνται τα μέλη ΔΕΠ σύμβουλοι με διοικητική ή με διδακτικό έργο, με οποιαδήποτε σχέση και χρονική διάρκεια, σε ιδιωτικό φορέα παροχής εκπαίδευσης υπηρεσιών οποιασδήποτε βαθμίδας εκπαίδευσης. Παρ' όλο ότι δεν συμφωνώ, μπορώ να καταλάβω την αντίθεσή σας να διδάσκουν σε ιδιωτικά IEK ή σε ιδιωτικά κέντρα ελευθέρων σπουδών, τα οποία έχουν γεμίσει την Αθήνα.

Υπάρχουν, όμως, φορείς εκπαίδευσης υπηρεσιών μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα οι οποίοι ανήκουν παραδείγματος

χάριν σε κοινωνικούς εταίρους. Έχει η ΓΣΕΕ ένα ινστιτούτο εργασίας και κάπι αντίστοιχο ο Σύλλογος Ελληνικών Βιομηχανιών. Δεν θα μπορεί να διδάξει εκεί ένα μέλος του πανεπιστημίου; Θα πρέπει να συμπληρωθεί η διάταξη αυτή, επιτρέποντας τη διδασκαλία σε Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου που ανήκουν σε φορείς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

Επίσης στην παραγραφο 3α του άρθρου 6 που καθιερώνει τα ασυμβίβαστα, ενώ θεωρείτε την ιδιότητα του πρύτανη, αντιπρύτανη, κοσμήτορα, προέδρου και αντιπροέδρου διοικούσας επιτροπής για τα μέλη ΔΕΠ με κάθε εξωπανεπιστηματική και επαγγελματική απασχόληση, παραλείπετε τους προέδρους τμημάτων. Μα, οι πρόεδροι των τμημάτων έχουν κατ' εξοχήν έργο να επιτελέσουν, που δεν τους επιτρέπει να έχουν παράληλα και ελεύθερο χρόνο για να επιδοθούν σε άλλες απασχολήσεις. Γιατί υπάρχει αυτή η εξαίρεση των προέδρων των τμημάτων;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά του κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, για να συνεννοθούμε, υπήρξε ανοχή για τη δευτερολογία, διότι δεν δευτερολογήσαμε χθες. Κάνουμε συγκεκριμένες παρατηρήσεις. Αν θέλετε, να σταματήσουμε. Διαφορετικά, δεν κάνουμε νομική επεξεργασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): "Ηδη υπήρξε ανοχή. Έχετε υπερβεί το χρόνο κατά δύο λεπτά. Έχετε λίγο χρόνο αν θέλετε, για να ολοκληρώσετε τη σκέψη σας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ διεύρυνση της ανοχής σας, διότι είναι παρατηρήσεις σημαντικές, οι οποίες πρέπει να γίνουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ορίστε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Επίσης, όσον αφορά το άρθρο 6, ο νόμος 2188/94 είχε επιτρέψει σε μέλη ΔΕΠ να ασκούν καθήκοντα σε Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου, που εποπτεύονται από το κράτος, παραδείγματος χάριν να είναι καθηγητής πανεπιστημίου και να είναι γιατρός στο Ωνάσειο ή σε ένα Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου. Αυτόν το νόμο που εσείς ψηφίσατε το 1994 τον καταργείτε. Αν αυτή είναι η πρόθεση σας, πείτε το ευθέως. Αν το έχετε ξεχάσει, σας το υπενθυμίζω για να το προβλέψετε.

Τώρα, όσον αφορά τα άρθρα 7 και επέκεινα που αφορούν τα ΤΕΙ σημειώνων της ουσιαστική παρατήρηση, κατ' αρχήν τη θεσμική, της νομοτεχνικής επιτροπής, την οποία έκανα και στην διαρκή επιτροπή ότι de facto και χωρίς να τηρηθούν τα ουσιαστικά ακαδημαϊκά κριτήρια "ανωτατοποιείτε" τα ΤΕΙ. Ετσι διατυπώνονται ενοτάσσεις. Παρ' όλο ότι εκ του αποτελέσματος δεν διαφοροποιούμαι -έχω ταχθεί υπέρ της αναβάθμισης των Τεχνολογικών ίδρυμάτων στο ίδιο επίπεδο με τα πανεπιστημιακά- σας λέω το εξής: Κάντε το ευθέως και καθαρά και όχι έμμεσα με νομοθετικές ρυθμίσεις και να τροποποιείτε το Σύνταγμα και να παραβάζετε τα ακαδημαϊκά κριτήρια που πρέπει να υπάρχουν σε όλα τα ιδρύματα τα οποία ανήκουν στην ίδια βαθμίδα, την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

'Όμως, υπάρχουν και σημαντικές παραλείψεις στα συγκεκριμένα άρθρα. Ειδικότερα στο άρθρο 7, πρέπει να προστεθεί στην παραγραφο 2, εδάφιο α'

ότι στο διδακτικό έργο περιλαμβάνεται και η εποπτεία πρακτικής άσκησης των σπουδαστών. Έχετε αντιγράψει τις υποχρεώσεις των καθηγητών των πανεπιστημίων, αλλά δεν υπάρχουν στα πανεπιστήμια οι πρακτικές ασκήσεις των σπουδαστών, που αποτελούν μέρος του διδακτικού έργου του προσωπικού των Τ.Ε.Ι. Πρέπει, λοιπόν, να προστεθεί στις υποχρεώσεις "εποπτεία πρακτικής άσκησης σπουδαστών".

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επίσης, να διατυπωθεί ότι τα μέλη του εκπαιδευτικού προσωπικού μερικής απασχόλησης, υποχρεούνται να διδάσκουν και να παρευρίσκονται στα Τ.Ε.Ι. τις μισές από τις προβλεπόμενες ώρες για τα μέλη πλήρους απασχόλησης της βαθμίδος που ανήκουν. Δεν υπάρχει αυτή η διατύπωση. Η μερική απασχόληση στα Τ.Ε.Ι. δεν περιγράφεται πόση θα

είναι. Η πρότασή μας είναι να είναι το ήμισυ του χρόνου που απασχολούνται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Παρακαλώ, κύριε Κοντογιαννόπουλε, έχετε και δευτερολογία και τριτολογία. Παρακαλώ συμπληρώνετε ότι έχετε να πείτε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Θα συνεχίσω στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Τασούλας έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, η έννοια της παρέμβασής μας είναι η εξής: Θα επισημάνουμε και στα άρθρα μία σειρά ζητήματα που αποδεικνύουν και θεμελιώνουν τον επιδιώκομενο από την Κυβέρνηση σκοπό μέσω του νομοσχεδίου.

Στο άρθρο 1, αναφέρεται ότι τα μέλη Δ.Ε.Π. κτλ. είναι δημόσιοι λειτουργοί. "Όλα τα παρακάτω αναριθμούν αυτό το άρθρο 1. Με όλα όσα ρυθμίζονται μόνο δημόσιοι λειτουργοί δεν είναι τα μέλη Δ.Ε.Π. και των Τ.Ε.Ι. Και προσπαθεί από κει και πέρα να εναρμονίσει επιδιώξεις, συμφέροντα, εξυπηρέτηση περιπτώσεων κτλ. το νομοσχέδιο. Η βασική της επιδίωξη πάντως είναι η εξής: Σου λέει η Κυβέρνηση "έχει επιλογή κυβερνητική τους νόμους της αγοράς, τους νόμους της ανταγωνιστικότητας και όλα τα συναφή". Ε, δεν θα είναι και στα πανεπιστήμια αυτά; Άλλα αν είναι, εμείς λέμε "δεν έρχονται σε αντίθεση μ' αυτό που λέμε δημόσιοι λειτουργοί και δεν έρχονται σε αντίθεση με τις συνταγματικές επιταγές". Αν διάβασε -που διάβασε- η Κυβέρνηση την έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής, κατάλαβε ότι το νομοσχέδιο βρίσκεται στη συνταγματική τάξη; Η γνώμη μας είναι ότι ζέρει πολύ καλά ότι δεν είναι σε συνταγματική τάξη, αλλά αυτά θέλει να κάνει, ασχέτως αν είναι ή δεν είναι και αυτά κάνει με το νομοσχέδιο.

Επιμέρους ζητήματα στο άρθρο 1, φέρει στα ερευνητικά καθήκοντα των μελών Δ.Ε.Π. αυτή η καθοδήγηση των διπλωματικών εργασιών. Το είπαμε στην επιτροπή και δεν διορθώνεται. Είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε τη σκέψη μήπως θέλει μ' αυτό να δικαιολογήσει τη χορήγηση ερευνητικού επιδόματος; Αυτό δεν είναι έρευνα οι διπλωματικές εργασίες για να διευκολύνει τους προέδρους να λένε "να, όλοι έχουν ερευνητική δραστηριότητα".

Στο άρθρο 2, το οποίο είναι και σημαντικό, όπως και το άρθρο 8, που είναι αντίγραφο του άρθρου 2, θα μπορούσε -και αυτό προτείνουμε εμείς- να ορισθεί ότι όλα τα μέλη Δ.Ε.Π. και Ε.Ε.Π. είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Μ' αυτήν τη λογική οι παρακάτω ρυθμίσεις θα ήταν όλες περιέρχονται και σε αντιφάσεις μεταξύ τους.

Και οι ρυθμίσεις αυτές καθόλου δεν αποδεικνύουν -και δεν επιχειρεί η Κυβέρνηση να το κάνει- ότι εξυπηρετούν τα συμφέροντα των πανεπιστημίων. Αν τις ξαναμελέτησε κανείς και τις ξαναδεί, καταλαβαίνει ότι εκείνο που ρυθμίζει είναι ζητήματα των μελών Δ.Ε.Π. Πουθενά δεν εξηγεί πόσο καλύτερη θα είναι η πανεπιστημιακή και η τεχνολογική εκπαίδευση με αυτήν τη σχέση εργασίας. Δεν αισθάνεται την ανάγκη η Κυβέρνηση να το κάνει. Γιατί παραδείγματος χάριν θα είναι καλύτερη η εκπαίδευση -σύμφωνα με αυτά- με τη μερική απασχόληση; Τι το καλύτερο θα προσφέρουν; Είπαμε και χθες. Θα φέρουν τη γνώση απ' έξω προς τα μέσα; Ούτε η Κυβέρνηση ούτε κανένας άλλος το πιστεύει αυτό. Και φυσικά με τις αμοιβές -επιτρέψτε μου την έκφραση- γίνεται ο χαμός. Αμοιβές από παντού. Να πούμε ότι οι αμοιβές των μελών του Δ.Ε.Π. και του Ε.Ε.Π. πρέπει να είναι από μία πηγή, να είναι ο μισθός που θ' αντιστοιχεί στην πλήρη και στην αποκλειστική απασχόληση. Θα πούμε στα παρακάτω άρθρα συγκεκριμένα γι' αυτά.

Αυτό που λέγεται ότι οι αμοιβές αυτές θα δίνονται μέσα από ειδικό λογαριασμό σε ποσοστά κλπ., δεν το θεωρούμε σοβαρό, δεν το θεωρούμε ότι μπορεί να γίνει έλεγχος, αλλά και κανένας δεν θέλει να κάνει τέτοιον έλεγχο.

'Οσον αφορά τις αμοιβές από χρηματοδοτούμενα ερευνητικά προγράμματα κλπ., είπαμε και χθες, πως το πού θα οδηγήσει αυτή η ιστορία το είδαμε σε δημοσιεύματα που όλοι σας

φαντάζομαι διαβάσατε. Επομένως, το σωστό θα ήταν αυτά τα ερευνητικά προγράμματα να υλοποιούνται στα πανεπιστήμια, αλλά οι όποιες αποδοχές έρχονται, να διατίθενται στα ίδια τα πανεπιστήμια, τα οποία για άλλες ανάγκες και όχι για τους μισθίους, θα πρέπει να δίδονται.

Καταλαβαίνουμε τις αμοιβές για συγγραφικά δικαιώματα, με την έννοια ότι την πρώτη φορά θα πρέπει να υπάρχει αυτή η αμοιβή. Φυσικά τα συγγράμματα αυτά θα πρέπει να περιέχονται στα πανεπιστήμια.

'Ελεγα προηγουμένως ότι θέλετε να ρυθμίσετε όχι την εκπαίδευση, αλλά απαιτήσεις, και μάλιστα όχι σωστές, μελών ΔΕΠ. Δέστε παρακάτω πώς τις ρυθμίζετε και αν μπορεί κανείς να ερμηνεύσει αλλιώς αυτό το ζήτημα: "Πέρα από αυτές τις ώρες που προβλέπεται να είναι, μπορεί να είναι και μισές με την έγκριση του προέδρου κ.ο.κ". Με αυτό τι θέλετε να ρυθμίσετε; Καλύτερη εκπαίδευση; Πέστε το αν θέλετε. Άλλα δεν ξέρω ποιον θα πείσετε.

Να προχωρήσω παρακάτω. Κινούμενοι στην ίδια λογική, λέτε ότι κάθε Απρίλιο θα δηλώνουν το είδος της απασχόλησης που θέλουν τα μέλη ΔΕΠ. Άλλα και μία φορά το χρόνο θα έχουν τη δυνατότητα να ανακαλούν αυτήν την ιδιότητα. Γιατί πιστεύετε ότι θα πρέπει να το κάνουν αυτό; Θα προκύπτουν εκπαιδευτικές ανάγκες τις οποίες θα πρέπει να ρυθμίζετε ή -για να το πούμε ξένω από τα δόντια- τελείωσαν κάποια δουλειά που είχαν ξένω από τη πανεπιστήμιο και θέλουν τώρα ν'αλλάξουν. Εξηγείστε μας. Πιστεύετε δηλαδή ότι ενδιάμεσα θα δημιουργηθούν εκπαιδευτικές ανάγκες που πρέπει να αλλάξετε. Δεν το πιστεύετε αυτό, δεν μπορείτε να το πιστεύετε.

'Οσον αφορά τον έλεγχο, για να κάνει κανείς τέτοιο έλεγχο, αν έχει όλφα προσωπικό ΔΕΠ θα θέλει τουλάχιστον διπλάσιους, αν όχι τριπλάσιους, για να ελέγχουν αν αυτά που λέτε εδώ γίνονται, κατά πόσο γίνονται ή δεν γίνονται.

Επομένως, και ανεφάρμοστος είναι αυτός ο έλεγχος και δαπανηρός και ζητήματα προσλήψεων θα προκύψουν. Εκτός αυτού θα αποτελούν και Δαμόκλειο σπάθη, όχι για το έργο των μελών ΔΕΠ αλλά για τη στάση τους απέναντι σε άλλα ζητήματα.

'Οσον αφορά την αναστολή, 'Εχει επισημανθεί το θέμα της διαφοροποίησης των Βουλευτών και των Υπουργών. Μία άλλη πλευρά του ζητήματος είναι ότι αν είναι κάποιος σε μια τέτοια θέση θα υπολογίζεται στο χρόνο που απαιτείται για την εξέλιξη στην επόμενη βαθμίδα. Εμείς δεν πιστεύουμε ότι μπορεί να αυξάνεται η γνώση και η εμπειρία αυτών των ανθρώπων.

Τα άρθρα 7 έως και 12 είναι πανομοιότυπα. Πρέπει να επισημάνουμε ότι σ' αυτά τα άρθρα δεν φαίνεται πουθενά κάποια διαφοροποίηση των περιφερειακών πανεπιστημάτων. Υπάρχει πρόβλημα. 'Έχω στοιχεία από το Πανεπιστήμιο των Ιωαννίνων όπου δεν υπάρχουν τα κίνητρα και δεν ξέρουμε γιατί δεν τα είχε. Στη Φιλοσοφική από τα τριάντα εππά μέλη ΔΕΠ τα δεκατρία μετακινήθηκαν. Από όλα αυτά τα άρθρα εμείς ψηφίζουμε το 1 και το 7 και καταψηφίζουμε τα υπόλοιπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Αποστόλου, έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Η καθιέρωση της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης για τα μέλη ΔΕΠ με την κατάργηση του δικαιώματος άσκησης ελεύθερου επαγγέλματος υποστηρίχθηκε κατά κόρον τόσο κατά τη χθεσινή συζήτηση από την Αντιπολίτευση αλλά και από Βουλευτές της Συμπολίτευσης, όσο και κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή όπου ακούστηκαν οι εκπρόσωποι των φρέων που είναι κατ' εξοχήν αρμόδιοι. Και αυτοί είχαν ταχθεί υπέρ της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

Εμείς πιστεύουμε ότι η άσκηση δεύτερου ελεύθερου επαγγέλματος για τους πανεπιστημιακούς είναι εις βάρος του κυρίως έργου της αποστολής τους. Για να ανταποκριθεί ένας πανεπιστημιακός πλήρως στα καθήκοντά του θα πρέπει να είναι αποκλειστικής απασχόλησης. Αν υπάρχουν εξαιρετικές περιπτώσεις που είναι εις όφελος του ιδρύματος και υπέρ της ακαδημαϊκής σωστής πορείας των ιδρυμάτων, εμείς θα συμφωνήσουμε αλλά αυτό μόνο εφόσον υπάρχει η σύμφωνη γνώμη του Τμήματος.

Μπορεί να υπάρχουν προβλήματα, όπως είπε χθες ο κ.

Αρσένης, που μπορούν να επιταθούν αν εφαρμοσθεί άμεσα το σύστημα αυτό σε ορισμένα ιδρύματα. Αυτό μπορεί να αντιμετωπισθεί με μία μεταβατική διάταξη που να λέγει σε ένα ή δύο χρόνια θα καταργηθεί και σ' αυτά τα ιδρύματα η άσκηση του ελεύθερου επαγγέλματος. Ακόμη επί το κύριος Υπουργός χρέω όπι το νόμος για την πλήρη και αποκλειστική απασχόληση υπήρχε αλλά δεν εφαρμόστηκε. Μάλιστα χρησιμοποιήσεις και τη φράση "γελοιοποιήθηκε η Βουλή". Είναι δυνατόν να λέγονται τέτοια πράγματα, ότι δηλαδή επειδή δεν εφαρμόστηκε ένας νόμος πρέπει σήμερα να τον καταργούμε. Είναι δυνατόν να εφαρμοσθεί σήμερα ένας νόμος που αφήνει παραθυράκια στην επεροπασχόληση;

Επίσης δεν είναι δυνατό να ισχυρίζεται ο κύριος Υπουργός ότι αν καθιερωθεί η πλήρης και αποκλειστική απασχόληση πράγμα που το ζητούν οι πανεπιστημιακοί, θα εγκαταλείψουν οι καλοί επιστήμονες, δηλαδή αυτοί που το ζητούν, τα πανεπιστήμια και θα αναζητήσουν άλλη απασχόληση, τη στιγμή που έρει ότι η συγκεκριμένη περίπτωση, αφορά δύο-τρεις σχολές και αφορά ορισμένους μεγαλοκαθηγητές.

Εμείς, αγαπητοί συναδέλφοι, από τη στιγμή που το νομοσχέδιο δεν υιοθετεί τη λογική καθορισμού της αποκλειστικής απασχόλησης με βάση τα ακαδημαϊκά κριτήρια, αλλά επιχειρεί με μηχανισμούς ελέγχου και παρακρατήσεων στις οικονομικές δραστηριότητες να αποτρέψει τα μέλη ΔΕΠ από την άσκηση του δευτέρου επαγγέλματος, δεν συμφωνούμε.

Πιστεύουμε ότι αυτή η διαδικασία, πέρα από τα προβλήματα πρακτικής εφαρμογής και αποτελεσματικότητας, είναι δυνατόν να οδηγήσει στη νομιμοποίηση μη ακαδημαϊκών συμπεριφορών με αρνητικές συνέπειες για το ρόλο και τη λειτουργία των ΑΕΙ.

Με βάση τη λογική της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης θα καταθέσουμε ορισμένες προτάσεις στα άρθρα.

Αρχίζω με το άρθρο 1 παράγραφος 2α. Να προστεθεί: Στο διδακτικό έργο, η καθοδήγηση διπλωματικών εργασιών.

Παράγραφος 2β. Στο ερευνητικό επιστημονικό έργο να προστεθεί: Συγγραφή επιστημονικών εργασιών, δημοσιεύσεων, ανακοινώσεων σε επιστημονικά συνέδρια, μονογραφιών και επιστημονικών συγγραμμάτων.

Στο ίδιο άρθρο παράγραφος 2γ. Η διατύπωση της συμμετοχής σε επιτροπές και όργανα ΑΕΙ, να γίνει, συμμετοχή σε όργανα ΑΕΙ και επιτροπές που ορίζονται από αυτά.

'Ερχομαι στο άρθρο 2. Η παράγραφος 2β να γίνει: Να διδάσκουν έξι ώρες εβδομαδιαίως κατ' ελάχιστο όριο υπολογίζομενο σε μέση ετήσια βάση προπτυχιακά και μεταπτυχιακά μαθήματα, φροντιστήρια ή σεμινάρια ή εργαστήρια και κλινικές, ενταγμένα στο πρόγραμμα που σπουδών του τμήματος στο οποίο ανήκουν ή σε άλλο τμήμα ή σε προγράμματα που σπουδών του οικείου πανεπιστημίου, συμπεριλαμβανομένων και των ωρών για καθοδήγηση διπλωματικών ή μεταπτυχιακών εργασιών που η εκπόνησή τους προβλέπεται από το ανωτέρω πρόγραμμα σπουδών.

Οι παράγραφοι 2γ και 2ια μπορούν να ενσωματωθούν σε μία και να τροποποιηθούν ως εξής: Να παρευρίσκονται στους πανεπιστημιακούς χώρους κατ' ελάχιστο όριο τέσσερις ώρες εβδομαδιαίως, συμπεριλαμβανομένων και των ωρών διδασκαλίας που κατανέμονται σε τέσσερις κατ' ελάχιστον ημέρες εβδομαδιαίως και να παρέχουν κάθε μορφής διδακτικό, επιστημονικό, ερευνητικό και διοικητικό έργο.

Η παράγραφος 2ε στο εδάφιο, να αμείβονται από κάθε είδους έργο, να αντικατασταθεί ως εξής: Να παρέχουν υπηρεσίες προς δημόσιους φορείς ή ιδιώτες σε αντικείμενα συναφή με το πανεπιστημιακό γνωστικό τους αντικείμενο, μετά από έγκριση του τομέα.

Η παράγραφος 2ζ να απαληφθεί, αφού επιτρέπει την άσκηση του ελεύθερου επαγγέλματος.

Η παράγραφος 3γ η διατύπωση να παρευρίσκονται στους πανεπιστημιακούς χώρους επτά ώρες εβδομαδιαίως κατ' ελάχιστο όριο, πέραν των τριών ωρών διδασκαλίας και παρέχουν κάθε μορφής διδακτικό, ερευνητικό, επιστημονικό

και διοικητικό έργο, να αντικατασταθεί ως εξής.

Στην παράγραφο 8 να προστεθεί η φράση: "Για το σύνολο των ετήσιων αμοιβών μελών ΔΕΠ πλήρους απασχόλησης που προκύπτουν α) από ερευνητικά προγράμματα, β) από εκπόνηση μελετών και παροχή υπηρεσιών από τρίτους, γ) από την ασκησή ελευθέρου επαγγέλματος να καθοριστεί ανώτατο ύψος ίσο με τις ετήσιες μικτές αποδοχές του μέλους ΔΕΠ αφού έχει αφαιρεθεί η παρακράτηση του 15%, 20% ή 30% αντίστοιχα".

Έρχομαι στο άρθρο 4. Να προστεθεί στο εδάφιο 6 η εξής φράση: "Οι διαδικασίες ελέγχου και εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος ως προς την ελάχιστη παροχή διδακτικού έργου, την ελάχιστη φυσική παρουσία και τις λοιπές υποχρεώσεις των μελών ΔΕΠ να καθοριστούν με εσωτερικούς κανονισμούς που καταρτίζουν τα ΑΕΙ και εγκρίνονται ως προς τη νομιμότητά τους από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Οι διαδικασίες ελέγχου ασκούνται υποχρεωτικά από τους διευθυντές των τομέων. Η μη άσκηση του ελέγχου να αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα".

Στο άρθρο 5, η παράγραφος 3 να τροποποιηθεί ως εξής: "Ο χρόνος παραμονής στις ανωτέρω θέσεις δεν προσμετράται στο χρόνο που απαιτείται για την εξέλιξη στην επόμενη βαθμίδα, ούτε στο χρόνο χορήγησης εκπαιδευτικής άδειας. Κατά τη διάρκεια παραμονής τους στις ανωτέρω θέσεις αναστέλλονται και για διάστημα έξι μηνών από την απομάκρυνσή τους όλες οι διαδικασίες προκήρυξης και εξέλιξης που αφορούν το μέλος ΔΕΠ.

Έρχομαι στο άρθρο 6, που αφορά τα ασυμβίβαστα. Για μας να γίνει η επέκταση του ασυμβίβαστου που προβλέπεται στην παράγραφο 3α, για τους πρυτάνεις, αντιπρυτάνεις, κοισμήτρες και τροέδρους για όλα τα μέλη ΔΕΠ πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Όταν καταλαμβάνουν θέσεις του ευρύτερου δημόσιου τομέα, πρέπει να αναστέλλεται υποχρεωτικά η άσκηση των πανεπιστημιακών τους καθηκόντων και για όσο χρόνο αναλαμβάνουν τις θέσεις αυτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η κ. Αράπη έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Υπουργέ, εμείς πιστεύουμε, ότι όλη η φιλοσοφία του νομοσχεδίου βρίσκεται στο άρθρο 1 και ειδικά στην πρώτη παράγραφο, όταν λέμε ότι: "Τα μέλη ΔΕΠ των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων είναι δημόσιοι λειτουργοί και απολαμβάνουν λειτουργικής ανεξαρτησίας κατά την άσκηση των διδακτικών και ερευνητικών καθηκόντων τους".

Εμείς, κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε ότι είμαστε υπέρ της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης για τα μέλη ΔΕΠ -και το δηλώσαμε και στην αρχή. Εμείς, σαν Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα, λέμε τη θέση μας, ότι είμαστε υπέρ της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης των μελών ΔΕΠ. Όμως μου κάνει εντύπωση, κύριε Υπουργέ, οι πανεπιστημιακοί στο σύνολό τους, οι περισσότεροι, έχουν δηλώσει και αυτοί ότι θα ήθελαν να είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Και μάλιστα δηλώνουν, ότι θα χρησιμοποιούν τον τίτλο τους για εξαγορά εργασίας και αναφέρουν ότι παραμένει το καθεστώς ίδιο, δεν έχει αλλάξει τίποτα, κάτι που γινόταν μέχρι τώρα σιωπηρά -γιατί και μεχρι τώρα γινόταν και όλοι οι καθηγητές των πανεπιστημών είχαν δεύτερη εργασία. Και το χαρακτηρίζω σαν ένα μελανό σημείο του νομοσχεδίου ότι αυτήν τη στιγμή θα δίνει πλέον τη δυνατότητα στους πανεπιστημιακούς, με τη βούλα, θα λέγαμε, με το νόμο, να ασκούν παράλληλα το ελεύθερο επάγγελμά τους. Παράλληλα, τους υποχρέωνται να υποβάλουν το 30% από τη δεύτερη εργασία που θα έχουν στο ίδρυμα. Πώς αυτό θα λειτουργήσει, κύριε Υπουργέ; Πώς θα υπάρξουν ισορροπίες; Πώς θα φαίνεται πόσα χρήματα παίρνουν; Πώς θα τα καταθέτουν; Θα υπάρχει ειδικό λογιστήριο για τα χρήματα αυτά; Νομίζω, ότι θα δημιουργηθεί κάπτοιο πρόβλημα.

Υπάρχει μια χαλαρότητα σ αυτό το θέμα. Όμως εμείς θα θέλαμε -το τονίζω για μια ακόμα φορά, γι' αυτό και θα καταψηφίσουμε το άρθρο 1 και το άρθρο 2- να θεσπισθεί η αποκλειστική και πλήρης απασχόληση των καθηγητών με τέτοιο τρόπο ώστε να είναι ελκυστικό το επάγγελμα για το

μεγαλύτερο μέρος των πανεπιστημιακών, με στόχο να τους επιτρέπει να αφοσιωθούν αποκλειστικά και μόνο στο επάγγελμά τους και για τους πανεπιστημιακούς που θέλουν να κάνουν δεύτερο επάγγελμα, νομίζω, ότι θα μπορούσαν να βρίσκονται έξω από τα πανεπιστήμια και να κάνουν ελεύθερα το επάγγελμά τους.

Εκείνο δε το οποίο δεν μπορεί κανείς να το εκτιμήσει, κύριε Υπουργέ, είναι εκεί που λέει, πώς πρέπει να είναι υποχρεωτική η παρουσία έξι ώρες, τρεις όταν είναι μερική, σε δεκατέσσερις ώρες, με το νέο νόμο να είναι μέσα στο πανεπιστήμιο. Κατ' αρχήν, αυτό δεν είναι δυνατόν να ελεγχθεί. Αυτό είναι σε βάρος των συναδέλφων τους επιστημόνων που θα είναι στις θεωρητικές επιστήμες. Διότι, ένας καθηγητής πανεπιστημίου της ιστορίας που δεν θέλει γραφείο και δεν θέλει ώρες για έρευνα, πώς είναι δυνατόν, κύριε Υπουργέ, να μπορέσει να δικαιολογήσει αυτές τις ώρες που θα βρίσκεται στο πανεπιστήμιο; Νομίζω ότι εκεί πρέπει να το κοιτάξετε αυτές τις ώρες να βρίσκεται στο πανεπιστήμιο. Εκτός και αυτό επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων και δεν γνωρίζω κατά πόσο όλοι είναι δυνατόν να είναι πατριώτες. Αυτό είναι ένα πρόβλημα, κύριε Υπουργέ, και θέλω να το δείτε.

Επίσης, στο άρθρο 2 προβλέπεται και στις δύο κατηγορίες και πλήρους απασχόλησης και μερικής, η δυνατότητα να ασκήσουν ελεύθερο επάγγελμα. Αυτό νομίζουμε, κύριε Υπουργέ, ότι θα δημιουργήσει μεγάλο πρόβλημα. Αν όλοι οι καθηγητές μπορέσουν να δηλώσουν ότι είναι πλήρους απασχόλησης ή όλοι δηλώσουν μερικής, τι θα γίνει, κύριε Υπουργέ, τότε όσον αφορά το προσωπικό και τι θα γίνει όσον αφορά τη λειτουργία του τμήματος; Νομίζω ότι θα χρειασθεί -αν όλοι δηλώσουν μερικής απασχόλησης και άλλο εκπαιδευτικό προσωπικό ώστε να μπορέσει να βγάλει το τμήμα σε πέρας τις εργασίες του πανεπιστημίου.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, με όλες αυτές τις επιφυλάξεις που είπαμε το άρθρο 1 και το άρθρο 2 το καταψηφίζουμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούμενο από τα δυτικά γενικά θεωρεία σαράντα επτά μαθητές και δύο συνοδοί καθηγητές από το Α' Γυμνάσιο Αργυρούπολεως Αθηνών, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ".

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες αυτές τις πτέρυγες)

Ο κ. Πεπονής έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΠΟΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ακούσαμε χθες από τον Υπουργό Παιδείας, τον κ. Αρσένη, μία κατά την κρίση μου πολύ ακριβή διαπίστωση η οποία τον οδήγησε σε μια, επίσης κατά τη γνώμη μου, ορθή κρίση.

Υπάρχουν επιθυμητές απαγορεύσεις. Όταν όμως οι επιθυμητές απαγορεύσεις περνάνε σε μια νομοθετική διάταξη, η πολιτεία οφείλει να είναι σίγουρη ότι εξασφαλίζει την τήρηση της καθολικής απαγόρευσης. Όταν όμως είναι βέβαιο ότι αυτές οι προϋποθέσεις δεν έχουν εξασφαλισθεί, τότε για την προστασία του κύρους της πολιτείας, τότε για να μη φθείρουμε την έννοια του δικαίου, να μην οδηγήσουμε σ' αυτό που διακεκριμένοι νομικοί αποκαλούν φθορά του δικαίου, οφείλουμε να θεσπίζουμε διατάξεις που να είναι εγγυημένη η εφαρμογή τους.

Με αυτό το σκεπτικό υποστηρίζω, ότι κάποτε πρέπει να φθάσουμε στην πλήρη και αποκλειστική απασχόληση. Άλλα αν τη θεσπίζαμε τώρα, απλώς θα φθείραμε το κύρος της πολιτείας και προπαντός θα φθείραμε την έννοια του δικαίου και το σεβασμό προς το δικαίο.

Η Κυβέρνηση με το συζητούμενο νομοσχέδιο προβλέπει εξειδικεύσεις της παράλληλης απασχόλησης, εξειδικεύσεις της μερικής απασχόλησης, οι οποίες κατοχυρώνουν την τήρησή τους. Εγώ δεν είμαι σε θέση να βεβαιώσω αν αυτές οι εξειδικεύσεις θα αποδώσουν, αλλά είναι βέβαιο ότι επιχειρέται και η πράξη ελπίζω ότι θα επιβεβαιώσει την αποτελεσματικότητα των ειδικών ρυθμίσεων που εισηγείται ο κύριος Υπουργός.

Έχω να διατυπώσω ορισμένες επιμέρους παρατηρήσεις και σκέψεις. Καθιερώνεται με την παράγραφο 10 του άρθρου 2 μία υποχρεωτικότητα, η οποία διασπά τον κανόνα της επιλογής της μερικής ή αποκλειστικής απασχόλησης. Αντιλαμβάνομαι ως ένα σημείο ότι κάθε μέλος Δ.Ε.Π. είναι υποχρεωτικώς πλήρους απασχόλησης για τα πρώτα τρία έτη. Δεν αντιλαμβάνομαι όμως τη διάταξη της περίπτωσης α' της παραγράφου 10. Και δεν την αντιλαμβάνομαι, διότι είναι βέβαιο ότι η ιδιότης του επί θητεία παρατείνεται σε ορισμένες περιπτώσεις από λόγους αντικειμενικών δυσχερειών, όπως παραδείγματος χάρη, διότι παρατείνεται μία προβλεπόμενη και απολύτως νόμιμη διαδικασία, που αν ολοκληρωθεί, ο επί θητεία παύει να έχει αυτήν την ιδιότητα. Αν, λοιπόν, η Κυβέρνηση επιμένει στη διατήρηση της διάταξης της περίπτωσης α' της παραγράφου 10, νομίζω ότι για να αποφευχθούν αδικίες, θα μπορούσε να τεθεί ως εξής: "Μέλη Δ.Ε.Π. είναι πλήρους απασχόλησης κατά τη διάρκεια της ορισμένου χρόνου θητείας", που σημαίνει ότι αν υπερβούν αυτόν τον προβλεπόμενο ορισμένο χρόνο για λόγους άσχετους με τη δική τους συμπεριφορά, βεβαίως, δεν μπορεί να υπάγονται σ' αυτόν τον άδικο περιορισμό. Αν, δηλαδή, η προβλεπόμενη θητεία είναι πάντες επών, να υπάρχει η απαγόρευση και η υποχρέωση για πάντες χρόνια. Αν είναι τριών επών, για τρία χρόνια. Άλλα όχι εάν παρατείνεται η ιδιότητα του επί θητεία για λόγους για τους οποίους δεν έχει υπαιτότητα ούτε ο ίδιος ούτε άλλος, αλλά διότι, επαναλαμβάνω, παρατείνονται κάποιες προβλεπόμενες διαδικασίες. Είναι άδικη η δέσμευση αυτή.

Θα μου επιτρέψετε ακόμα να σχολιάσω και εγώ με μία παράκληση προς τον κύριο Υπουργό, τη διάταξη του άρθρου 5 για την αναστολή. Θέλω να πιστεύω ότι ο κύριος Υπουργός άκουσε με προσοχή εκείνους οι οποίοι διατύπωσαν αντίθετες απόψεις με το επιβαλλόμενο ύφος λόγου στη Βουλή. Είναι και άδικο, αλλά και εκθέτει. Γνωρίζουμε όλοι ότι ο Βουλευτής εξ ορισμού έχει περισσότερο ελεύθερο χρόνο από το χρόνο το δεσμευμένο στα καθήκοντά του, που οφείλει να έχει το μέλος της Κυβέρνησης. Κατά συνέπεια, είναι παράλογο ο Υπουργός, ο Υφυπουργός, να εγκαταλείπει τα καθήκοντά του τα υπουργικά, τα οποία απεδέχθη, που κανείς δεν τον υποχρέωσε να τα έχει, για να μεταβεί στο πανεπιστήμιο και ο Βουλευτής ο οποίος έχει από τον ίδιο τον Κανονισμό της Βουλής ώρες ελεύθερες, τα απογεύματα της Τετάρτης, της Πέμπτης και της Παρασκευής και τα πρωινά της Δευτέρας και της Τρίτης να απαγορεύεται να μεταβεί για να ασκήσει διδακτικά ή ερευνητικά καθήκοντα. Βεβαίως, να μην έχει διπλές αποδοχές. Αυτό είναι απαράδεκτο. Άλλα όχι είχε την έφεση να διατηρήσει την επαφή με τη ζωή της ακαδημαϊκής κοινότητας του Βουλευτή, ο Ευρωβουλευτής, αυτό πρέπει να του παρεσχεθεί. Και πολύ περισσότερο δεν μπορεί να γίνεται αυτή η διάκριση -κατά τη γνώμη μου άδικη και παράλογη- ανάμεσα στον Υπουργό ή Υφυπουργό και το Βουλευτή, υπέρ του Υπουργού ή του Υφυπουργού και σε βάρος του Βουλευτή. Ακόμα πιστεύω ότι μπορεί να δημιουργηθούν και ερμηνευτικά προβλήματα. Γιατί αν ο Υπουργός είναι και Βουλευτής ποιά από τις δύο διατάξεις θα ισχύσει; Δεν είναι βέβαιο ότι απαντάει η διάταξη, γιατί λέει "Υπουργόι, Υφυπουργοί, όλοι οι αιρετοί κλπ.", δεν κάνει διάκριση, Υπουργοί, Αναπληρωτές Υπουργοί, οι οποίοι δεν έχουν την ιδιότητα του Βουλευτή.

Εν πάση περιπτώσει, ανεξάρτητα από αυτό το, κατά την άποψή μου, ερμηνευτικό πρόβλημα, θέλω να πιστεύω ότι ο κύριος Υπουργός θα αντιμετωπίσει με κατανόηση την παρατήρησή μας ότι η διάκριση αυτή δεν στηρίζεται στο αισθήμα του δικαίου, αλλά και δεν ανταποκρίνεται στις συνθήκες άσκησης καθηκόντων αφ' ενός μεν των Βουλευτών και αφ' ετέρου των μελών του Υπουργικού Συμβουλίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο επίπιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Μητσοτάκης, έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η ενότητα που συζητούμε είναι πολύ σημαντική, διότι θίγει ίσως τα πιο σημαντικά θέματα στα οποία αναφέρεται το σχέδιο νόμου.

Γίνεται πολλή συζήτηση και σήμερα και σίγχρονα και στο παρελθόν, για την πλήρη και αποκλειστική ή για την πλήρη

απασχόληση και στην ανώτατη παιδεία, αλλά και σε άλλους κρατικούς τομείς. Θα σας πω τη γνώμη μου η οποία είναι απαγόρευσμα μακράς εμπειρίας. Εγώ πιστεύω, αγαπητοί συνάδελφοι, και κύριε Υπουργέ, ότι η λύση είναι να υπάρχει και η πλήρης και αποκλειστική απασχόληση, να υπάρχει και η πλήρης απασχόληση για τα πρώτα τρία έτη. Δεν αντιλαμβάνομαι όμως τη διάταξη της περίπτωσης α' της παραγράφου 10. Και δεν την αντιλαμβάνομαι, διότι είναι βέβαιο ότι η ιδιότης του επί θητεία παρατείνεται σε ορισμένες περιπτώσεις από λόγους αντικειμενικών δυσχερειών, όπως παραδείγματος χάρη, διότι παρατείνεται μία προβλεπόμενη και απολύτως νόμιμη διαδικασία, που αν ολοκληρωθεί, ο επί θητεία παύει να έχει αυτήν την ιδιότητα. Αν, λοιπόν, η Κυβέρνηση επιμένει στη διατήρηση της διάταξης της περίπτωσης α' της παραγράφου 10, νομίζω ότι για να αποφευχθούν αδικίες, θα μπορούσε να τεθεί ως εξής: "Μέλη Δ.Ε.Π. είναι πλήρους απασχόλησης κατά τη διάρκεια της ορισμένου χρόνου θητείας", που σημαίνει ότι αν υπερβούν αυτόν τον προβλεπόμενο ορισμένο χρόνο για λόγους άσχετους με τη δική τους συμπεριφορά, βεβαίως, δεν μπορεί να υπάγονται σ' αυτόν τον άδικο περιορισμό. Αν, δηλαδή, η προβλεπόμενη θητεία είναι πάντες επών, να υπάρχει η απαγόρευση και η υποχρέωση για πάντες χρόνια. Αν είναι τριών επών, για τρία χρόνια. Άλλα όχι εάν παρατείνεται η ιδιότητα του επί θητεία για λόγους για τους οποίους δεν έχει υπαιτότητα ούτε ο ίδιος ούτε άλλος, αλλά διότι, επαναλαμβάνω, παρατείνονται κάποιες προβλεπόμενες διαδικασίες. Είναι άδικη η δέσμευση αυτή.

Αν θέλουμε να είμεθα ειλικρινείς, κύριε Πρόεδρε, ακόμα πληρώνουμε τα επίχειρα αυτής της πολιτικής και τα νοσοκομεία μας -προσωπική μου είναι η εντύπωση, δεν εννοώ να την επιβάλλω σε κανέναν- πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι βρίσκονται στο χειρότερο σημείο εις το οποίο ευρέθησαν ποτέ, σήμερα που μιλάμε, και μία από τις αιτίες είναι και αυτό το παλιό αμάρτημα.

Κατά συνέπεια δεν διαφωνώ βασικά με το νομοθέτημα, αλλά θα ήθελα να γνωρίζω γιατί ο κύριος Υπουργός δεν αντιμετώπισε προαιρετικά, όσοι επιθυμούν, να έχουν και αποκλειστική απασχόληση, δίνοντας τους ταυτόχρονα φυσικά μία πρόσθετη αμοιβή, γιατί υπάρχουν επιστήμονες, ερευνητές κυρίως, αλλά και επιστήμονες, οι οποίοι δεν επιθυμούν να ασκήσουν κανένα άλλο επάγγελμα. Είναι μία παρατήρηση την οποία θεωρώ χρήσιμη.

Και εγώ, όπως και ο κ. Πεπονής, δεν μπορώ να πάρω θέση εις το πλήρους απασχόλησης, όπως προσδοκούζει το άρθρο αυτό την πλήρη απασχόληση. Θα σας έλεγα πάντως, κύριε Υπουργέ, ότι υπέρμετρα είστε ελαστικός στην πλήρη απασχόληση. Εγώ θα έλεγα ότι έπρεπε να είμαστε περισσότερο απαιτητικοί -ως γενική παρατήρηση- διότι μόνο πλήρης απασχόληση δεν είναι αυτό το οποίο διαβάζω, όπως είναι τυπωμένο στο άρθρο και είναι υπέρμετρη η άνεση την οποία αφήνετε στους πλήρους απασχόλησης καθηγητές να ασκούν και άλλα έργα, διότι επιτρέπετε το όποιο επάγγελμα. Δηλαδή, αν θέλει ένας καθηγητής πανεπιστημίου να έχει ένα καμπαρέ, θα μπορεί. Με το νόμο αυτό μπορεί. Είναι σωστό; Δεν λέτε καν συνδεόμενο επάγγελμα με την ειδικότητά τους. Άλλα επ' αυτού δεν επιθυμώ να συνεχίσω.

Θα τελειώσω και εγώ κάνοντας μία παρατήρηση στο θέμα της αναστολής, κύριε Υπουργέ. Θέλω να ελπίζω ότι το έχετε ήδη δεχθεί αυτό το οποίο σας είπαν με πολύ πειθώ, πολλοί συνάδελφοι, ότι δεν μπορεί ο Βουλευτής ή ο Ευρωβουλευτής να μην έχει και αυτός το δικαίωμα να διδάσκει χωρίς αμοιβή. Δεν πρέπει να αποκόψουμε το Βουλευτή ή τον Ευρωβουλευτή από το πανεπιστήμιο. Δεν επιτρέπετε να το κάνουμε. Πολύ περισσότερο αφού το Σύνταγμα μας, κύριε Υπουργέ, επιτρέπει να είναι...

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν το επιτρέπει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Επιτρέπει να είναι Βουλευτής ο καθηγητής ανωτάτης σχολής και δεν έχει κώλυμα. Εγώ δεν ξέρω αν έχετε εμπόδιο να διδάσκει.

Αλλά θα σας πω πώ ότι, προπαντός, δεν μπορείτε να κάνετε διάκριση μεταξύ του Υπουργού και του Βουλευτού και πολύ περισσότερο -και αυτό είναι το τελευταίο επιχείρημα, το οποίο είναι καταλυτικό, κύριε Πρόεδρε, δεν μπορεί να το αρνηθεί ο κύριος Υπουργός- όταν συμβαίνει στο δικό μας σύστημα το κοινοβουλευτικό, ο Υπουργός να είναι κατά κανόνα Βουλευτής. Κατ' εξαίρεση είναι εξωκοινοβουλευτικός ο Υπουργός. Κατά συνέπεια, έπρεπε να πείτε εξωκοινοβουλευτικός Υπουργός. Είναι τουλάχιστον άκομψη -για να μην πω τίποτε βαρύτερο- κύριε Υπουργέ, η διάκριση αυτή που γίνεται και θα σας παρακαλέσω να τιμήσετε τη Βουλή, αποδεχόμενος μια ομόφωνη άποψή της.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Να υπάρχει η αναστολή για όλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Μητσοτάκος έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, στο τέλος του

άρθρου 1. Θα ήθελα να προτείνω την εξής προσθήκη: "Ως προς τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους, ισχύουν όσα ειδικότερα προβλέπονται από τη νομοθεσία για τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ."

Φοβάμαι ότι αν δεν μπει αυτή η διάταξη, ισχυούσης της παραγράφου 2γ' που λέει ότι το Δ.Ε.Π. και το Ε.Π. μπορούν να ασκούν και διοικητικό έργο, υπάρχει το ενδεχόμενο να μπορούν να διεκδικούν, παραδείγματος χάρη οι επίκουροι ή άλλες κατηγορίες διδακτικού προσωπικού, να γίνουν πρυτάνεις, αντιπρυτάνεις ή πρόεδροι τμημάτων. Νομίζω, λοιπόν, ότι πρέπει να μπει αυτή η διάταξη, για να αποφύγουμε παρερμηνείς στο μέλλον, οι οποίες θα έχουν αρνητικά αποτελέσματα.

'Ερχομαι στη διάταξη 2α' του άρθρου 2, που λέει ότι το Δ.Ε.Π. και αντίστοιχα το εκπαιδευτικό προσωπικό των Τ.Ε.Ι. διαμένουν και εγκαθίστανται στην έδρα του τμήματος του Α.Ε.Ι. στο οποίο υπηρετούν. Το πρόβλημα το οποίο μπαίνει, είναι ποια είναι η έδρα. Είναι ο νομός, είναι η πόλη στην οποία έχει εγκατασταθεί το τμήμα;

Παραδείγματος χάρη για το Πειραικό Πανεπιστήμιο, η έδρα είναι ο Πειραιάς. Αυτοί οι οποίοι κάθονται στην Αθήνα, είναι εκτός έδρας; Δεύτερον, πάρτε σαν παράδειγμα το Τ.Ε.Ι. της Χαλκίδας. Ποιος είναι πιο κοντά; Αυτός που μένει στη Λαμία ή αυτός που μένει στη Βόρεια Εύβοια;

'Έχω τη γνώμη ότι πρέπει να υπάρχει ένας άλλος χωροταξικός περιορισμός. Είπε ο κ. Κοντογιαννόπουλος πρωτύτερα ότι είναι δυνατό να καλυφθεί αυτή η αδυναμία με χιλιομετρική απόσταση. Δηλαδή, να πάρουμε μία ακτίνα γύρω από την έδρα.

Η διάταξη 2β', λέει να διδάσκουν οι καθηγητές έξι ώρες, έξι ώρες εβδομαδιαίως κατ' ελάχιστον. Πιστεύω ότι το πρόβλημα το οποίο μπαίνει, είναι ότι από τη στιγμή που το διδακτικό εκπαιδευτικό προσωπικό κατανέμεται στις διάφορες βαθμίδες, πρέπει να υπάρχει και αντίστοιχη κλιμάκωση, όσον αφορά το χρόνο διδασκαλίας και το χρόνο παραμονής στο ίδρυμα.

Η παρ. 6 λέει: "Στις περιπτώσεις συνδιδασκαλίας, οι ώρες διδασκαλίας για κάθε μέλος Δ.Ε.Π. υπολογίζονται ισομερώς".

Αυτό δεν μπορεί να ισχύει, γιατί υπάρχουν μαθήματα που έχουν π.χ. τέσσερις ώρες διδασκαλίας και μία ώρα φροντιστήριο. Δεν μπορεί να μοιραστεί το μάθημα αυτό. Ή υπάρχουν μαθήματα, τα οποία έχουν π.χ. τέσσερις ώρες παράδοση και μία ώρα φροντιστήριο το ένα εξάμηνο και το άλλο εξάμηνο γίνεται αντιστροφα. Επομένως, θα πρέπει κάποιο όργανο που ζει και λειτουργεί μέσα στο ίδρυμα να παίρνει την απόφαση αυτή για την ισομερή κατανομή της διδασκαλίας.

Οι αποκλίσεις από το ελάχιστο όριο διδασκαλίας ως προς τη νομιμότητά τους εγκρίνονται από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Ξέρετε τι θα συμβεί; Θα στέλνουν τα ίδρυματα την κατανομή και λόγω της γραφειοκρατίας οι Υπουργός θα αργεί να απαντήσει με αποτέλεσμα να περνάει το εξάμηνο, να μην έχει γίνει η κατανομή και να μην μπορούν να λειτουργήσουν έτσι τα προγράμματα διδασκαλίας.

'Ερχομαι στο άρθρο 6 παρ. 1α', στα ασυμβίβαστα. Λέει ότι στα μέλη Δ.Ε.Π. ή Ε.Π. απαγορεύεται να απασχολούνται ως σύμβουλοι ή με διοικητικό ή διδακτικό έργο, με οποιαδήποτε σχέση και χρονική διάρκεια σε ιδιωτικό φορέα παροχής εκπαιδευτικών υπηρεσιών οποιασδήποτε βαθμίδας εκπαίδευσης.

Δεν το καταλαβαίνω αυτό. Η ιδιωτική εκπαίδευση είναι αναγνωρισμένη από το κράτος; Θέλουμε η ιδιωτική εκπαίδευση να λειτουργεί σωστά; Για πιο λόγο, δηλαδή, θα επιτρέψουμε στο μέλος Δ.Ε.Π. ή Ε.Π. να κτίζει μια πολυκατοικία ή να κάνει ελευθέριο επτάγγελμα και δεν θα του επιτρέψουμε να κάνει διδασκαλία στην ιδιωτική εκπαίδευση, η οποία είναι αναγνωρισμένη από το κράτος; Τι φοβάται, δηλαδή, η δημόσια εκπαίδευση; Φοβάται τον ανταγωνισμό; Αντίθετα πρέπει να επιζητούμε τον ανταγωνισμό για να ανεβεί έτσι και το κύρος και το επίπεδο των δημοσίων ιδρυμάτων.

Στο άρθρο 7 προς το τέλος, πρέπει να προστεθεί -το είπε και ο εισηγητής μας- ότι στο διδακτικό έργο περιλαμβάνεται και

εποπτεία πρακτικής άσκησης των σπουδαστών.

Η πρακτική άσκηση προπαντός στα ΤΕΙ είναι σημαντικό μέρος της εκπαίδευσης και πρέπει να εποπτεύεται η πρακτική άσκηση; Προφανώς θα εποπτεύεται από το εκπαιδευτικό προσωπικό. Άρα, πρέπει να υπαχθεί στα καθήκοντα του εκπαιδευτικού προσωπικού.

Επίσης, η παρ. 7 του άρθρου 8 λέει ότι οι αποκλίσεις από το ελάχιστο όριο διδασκαλίας, όπως προσδιορίζεται από το εδόφιο β' κλπ., γίνεται με έγκριση της νομιμότητας από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Πιστεύω ότι κι αυτό θα πρέπει να αλλάξει και να γίνεται μέσα στο ίδρυμα, διότι φοβούμαι ότι η γραφειοκρατία δεν θα επιτρέψει τη λειτουργία των προγραμμάτων.

Και έρχομαι στο τελευταίο. Στα Τ.Ε.Ι. υπάρχει το ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό. Σ' αυτό αναφέρθηκε και ο κ. Σουφλίας πρωτύτερα.

Το εκπαιδευτικό αυτό προσωπικό στο σύνολό του, με το v. 1865 πήρε τον τίτλο του επίκουρου καθηγητή, με τις αντίστοιχες αποδοχές. Σήμερα, το προσωπικό αυτό υποβαθμίζεται, όσον αφορά τις αποδοχές. Το πρόβλημα είναι, αυτό το προσωπικό τελικά να ενταχθεί στις μισθολογικές αποδοχές της τελευταίας βαθμίδας των ΕΠ/ΤΕΙ, ώστε να μην έχουμε προβλήματα τα οποία θα οδηγήσουν τους ενδιαφερόμενους στα δικαστήρια;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κύριε συνάδελφε, μου επιτρέπετε;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Ευχαρίστως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ορίστε κύριε Μάνο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Θα ήθελα να θέσω ένα ερώτημα, το οποίο έθεσα και πριν.

Μας έχει υποσχεθεί η Κυβέρνηση ότι θα μας μοιράσει τις βελτιώσεις που επιφέρει στο νομοσχέδιο. Παρακαλέσαμε, αν είναι δυνατό να τις έχουμε εγκαίρως και όχι τη στιγμή της ψήφισης της ενότητας, γιατί αλλιώς δεν μπορεί να γίνει σύζητηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Παρακαλείται ο κύριος Υπουργός να επιστέψει τη διανομή.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Πότε θα τα έχουμε; Όταν θα μιλήσουμε επί της ενότητας;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κάτι τέτοιο θα διευκόλυνε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα ήθελα να ακούσω πρώτα όλους τους ομιλητές.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Να δούμε πρώτα εμείς τι προτείνετε και να πούμε τη γνώμη μας για αυτό που προτείνετε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εσείς ξέρετε τι θα πείτε. Δεν είναι ανάγκη να με ακούσετε, κύριε συνάδελφε. Το τι θα πείτε, το ξέρω.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Μα, είναι τρόπος αυτός;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αν θέλετε, μετά τον κ. Σπυριούνη μπορώ να πάρω το λόγο να μιλήσω επί των άρθρων.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Θέλουμε να μοιράσετε τις τροποποιήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Θα λάβει το λόγο ο κύριος Υπουργός, θα σας τα πει και θα σας τα διανείμει στη συνέχεια.

Ορίστε, κύριε Σπυριούνη, έχετε το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να ξεκινήσω με την έκφραση μιας γεύσης που μου δημιουργήθηκε σήμερα το πρωί στην αίθουσα Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ.

Πήρα σ' ένα φάκελο ένα σημείωμα που έδειχνε τις αποδοχές των Βουλευτών, κύριε Υπουργέ, και ένα δεύτερο φάκελο με τα αναδρομικά του μηνός Σεπτεμβρίου. Βλέπω τους δικαστικούς, τους Βουλευτές, τους πανεπιστηματικούς μας, τους νομάρχες, τους γενικούς γραμματείς, τους ειδικούς γραμματείς κλπ. Δεν υπάρχει λιτότητα για μας, κύριε Υπουργέ.

Τι θα πούμε στους αγρότες; Κύριοι, σας το λέω με βαθιά οδύνη. Δεν είναι λαϊκισμός, αλλά πρέπει να προσέξουμε μερικά πράγματα, γιατί είμαστε έκθετοι στο λαό. Τι θα πούμε στον αγρότη με τη σύνταξη των τριάντα (30.000) χιλιάδων; Τι θα πούμε, για να επανέλθω, στον Αρχηγό ΓΕΕΘΑ με τις εξακόσιες (600.000) χιλιάδες καθαρές που παίρνει ή τις ακαθάριστες οκτακόσιες τριάντα πέντε (835.000) χιλιάδες που θα παίρνει, όταν ολοκληρώθει το μισθολόγιο;

'Η λιτότητα, λοιπόν, σε όλους ή κάποια πράγματα πρέπει να τα βάλουμε σε κάποια κλιμάκωση αξιών και προσφοράς. Και αυτή δεν υπάρχει. Λυπάμαι που το λέω.'

Από το άρθρο 1, μέχρι το άρθρο 12 που συζητούμε τώρα, πιστεύω ότι η διάρθρωση έχει γίνει μέσα στον άξονα που αποτελεί το σκεπτικό του νομοθέτη, δηλαδή να υπάρξει μια διάκριση με συγκεκριμένα κριτήρια και με κλιμάκωση των αποδοχών πλήρους ή μερικής απασχόλησης.

Θα δεχτώ, όπως προσδιορίζεται στο άρθρο 2, την ερμηνεία που δώσατε χθες, κύριε Υπουργέ, και ήταν μια φωνή της συνειδησης, μια πραγματικότητα. Αυτή είναι η πραγματικότητα στην Ελλάδα. Και θα αργήσει πολύ αυτή η πραγματικότητα ν' αλλάξει, δηλαδή να βγάζουμε νόμους και να μην εφαρμόζονται και να ερχόμαστε μετά και να λέμε ότι απέτυχε αυτή η ρύθμιση, γιατί δεν εφαρμόστηκαν οι νόμοι.

'Όταν έρχεται, λοιπόν, το ίδιο το Κοινοβούλιο να δεχτεί τη συντριβή αυτής της πραγματικότητας, ότι δεν εφαρμόζεται εκείνο που ψωφίζει, σχετικά με μια τάξη που διαπαιδαγωγεί το λαό, διαμορφώνει τους αυριανούς πολίτες - και θα έπρεπε, λοιπόν, εδώ ο νόμος να είναι δαμόκλειος, γιατί η γυναίκα του Καισαρα δεν πρέπει μόνο να είναι τίμια, αλλά και να φαίνεται τότε οδηγείται κανείς στην απελπιστική εκτίμηση ότι έχει απωλεσθεί γι' αυτόν τον τόπο η προσποτική.

Να είμαστε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, και στην εφαρμογή του νόμου όλοι μας απολύτως αυστηροί και βεβαίως όλοι μας να είμαστε το παραδειγμα της εφαρμογής του νόμου.

Νομίζω, λοιπόν, ότι αυτή η κλιμάκωση, αυτή η διάκριση σε πλήρη και σε μερική απασχόληση δίνει μια σύγχρονη απάντηση σε αυτήν την πραγματικότητα και έρχεται να συνδύσει δυο ανάγκες που είναι υπαρκτές. Πρέπει να το ομολογήσουμε: Ταλαντεύομενος κανείς μεταξύ της μιας ή της άλλης, θα προβληματισθεί σοβαρά για το ποια θα επιλέξει.

Ποιες είναι αυτές οι δυο ανάγκες. Να έχουμε τους πανεπιστημιακούς καθηγητές, το Διδακτικό και Ερευνητικό Προσωπικό στα πανεπιστήμια όσο μπορούμε περισσότερο χρόνο και από την άλλη μεριά να μη στρέπεται και η κοινωνία των υψηλής ποιότητος υπηρεσιών που μπορούν να προσφέρουν. Που θα είναι η χρυσή τομή αυτού του σημείου. Θα είναι στις έξι συν δεκατόσειρες ώρες, θα είναι στις έξι συν δεκαοκτώ ώρες που πρότεινε κάποιος συνάδελφος; Είναι ένα θέμα για το οποίο μπορεί να γίνει πολλή συζήτηση.

Επίσης αυτή η κλιμάκωση έπρεπε να έχει και ένα άμεσο αντίκρυσμα στην κλιμάκωση του μισθολογίου. Νομίζω ότι ο καθορισμός στο 1/3 είναι μια δίκαιη ρύθμιση αυτής της κλιμάκωσης.

Θα πάω στο 5 γιατί δεν έχω πολύ χρόνο και θα παρακαλέσω και εγώ, κύριε Υπουργέ, να δείτε πάλι την παράγραφο 2 του άρθρου 5 γιατί κάνει αυτήν τη διάκριση εις βάρος του Βουλευτή, του Ευρωβουλευτή κλπ. Νομίζω ότι πρέπει με έναν ομοιόμορφο τρόπο να ρυθμιστεί η παράγραφος 2 του άρθρου 5 για την αναστολή.

Κύριε Υπουργέ, θα επανέλθω στο εξής: Το έθιξα ακροθιγώς εχθές. Με προβλημάτισε η έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής. 'Έχουμε τη φορολογία, έχουμε τις διαδικασίες που κάποιος ανάλογα με το εισόδημά του πληρώνει. Μπορούμε να βάλουμε πρόσθετους όρους 15%, 20% και 30%. Αναφέρομαι στην παράγραφο 8 του άρθρου 8. Με προβληματίζει αυτή η κατανομή υπέρ των πανεπιστημίων και των Τ.Ε.Ι. κατανομή από το εισόδημα που παίρνουν από τις πρόσθετες υπηρεσίες που προσφέρουν οι πανεπιστημιακοί. Μήπως αυτό δεν έπρεπε να μπει.'

Θέλω να πω ότι για την παράγραφο 1α του άρθρου 12 θα συμφωνήσω και εγώ με προηγηθέντα συνάδελφο. 'Όταν

επιτρέπουμε, κύριε Πρόεδρε, στον πανεπιστημιακό να ασχολείται με ελεύθερο επάγγελμα, να ασχολείται με άλλες απασχολήσεις που αναφέρονται στα σχετικά άρθρα -υπάρχει βέβαια μία σκέψη- εξαικονούμενη σήμερα να κυριαρχεί το ερώτημα, κύριε Υπουργέ, και θέλουμε μια απάντηση -πιστεύω ότι θα την έχουμε- στο άρθρο 12 στην παράγραφο 1α, γιατί να αποκλείεται μέσα στο ελεύθερο επάγγελμά του να ασχολείται και με εκείνο για το οποίο είναι προορισμένος, δηλαδή με διδακτικό έργο. Δεν ξέρω αν αυτό οδηγεί σε αλιεύση μαθητών και έχει την έννοια μιας πρόνοιας, αλλά νομίζω ότι μπορεί να ασχολείται όπως μπορεί να διδάσκει στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο, μπορεί να ασχολείται και στο χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Αφού του επιτρέπουμε να ασχολείται με εξωπανεπιστημιακά έργα, γιατί του απαγορεύουμε εκείνο για το οποίο είναι προορισμένος; Ευχαριστώ.'

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ορισμένες αλλαγές στα άρθρα από 1 μέχρι 12 μοιράζονται. Δεν πρόκειται να μιλήσω για τις γενικές ρυθμίσεις αυτού του νομοσχεδίου, το έκανα χθες.

Θα ήθελα μόνον να παρατηρήσω ότι, και σ' αυτό το νομοσχέδιο, υπάρχει η κατηγορία πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, που περιορίζεται στους πρυτάνεις, αντιπρυτάνεις, κοσμήτορες κλπ.

Είπα επίσης χθες, ότι εμείς βλέπουμε την προοπτική και την εξέλιξη, την αναβάθμιση των πανεπιστημίων και την υποδομή τους. Μετά από χρόνια, αυτοί που είναι σήμερα κυρίως πλήρους απασχόλησης, θα γίνουν πλήρους και αποκλειστικής. Σήμερα, η μεγάλη πλειοψηφία των καθηγητών που θέλουν να είναι πλήρους απασχόλησης δεν μπορούν να εκτελέσουν τα πανεπιστημιακά τους καθήκοντα, εάν δεν έχουν και κάποιες δραστηριότητες εκτός πανεπιστημίου, σχετικές βέβαια δραστηριότητες με το επάγγελμά τους. Και αυτό δεν είναι συμβιβασμός μεταξύ Κυβέρνησης και πιέσεων. Πιέσεις δέχθηκα σήμερα και χθες στη Βουλή. Δεν δέχθηκα από την πανεπιστημιακή κοινότητα.

Είναι συμπτώμα της Κυβέρνησης ότι, με αυτόν τον τρόπο, ρεαλιστικά, ρυθμίζουμε τα που πανεπιστημίου με όρους που μπορούν να εφαρμοσθούν και αναβαθμίζουν τα πανεπιστήμια, έχοντας στα πανεπιστήμια τα καλύτερα στελέχη, τα οποία θα συμμετέχουν και στη διοίκηση των πανεπιστημίων.

Θέλω τώρα, ανταποκρινόμενος σε παρατηρήσεις που έγιναν από συναδέλφους και στην επιτροπή αλλά και χθες και σήμερα, να κάνω ορισμένες αλλαγές στα άρθρα.

Στο άρθρο 1 η αλλαγή που έχω να προτείνω απλούστατα διατυπώνει σαφέστερα τη διάταξη. Και διαβάζω: Στο εδάφιο γ' της παραγράφου 2, οι τρεις πρώτες περιόδοι αναδιατυπώνονται ως ακολούθως: "Συμμετοχή στα όργανα διοίκησης των Α.Ε.Ι. (Γενική Συνέλευση Τομέα, Διοικητικό Συμβούλιο Τμήματος, Σύγκλισης), συμμετοχή σε επιτροπές και συμβούλια του Α.Ε.Ι., κατοχή θέσης Διευθυντή Τομέα, Προέδρου Τμήματος, Κοσμήτορα Σχολής, Αντιπρύτανη, Πρύτανη". Δεν αλλάζει η ουσία της διάταξης. Γίνεται σαφέστερη η διάταξη.

'Οσον αφορά το άρθρο 2 για το οποίο έγιναν πάρα πολλές συζητήσεις, η θέση μας είναι σαφής. Έχω να κάνω μερικές αλλαγές και βελτιώσεις σύμφωνα με τα σχόλια που κάνατε σεις.

"Άρθρο 2. Στην τελευταία περίοδο της παραγράφου 1 μετά τις λέξεις "στην περίπτωση που μέλος ΔΕΠ δεν υποβάλλει "προστίθεται η λέξη "εμπρόθεσμα".

Το εδάφιο α' της παραγράφου 2 αναδιατυπώνεται ως ακολούθως: "α'. Να διαμένουν και να εγκαθίστανται στο Νομό όπου εδρεύει το Τμήμα του Α.Ε.Ι. στο οποίο υπηρετούν".

Η παράγραφος 2, εδάφιο β', αναδιατυπώνεται ως εξής: "Να παραδίσουν προπτυχιακά και μεταπτυχιακά μαθήματα, καθώς και να διδάσκουν σε φροντιστήρια ή σεμινάρια, σε εργαστήρια ή κλινικές ενταγμένα στο πρόγραμμα σπουδών στο οποίο ανήκουν ή σε άλλο Τμήμα ή σε προγράμμα σπουδών του

οικείου Α.Ε.Ι. κατ' ελάχιστο όριο έξι ώρες εβδομαδιαίως, μετά από σχετικές αποφάσεις των αρμοδίων οργάνων".

Η διατύπωση τώρα είναι σαφέστερη και υπογραμμίζω ότι το πρόγραμμα των έξι ωρών καθορίζεται από το οικείο όργανο, Γενική Συνέλευση ή του Τμήματος, που καθορίζει το πρόγραμμα, τι θα διδάξει, πότε θα διδάξει το μέλος της Δ.Ε.Π. Γι' αυτό ο καθορισμός των έξι ωρών ή των υποχρεώσεων των μελών Δ.Ε.Π. πλήρους ή μερικής απασχόλησης, δεν είναι μία ρύθμιση μη εφαρμόσιμη, αλλά ελέγχεται από το όργανο που προγραμματίζει το πρόγραμμα σπουδών.

Πριν το εδάφιο δ' της παραγράφου 2 και μετά τη λέξη "δύνανται" προστίθεται η λέξη "μόνον".

Στον τελευταίο στίχο του εδαφίου δ' της παραγράφου 2, μετά τις λέξεις "υπό την εποπτεία" προστίθενται οι λέξεις "ή τη συνεποπτεία". Διότι έχουμε περιπτώσεις ιδρυμάτων, όπου η εποπτεία ανήκει σε δυο Υπουργεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Αν θέλετε μπορείτε να μην κουρασθείτε για να τα διαβάσετε όλα. Αφού διενεμήθη ήδη το κείμενο, μπορείτε να αναφερθείτε σ' αυτό και να το καταθέσετε στα Πρακτικά.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αν διευκολύνει αυτό να το καταθέσω στα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Θα σας διευκολύνει περισσότερο. Όπως θέλετε τάπτως. Είναι θέμα δικό σας.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Καλύτερα να το διαβάσετε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εντάξει. Στο τέλος του εδαφίου ι' της παραγράφου 2, προστίθενται οι λέξεις "καθώς και σε Διοικούσες Επιτροπές Α.Ε.Ι. και ως μέλη της Ακαδημίας Αθηνών, Επιτροπών της Βουλής, καθώς και ως μέλη των Ανεξάρτητων Διοικητικών Αρχών, εξαιρουμένων των Προέδρων τους". Αυτό πρέπει να το σχολιάσω.

Στα μέλη Δ.Ε.Π. πλήρους απασχόλησης προβλέπουμε ότι μπορούν να συμμετέχουν σε διοικητικά συμβούλια, εφόσον υποχρεωτικώς το προβλέπει νόμος ότι μέλη διοικητικών συμβουλίων πρέπει να είναι μέλη Δ.Ε.Π. Αυτό παραμένει. Υπάρχουν, όμως και άλλες περιπτώσεις, όπως μέλη της Ακαδημίας Αθηνών που είναι πανεπιστημιακοί, και ταυτόχρονα είναι και μέλη της Ακαδημίας και το προβλέπουμε με αυτόν το νόμο, ότι μπορούν να είναι, καθώς επίσης και μέλη επιτροπών της Βουλής. Έχουμε την Επιστημονική Επιτροπή, όπου προβλέπεται ότι μπορούν να είναι και πανεπιστημιακοί. Νομίζω ότι διευκολύνουμε το έργο της Βουλής, εάν σε ένα μέλος Δ.Ε.Π. πλήρους απασχόλησης, του δίνουμε το δικαίωμα να επιλέξει μέχρι δύο συμμετοχές σε διοικητικά συμβούλια.

Το ίδιο ισχύει και για τις ανεξάρτητες διοικητικές αρχές, όπου μπορούν μέλη Δ.Ε.Π. να συμμετέχουν κατά ανώτατο όριο δύο, πάλι, ως απλά μέλη διοικητικού συμβουλίου, αλλά όχι ως πρόεδροι αυτών των αρχών. Διότι οι πρόεδροι αυτών των αρχών, θα έχουν πλήρη απασχόληση και δεν μπορούν να είναι και πλήρους απασχόλησης και στα πανεπιστήμια και στις ανεξάρτητες διοικητικές αρχές.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το προειδοποιητικό κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, να μου δώσετε μερικά λεπτά ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ, διότι απαντάτε σε πολλούς συναδέλφους και δεν το κάνατε σε κάθε έναν χωριστά.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ.

Στην τελευταία περίοδο της παραγράφου 2, αντικαθίστανται οι λέξεις "τη μία ημέρα εβδομαδιαίως" με τις λέξεις "τις οκτώ (8) ώρες εβδομαδιαίως, κατανεμόμενες σε δύο (2) ημέρες κατά ανώτατο όριο". Αυτό έχει μία συγκεκριμένη έννοια.

Η διάταξη που είχαμε έλεγε ότι θα μπορεί να ασχοληθεί με το ελευθέριο επάγγελμά του τουλάχιστον κατ' ανώτατο όριο μία εργάσιμη ημέρα. Άλλα, σε ορισμένες περιπτώσεις όπως είναι

οι περιπτώσεις π.χ. των δικηγόρων, δεν μπορεί να είναι οι δικηγόροι μία ημέρα στο δικαστήριο ή οι γιατροί να έχουν ιατρείο μόνο μία ημέρα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Τώρα λύνεται αυτό το θέμα; **ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων):** Τώρα λύνεται το θέμα. Περιορίζεται και ελέγχεται αυστηρά αυτό, γιατί η παράστασή του δικηγόρου στο δικαστήριο ελέγχεται, όπως μπορεί να ελεγχθεί η παρουσία του ιατρού και η εργασία του στο ιατρείο, διότι στο ιατρείο όταν θα δέχεται πελάτες θα κόβει αποδείξεις οι οποίες δεν είναι δικές του αποδείξεις, αλλά είναι αποδείξεις του ειδικού λογαριασμού του πανεπιστημίου.

Στην παράγραφο 3 του εδαφίου β' διαγράφονται οι λέξεις που παρεισέφρορσαν κατά λάθος "διευθυντή και υποδιευθυντή".

Η περίοδος ι' του εδαφίου γ' της παραγράφου 3 αναδιατυπώνεται ως εξής: "Να παραδίδουν προπτυχιακά και μεταπτυχιακά μαθήματα καθώς και να διδάσκουν σε φροντιστήρια ή σεμινάρια, σε εργαστήρια ή κλινικές, ενταγμένα στο πρόγραμμα σπουδών του Τμήματος στο οποίο ανήκουν ή σε άλλο Τμήμα ή σε προγράμματα σπουδών του οικείου ΑΕΙ κατ' ελάχιστον όριο τρεις ώρες (3) εβδομαδιαίως, μετά από σχετικές αποφάσεις των αρμοδίων οργάνων". Είναι συμμετρική αυτή η διάταξη με τη διάταξη που έχουμε για τους πλήρους απασχόλησης. Στον τελευταίο στίχο της παραγράφου 5 οι λέξεις "Γ.Σ. του Τμήματος" αντικαθίστανται από τις λέξεις "Δ.Σ. του Τμήματος".

Τέλος, σε επαφές που είχαμε με τα πανεπιστήμια και μετά από συζήτηση που έγινε και στην επιτροπή, αλλά και στο φως των σχολίων της επιστημονικής επιτροπής προτείνουμε, στο τέλος της παραγράφου 5 να προστεθεί εδάφιο ως ακολούθως: "Με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος του οικείου ΑΕΙ, μετά από εισήγηση του Προέδρου του Τμήματος που εγκρίνεται ως προς τη νομιμότητά της από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, μπορεί να επιτρέπεται σε μέλη ΔΕΠ μερικής απασχόλησης, να διδάσκουν σε αντίστοιχα αναγνωρισμένα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα του εξωτερικού, υπό την προϋπόθεση ότι για όσο χρονικό διάστημα αντιστοιχεί στο χρόνο απουσίας τους στο εξωτερικό, εκπληρώνουν στο οικείο Τμήμα ώρες διδασκαλίας και παρουσίας αντίστοιχες των μελών ΔΕΠ πλήρους απασχόλησης, που προβλέπονται από τα εδάφια β' και γ' της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, χωρίς αντίστοιχη αύξηση των αποδοχών τους. Η ως άνω άσεια δεν μπορεί να υπερβεί συνολικά το ένα εξάμηνο ανά ακαδημαϊκό έτος".

Θέλω να εξηγήσω αυτήν τη διάταξη. Θέλουμε να διασυνδέουμε τα ελληνικά πανεπιστήμια με τα πανεπιστήμια του εξωτερικού. "Έχουμε εξαιρετικούς Έλληνες επιστήμονες που διδάσκουν στο εξωτερικό. Θέλουν να έρθουν στα ελληνικά πανεπιστήμια και θέλουν να διδάσκουν και να ερευνήσουν στα ελληνικά πανεπιστήμια, αλλά δεν θέλουν να αποκοπούν από τις ερευνητικές διασυνδέσεις που έχουν στο εξωτερικό. Είναι πρόσθετο όφελος για τα πανεπιστήμια να έχουμε μέλη ΔΕΠ μερικής απασχόλησης αυτού του επιπέδου που θα διδάσκουν ένα εξάμηνο στο εξωτερικό και όταν θα γυρίσουν το άλλο εξάμηνο στο ελληνικό πανεπιστήμιο θα διδάσκουν ως μέλη πλήρους απασχόλησης, με αμοιβές μέλους μερικής απασχόλησης. Με αυτόν τον τρόπο, αναβαθμίζουμε το πανεπιστημιακό προσωπικό που έχουμε και διασυνδέουμε τη λειτουργία των ελληνικών πανεπιστημάτων με τα πανεπιστήμια στο εξωτερικό.

Στον τέταρτο στίχο της παραγράφου 7, μετά τις λέξεις "μετά από" προστίθενται οι λέξεις "αίτηση του μέλους ΔΕΠ και".

Στο τέλος της πρώτης περιόδου της παρ. 8, μετά τις λέξεις "από χρηματοδοτούμενα ερευνητικά προγράμματα" προστίθενται οι λέξεις "ή από Ερευνητικά Ινστιτούτα ή Κέντρα υπό την εποπτεία της Γενικής Γραμματείας "Ερευνας και Τεχνολογίας ή υπό την εποπτεία άλλων Υπουργείων ή από Ερευνητικά Πανεπιστημιακά Ινστιτούτα υπό την εποπτεία ή την συνεποπτεία του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων". Είναι τυπικές διατυπώσεις.

Στον τελευταίο στίχο της παρ. 9 οι λέξεις "στο εδάφιο α'

της παραγράφου 8" αντικαθίστανται από τις λέξεις "στην πρώτη περίοδο της παραγράφου 8".

Το εδάφιο α' της παραγράφου 10 διαγράφεται. Το στοιχείο β' του επομένου εδαφίου διαγράφεται.

'Οσον αφορά το άρθρο 3: Στο τέλος της παραγράφου 2 προστίθεται εδάφιο ως ακολούθως: "Στα πρακτικά της Γενικής Συνέλευσης του Τομέα, υποβάλλεται απολογισμός των δραστηριοτήτων των μελών ΔΕΠ για το προηγούμενο εξάμηνο, ο οποίος επικυρώνεται από το αρμόδιο όργανο".

Εδώ θέλω να εξηγήσω, έγινε πολλή συζήτηση και πολλές προτάσεις ότι οι διατάξεις οι οποίες αναφέρονται στα επόμενα άρθρα για την πληρωμή και καταβολή των επιδομάτων, τα οποία θα ελέγχονται κάθε μήνα από τον πρόεδρο του τμήματος κλπ., ήταν διατάξεις ιδιαίτερα γραφειοκρατικές και δεν ήταν και στο πνεύμα της λειτουργίας του πανεπιστημίου.

Αντικαθιστούμε, λοιπόν, αυτές τις διατάξεις -θα το συζητήσουμε όταν θα έρθουμε στα άλλα άρθρα- με μια γενικότερη διάταξη η οποία νομίζω μας βρίσκει όλους σύμφωνους, η οποία απλώς λέει, ότι στα πρακτικά της γενικής συνέλευσης υποβάλλονται από το μέλος ΔΕΠ οι δραστηριότητές του και για το προηγούμενο εξάμηνο και, αυτό το υπόμνημα, επικυρώνεται από το αρμόδιο όργανο.

'Ενα θέμα για το οποίο έγινε πολλή συζήτηση και στην Επιτροπή και εδώ στο Τμήμα, νομίζω ότι λύνεται ικανοποιητικά με αυτήν τη διάταξη.

Στο τέλος της παραγράφου 3 προστίθεται εδάφιο ως ακολούθως: "Η ως άνω δήλωση ανακλήσεως εγκρίνεται ή από τη Γενική Συνέλευση του Τμήματος του οικείου ΑΕΙ".

Στη δεύτερη γραμμή της παραγράφου 4 μετά τη λέξη "απαίτεται" προστίθεται η λέξη "σχετική".

'Οσον αφορά το άρθρο 4: Στον τρίτο στίχο της παραγράφου 2 μετά τις λέξεις "ή από τον Πρύτανη του οικείου ΑΕΙ" τίθεται τελεία, διαγράφονται οι λέξεις "ή από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων" και προστίθεται πρόταση ως ακολούθως: "Ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων μπορεί να ασκήσει πειθαρχική διώξη μετά από γνώμη της Συγκλήτου του οικείου ΑΕΙ". Και αυτό ανταποκρίνεται σε σχόλια που έχουν κάνει οι συνάδελφοι στην αρχική διατάπωση.

Κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι τώρα στο άρθρο 5, το οποίο απασχόλησε το Τμήμα και χθες και σήμερα και ακούσαμε προσεκτικά τις παρατηρήσεις. Εδώ θα έπρεπε να σας εξηγήσω ότι στο άρθρο 5 υπάρχει εκ των πραγμάτων λόγω του Συντάγματος μας αυσμετρία. Το Σύνταγμα αναφέρεται στην αναστολή των αρμοδιοτήτων των μελών ΔΕΠ που είναι Βουλευτές.

Στο άρθρο 5, εμείς ασχολούμεθα και με άλλες κατηγορίες, με τις οποίες δεν ασχολείται το Σύνταγμα όπως είναι οι περιπτώσεις των εξωκοινοβουλευτικών Υπουργών, των γενικών γραμματέων Υπουργείων, των νομαρχών, κλπ.

Στην τελευταία κατηγορία, εμείς είμαστε ελεύθεροι να νομοθετήσουμε και να αντιμετωπίσουμε το πράγμα και από το πρίσμα των ατόμων, αλλά και από το πρίσμα των αναγκών των πανεπιστημίων. Και λέμε: Στις περιπτώσεις που προβλέπουμε -δηλαδή άρθρο 5, 1β' και 1γ'- όπι αυτά τα μέλη Δ.Ε.Π. που φυσικά δεν έχουν χρόνο να ασκήσουν τα πανεπιστημιακά τους καθήκοντα πλήρως, εάν επιθυμούν και εάν έχουν χρόνο δύνανται να διδάξουν και να ασκήσουν ερευνητικό έργο χωρίς αμοιβή. Αυτό εμείς είμαστε ελεύθεροι να το νομοθετήσουμε και να το ρυθμίσουμε, εάν θέλουμε. Και επίσης, να ρυθμίσουμε τα θέματα που αφορούν τα ασφαλιστικά τους ταμεία και το θέμα κρίσεως αυτών των προσώπων κατά τη διάρκεια κατά την οποία έχουν το αξιώμα του εξωκοινοβουλευτικού Υπουργού ή του γενικού γραμματέα κλπ..

'Όταν, όμως, ερχόμαστε στους Βουλευτές, το θέμα αυτό έχει ρυθμιστεί από το Σύνταγμα. Και το Σύνταγμα σαφώς προβλέπει τι γίνεται σε αυτές τις περιπτώσεις. Και είναι το Σύνταγμα το οποίο ερμηνεύμενο από την ΚΕΝΕ δεν επιτρέπει διδακτικό έργο στους Βουλευτές που είναι μέλη Δ.Ε.Π..

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική "Εδρα καταλαμβάνει ο Α'

Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Εάν το λέει το Σύνταγμα, γιατί το ξαναλέγετε εδώ;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Περιμένετε.

Επειδή θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε το θέμα σύμφωνα με την πρόθεση που έχει η Κυβέρνηση -η πρόθεση της Κυβέρνησης δεν είναι να περιορίσει ακόμα περισσότερο τη λειτουργία και το καθεστώς των Βουλευτών που είναι και μέλη Δ.Ε.Π.- προτείνουμε μία αλλαγή, η οποία κρατάει το πνεύμα του άρθρου 5, αλλά είναι πιο κοντά σε αυτήν τη διαίρεση που σας περιέγραψα πριν, ότι δηλαδή νομοθετούμε για τις περιπτώσεις που δεν έχουν αναφορά στο Σύνταγμα και αναφερόμαστε στις περιπτώσεις που γίνεται αναφορά στο Σύνταγμα χωριστά. Η πρότασή μας είναι η εξής:

Το εδάφιο α' της παραγράφου 1 διαγράφεται. Αυτό, δηλαδή, που λέει "Βουλευτές ή Ευρωβουλευτές".

Στο εδάφιο β' της ίδιας παραγράφου, μετά τις λέξεις "Υπουργοί, Αναπληρωτές Υπουργοί" διαγράφεται το κόμμα (,) και προστίθεται η λέξη "και". Μετά τη λέξη "Υφυπουργοί" τίθεται κόμμα (,), προστίθενται οι λέξεις "που δεν είναι Βουλευτές" και τίθεται κόμμα (,).

Τα εδάφια β' και γ' της ίδιας παραγράφου, αναριθμούνται σε α' και β'.

Στην περίπτωση α' της ίδιας παραγράφου, η φράση "όλοι οι αιρετοί εκπρόσωποι των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού" αντικαθίσταται με τη φράση "δήμαρχοι και νομάρχες". Θεωρούμε ότι θα ήταν ιδιαίτερα σκληρή η διατύπωση αναστολής εκλογής ενός δημοτικού συμβούλου. Αυτός θα είναι μερικής απασχόλησης.

Τα εδάφια β' και γ' που αναφέρονται στην παράγραφο 2 αναριθμούνται σε α' και β'.

Στο στίχο 2 της ίδιας παραγράφου μετά τη λέξη "δύνανται" προστίθενται οι λέξεις "κατόπιν αιτήσεώς τους". Στον στίχο 3 της ίδιας παραγράφου μετά τη λέξη "διδακτικά" προστίθενται οι λέξεις "και ερευνητικά".

Τώρα στο τέλος του άρθρου 5 -επανερχόμεθα τώρα, είναι αυτό που είπαμε στην αρχή και ασχολούμεθα με την περίπτωση που αναφέρεται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν έχουμε και απεριόριστο χρόνο, κύριε Υπουργέ, και θα παρακαλέσω να συντομεύσετε τις παρατηρήσεις σας.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, όπως ξέρετε, χθες μίλησα μόνο δέκα λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Το ξέρω, αλλά ακόμη δεν έχουν τελειώσει οι πρωτολογίες και ο χρόνος τρέχει.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν συνηθίζω να μακρηγορώ, αλλά το θεωρώ αναγκαίο να εξηγήσω τις αλλαγές που κάνω, ανταποκρινόμενος στις παρατηρήσεις των συναδέλφων.

Στο τέλος, λοιπόν, του άρθρου 5 προστίθεται η παράγραφος 5 ως ακολούθως:

"5. Το καθεστώς Βουλευτών και Ευρωβουλευτών, που είναι μέλη ΔΕΠ των ΑΕΙ, καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 56 του Συντάγματος."

Και επειδή δεν πρέπει, νομίζω, ως Βουλή να αφήσουμε αμφιβολία για τον τρόπο με τον οποίο οι συνάδελφοι Βουλευτές αντιμετωπίζουν αυτό το καθεστώς, προσθέτουμε τη φράση: "Οι ως άνω δεν αμείβονται από την πανεπιστημιακή τους θέση." Νομίζω ότι είναι μία διάταξη που καλύπτει τις ορθές παρατηρήσεις που έγιναν από τους συναδέλφους στη Βουλή.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Οι Υπουργοί τι θα ...

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σε αναστολή. 'Όσον αφορά τα άρθρα 6, 7 και 8, επειδή επαναλαμβάνονται οι αλλαγές που έχουμε κάνει, μιατάσις μιατάσις για τα μέλη Τ.Ε.Ι., για να κερδίσουμε χρόνο, δεν χρειάζεται να τις αναγνώσω. Είναι της ίδιας φύσεως με αυτές τις αλλαγές που προτείνουμε και για τα μέλη Δ.Ε.Π. των πανεπιστημίων.

Με αυτές τις διορθώσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι ανταποκρινόμεθα στις παρατηρήσεις που έχουν γίνει. Και ελπίζω, με αυτές τις αλλαγές, και τα άρθρα να τύχουν της γενικής έγκρισης του Τμήματος όπως και η αρχή του νομοσχεδίου.

Καταθέωτα, λοιπόν, τις διορθώσεις όλων των άρθρων αυτής της ενότητας στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Γερ. Αρσένης καταθέτει στα Πρακτικά τις διορθώσεις επί της ενότητας των άρθρων 1 έως και 12, οι οποίες έχουν ως εξής:

"Διορθώσεις στο Σχέδιο Νόμου

Μισθολόγιο ΑΕΙ- ΤΕΙ - Ερευνητών"

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α ('Αρθρα 1-12) - Υπηρεσιακή κατάσταση

'Αρθρο 1

Στο εδάφιο γ' της παραγράφου 2 οι τρεις πρώτες περίοδοι αναδιατυπώνονται ως ακολούθως:

- "Συμμετοχή στα όργανα διοίκησης των ΑΕΙ (Γ.Σ. Τομέα, Γ.Σ. Τμήματος, Δ.Σ. Τμήματος, Σύγκλητος).

- Συμμετοχή σε επιτροπές και συμβούλια του ΑΕΙ.

- Κατοχή θέσης Δ/ντη Τομέα, Προέδρου Τμήματος, Κοσμήτορα Σχολής, Αντιπρύτανη, Πρύτανη."

Διορθώσεις στο Σχέδιο Νόμου "Μισθολόγιο ΑΕΙ - ΤΕΙ - Ερευνητών"

'Αρθρο 2

- Στην τελευταία περίοδο της παραγράφου 1 μετά τις λέξεις "Στην περίπτωση που μέλος ΔΕΠ δεν υποβάλλει", προστίθεται η λέξη "εμπρόθεσμα".

- Το εδάφιο α' της παραγράφου 2 αναδιατυπώνεται ως ακολούθως: "α. Να διαμένουν και να εγκαθίστανται στο νομό όπου εδρεύει το Τμήμα του ΑΕΙ στο οποίο υπηρετούν"

- Η παραγραφος 2 εδάφιο β' αναδιατυπώνεται ως εξής: "να παραδίδουν προπτυχιακά και μεταπτυχιακά μαθήματα, καθώς και να διδάσκουν σε φροντιστήρια ή σεμινάρια, σε εργαστήρια ή κλινικές, ενταγμένα στο Πρόγραμμα Σπουδών του Τμήματος, στο οποίο ανήκουν ή σε άλλο Τμήμα ή σε Προγράμματα Σπουδών του οικείου ΑΕΙ, κατ' ελάχιστο όριο έξι (6) ώρες εβδομαδιαίως, μετά από σχετικές αποφάσεις των αρμοδίων οργάνων".

- Πριν το εδάφιο δ' της παραγράφου 2 και μετά τη λέξη "δύνανται" προστίθενται η λέξη "μόνον".

- Στον τελευταίο στίχο του εδαφίου δ' της παραγράφου 2 μετά τις λέξεις "υπό την εποπτεία" προστίθενται οι λέξεις "ή την συνεποπτεία".

- Στο τέλος του εδαφίου ι' της παραγράφου 2 προστίθενται οι λέξεις "καθώς και σε Διοικούσες Επιτροπές ΑΕΙ και ως μέλη της Ακαδημίας Αθηνών, Επιτροπών της Βουλής καθώς και ως μέλη των ανεξάρτητων διοικητικών αρχών, εξαιρουμένων των Προέδρων τους."

- Στην τελευταία περίοδο της παραγράφου 2 αντικαθίστανται οι λέξεις "τη μια ημέρα εβδομαδιαίως" με τις λέξεις "τις οκτώ (8) ώρες εβδομαδιαίως, κατανεμόμενες σε δύο ημέρες κατά ανώτατο όριο".

- Στην παράγραφο 3 του εδαφίου β' διαγράφονται οι λέξεις "Διευθυντή, Υποδιευθυντή".

- Η περ. ι' του εδαφίου γ' της παραγράφου 3 αναδιατυπώνεται ως εξής: "να παραδίδουν προπτυχιακά και μεταπτυχιακά μαθήματα, καθώς και να διδάσκουν σε φροντιστήρια ή σεμινάρια, σε εργαστήρια ή κλινικές, ενταγμένα στο Πρόγραμμα Σπουδών του Τμήματος, στο οποίο ανήκουν ή σε άλλο Τμήμα ή σε πρόγραμμα σπουδών του οικείου Πανεπιστημίου κατ' ελάχιστον όριο τρεις (3) ώρες εβδομαδιαίως, μετά από σχετικές αποφάσεις των αρμοδίων οργάνων".

Στον τελευταίο στίχο της παραγράφου 5 οι λέξεις "Γ.Σ. του Τμήματος" αντικαθίστανται από τις λέξεις "Δ.Σ. του Τμήματος".

Στο τέλος της παραγράφου 5 προστίθεται εδάφιο ως ακολούθως: "Με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος του οικείου ΑΕΙ, μετά από εισήγηση του Προέδρου του Τμήματος, που εγκρίνεται ως προς τη νομιμότητα της από

τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων μπορεί να επιτρέπεται σε μέλη ΔΕΠ μερικής απασχόλησης να διδάσκουν σε αντίστοιχα αναγνωρισμένα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα του εξωτερικού, υπό την προϋπόθεση ότι για όσο χρονικό διάστημα αντιστοιχεί στο χρόνο απουσίας τους στο εξωτερικό εκπληρώνουν στο οικείο Τμήμα ώρες διδασκαλίας και παρουσίας αντίστοιχες των μελών ΔΕΠ πλήρους απασχόλησης, που προβλέπονται από τα εδάφια β και γ' της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, χωρίς αντίστοιχη αύξηση των αποδοχών τους. Η ως άνω άδεια δεν μπορεί να υπερβεί συνολικά το ένα εξάμηνο ανά ακαδημαϊκό έτος".

Στον τέταρτο στίχο της παραγράφου 7 μετά τις λέξεις "μετά από" προστίθενται οι λέξεις "αίτηση του μέλους ΔΕΠ και".

Στο τέλος της πρώτης περιόδου της παρ. 8 μετά τις λέξεις "από το χρηματοδοτούμενα ερευνητικά προγράμματα" προστίθενται οι λέξεις "ή από Ερευνητικά Ινστιτούτα ή Κέντρα υπό την εποπτεία της Γενικής Γραμματείας 'Ερευνας και Τεχνολογίας ή υπό την εποπτεία άλλων Υπουργείων ή από Ερευνητικά Πανεπιστημιακά Ινστιτούτα υπό την εποπτεία ή την συνεποπτεία του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων".

Στον τελευταίο στίχο της παραγράφου 9 οι λέξεις "στο εδάφιο α' της παραγράφου 8" αντικαθίστανται από τις λέξεις "στην πρώτη περίοδο της παραγράφου 8".

Το εδάφιο α' της παραγράφου 10 διαγράφεται. Το στοιχείο β' του επομένου εδαφίου διαγράφεται.

Διορθώσεις στο Σχέδιο Νόμου "Μισθολόγιο ΑΕΙ-ΤΕΙ Ερευνητών"

'Αρθρο 3

Στο τέλος της παραγράφου 2 προστίθεται εδάφιο ως ακολούθως: "Στα πρακτικά της Γενικής Συνέλευσης του Τομέα υποβάλλεται απολογισμός των δραστηριοτήτων των μελών ΔΕΠ για το προηγούμενο εξάμηνο, ο οποίος επικυρώνεται από το αρμόδιο όργανο".

Στο τέλος της παραγράφου 3 προστίθεται εδάφιο ως ακολούθως: "Η ως άνω δήλωση ανακλήσεως εγκρίνεται ή όχι από τη Γενική Συνέλευση του Τμήματος του οικείου ΑΕΙ".

Στη δεύτερη γραμμή της παραγράφου 4 μετά την λέξη "απαιτείται προστίθεται η λέξη "σχετική".

'Αρθρο 4

Στον τρίτο στίχο της παραγράφου 2 μετά τις λέξεις "ή από τον Πρύτανη του οικείου ΑΕΙ" τίθεται τελεία, διαγράφονται οι λέξεις "ή από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων" και προστίθεται πρόταση ως ακολούθως: "Ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων μπορεί να ασκήσει πειθαρχική διώξη, μετά από γνώμη της Συγκλήτου του οικείου ΑΕΙ".

'Αρθρο 5

- Το εδάφιο α' της παραγράφου 1 διαγράφεται.

- Στο εδάφιο β' της ίδιας παραγράφου, μετά τις λέξεις "ή από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων" προστίθεται το κόμμα και προστίθεται από την εποπτεία της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος του οικείου ΑΕΙ". Μετά τη λέξη "Υφυπουργοί" τίθεται κόμμα, προστίθεται οι λέξεις "που δεν είναι βουλευτές" και τίθεται κόμμα.

- Τα εδάφια β' και γ' της ίδιας παραγράφου αναριθμούνται σε α' και β'.

- Στην περίπτωση α' της ίδιας παραγράφου η φράση "όλοι οι αιρετοί εκπρόσωποι των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης α' και β' βαθμού" αντικαθίσταται με τη φράση "δήμαρχοι και νομάρχες".

- Τα εδάφια β' και γ' που αναφέρονται στην παράγραφο 2 αναριθμούνται σε α' και β'.

- Στο στίχο 2 της ίδιας παραγράφου μετά τη λέξη "δύνανται" προστίθενται οι λέξεις "κατόπιν αιτήσεως τους" και στον στίχο 3 της ίδιας παραγράφου μετά τη λέξη "διδακτικά" προστίθενται οι λέξεις "και ερευνητικά".

- Στο τέλος του άρθρου 5 προστίθεται παράγραφος 5 ως ακολούθως: "5. Το καθεστώς βουλευτών και ευρωβουλευτών, που είναι μέλη ΔΕΠ των ΑΕΙ, καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 56 του Συντάγματος. Οι ως άνω δεν αμειβούνται από την πανεπιστημιακή τους θέση.".

Διορθώσεις στο Σχέδιο Νόμου "Μισθολόγια ΑΕΙ-ΤΕΙ-Ερευ-

νητών"

'Άρθρο 6

- Στην τρίτη γραμμή του εδαφίου α' της παραγράφου 1 μετά τις λέξεις "σε ιδιωτικό φορέα" προστίθενται οι λέξεις "μη υπαγόμενο στο δημόσιο τόμεα".
- Στο τέλος του εδαφίου της παραγράφου 1 διαγράφονται οι λέξεις "οποιασδήποτε βαθμίδας εκπαίδευσης".
- Στην πρώτη γραμμή του εδαφίου δ' της παραγράφου 1 οι λέξεις "δεύτερη μόνιμη οργανική θέση στον ευρύτερο δημόσιο τομέα" αντικαθίστανται από τις λέξεις "άλλη, πλην του ΑΕΙ, μόνιμη οργανική θέση στον ευρύτερο δημόσιο τομέα".
- Στη δεύτερη γραμμή του εδαφίου δ' της παραγράφου 1 διαγράφονται οι λέξεις "και στις Τράπεζες".

- Η παράγραφος 2 αναδιατυπώνεται ως ακολούθως: "Σε περίπτωση που συντρέχουν ενδείξεις η Σύγκλητος του ΑΕΙ, είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν σχετικής καταγγελίας, υποχρεούται με αιτιολογημένη απόφασή της Κ.λπ".

'Άρθρο 7

- Το εδάφιο γ' της παραγράφου 2 η δεύτερη περίοδος αναδιατυπώνεται ως ακολούθως: "Συμμετοχή σε επιτροπές και συμβούλια του ΤΕΙ".

Διορθώσεις στο Σχέδιο Νόμου "Μισθολόγιο ΑΕΙ-ΤΕΙ Ερευνητών"

'Άρθρο 8

Στην τελευταία περίοδο της παραγράφου 1 μετά τις λέξεις "Στην περίπτωση που μέλος ΕΠ δεν υποβάλει" προστίθεται η λέξη "εμπρόθεσμα".

Το εδάφιο α' της παραγράφου 2 αναδιατυπώνεται ως ακολούθως: "α. Να διαμένουν και να εγκαθίστανται στο νομό όπου εδρεύει το Τμήμα του ΤΕΙ στο οποίο υπηρετούν".

Πριν το εδάφιο γ' της παραγράφου 2 και μετά τη λέξη "Δύνανται" προστίθεται η λέξη "μόνον".

Στο τελευταίο στίχο του εδαφίου γ' της παραγράφου 2 μετά τις λέξεις "υπό την εποπτεία" προστίθενται οι λέξεις "η τη συνεποπτεία".

Στο εδάφιο η' της παραγράφου 2 οι λέξεις "ή όσοι παρέχουν" αντικαθίστανται από τις λέξεις "ή να παρέχουν".

Στο τέλος του εδαφίου θ' της παραγράφου 2 προστίθενται οι λέξεις "καθώς και σε Διοικούσες Επιτροπές ΑΕΙ" και ως μέλη της Ακαδημίας Αθηνών, Επιτροπών της Βουλής καθώς και ως μέλη της Ακαδημίας Αθηνών, Επιτροπών της Βουλής καθώς και ως μέλη των ανεξάρτητων διοικητικών αρχών, εξαιρουμένων των Προέδρων τους".

Στην τελευταία περίοδο της παραγράφου 2 αντικαθίστανται οι λέξεις "τη μια ημέρα εβδομαδιαίως" με τις λέξεις "τις οκτώ (8) ώρες εβδομαδιαίως, κατανεύμενες σε δύο ημέρες κατά ανώτατο όριο".

Στο τέλος της παραγράφου 5 προστίθεται εδάφιο ως ακολούθως: "Με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος του οικείου ΤΕΙ μετά από εισήγηση του Προϊσταμένου, που εγκρίνεται ως προς τη νομιμότητά της από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων μπορεί να επιτρέπεται σε μέλη ΕΠ μερικής απασχόλησης να διδάσκουν σε αντίστοιχα αναγνωρισμένα τεχνολογικά εκπαιδευτικά ίδρυματα του εξωτερικού, υπό την προϋπόθεση ότι για όσο χρονικό διάστημα αντιστοιχεί στο χρόνο απουσίας τους στο εξωτερικό εκπλήρωνουν στο οικείο Τμήμα διδακτική απασχόληση και πρόσθετες υπηρεσίες αντίστοιχες των μελών Ε.Π. πλήρους απασχόλησης που προβλέπονται από το εδάφιο β' της παρ.2 του παρόντος άρθρου χωρίς αντίστοιχη αύξηση των αποδοχών τους. Η ως άνω άδεια δεν μπορεί να υπερβεί συνολικά το ένα εξάμηνο ανά ακαδημαϊκό έτος".

Στον τέταρτο στίχο της παρ.7 μετά τις λέξεις "μετά από" προστίθενται οι λέξεις "αίτηση του μέλους ΕΠ και"

Στο τέλος της πρώτης περιόδου της παρ.8 μετά τις λέξεις "από χρηματοδοτούμενα ερευνητικά προγράμματα" προστίθενται οι λέξεις "ή από Ερευνητικά Ινστιτούτα ή Κέντρα υπό την εποπτεία της Γενικής Γραμματείας Ερευνας και Τεχνολογίας ή υπό την εποπτεία άλλων Υπουργείων ή από Ερευνητικά Πανεπιστημιακά Ινστιτούτα υπό την εποπτεία ή την συνεποπτεία του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων".

Στον τελευταίο στίχο της παρ.9 οι λέξεις "στο εδάφιο α' της παραγρ.8" αντικαθίστανται από τις λέξεις "στην πρώτη περίοδο της παραγράφου 8".

'Άρθρο 9

Στο τέλος της παρ.2 προστίθεται εδάφιο ως ακολούθως: "Στα πρακτικά της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος υποβάλλεται απολογισμός των δραστηριοτήτων των μελών ΕΠ για το προηγούμενο εξάμηνο, ο οποίος επικυρώνεται από το αρμόδιο όργανο".

Στο τέλος της παρ.3 προστίθεται εδάφιο ως ακολούθως: "Η ως άνω δήλωση ανακλήσεως εγκρίνεται ή όχι από τη Γενική Συνέλευση του Τμήματος του οικείου ΤΕΙ".

Στη δεύτερη γραμμή της παρ.4 μετά τη λέξη "απαιτείται προστίθεται η λέξη "σχετική".

'Άρθρο 10

Στον τρίτο στίχο της παρ.2 μετά τις λέξεις "ή από τον Πρόεδρο του οικείου ΤΕΙ" τίθεται τελεία, διαγράφονται οι λέξεις "η από τον Υπουργό Ενικής Παιδείας και Θρησκευμάτων" και προστίθεται πρόταση ως ακολούθως: "Ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων μπορεί να ασκήσει πειθαρχική δίωξη, μετά από γνώμη του Συμβουλίου του οικείου ΤΕΙ".

'Άρθρο 11

Τα εδάφια β' και γ' που αναφέρονται στην παράγραφο 2 αναριθμούνται σε α' και β'.

Στον τρίτο στίχο της ιδίας παραγράφου, μετά τη λέξη "δύνανται" προστίθενται οι λέξεις "κατόπιν αιτήσεώς τους" και μετά τη λέξη διδακτικά" προστίθενται οι λέξεις "και ερευνητικά".

'Άρθρο 12

Στην τρίτη γραμμή του εδαφίου α' της παρ.1 μετά τις λέξεις "σε ιδιωτικό φορέα" προστίθενται οι λέξεις "μη υπαγόμενο στο δημόσιο τομέα".

Στο τέλος της εδαφίου α' της παρ.1 διαγράφονται οι λέξεις "οποιασδήποτε βαθμίδας εκπαίδευσης".

Στην πρώτη γραμμή του εδαφίου δ' της παρ.1 οι λέξεις "δεύτερη μόνιμη οργανική θέση στο ευρύτερο δημόσιο τομέα" αντικαθίστανται από τις λέξεις "άλλη, πλην του ΤΕΙ, μόνιμη οργανική θέση στον ευρύτερο δημόσιο τομέα".

Στη δεύτερη γραμμή του εδαφίου δ' της παραγράφου 1 διαγράφονται οι λέξεις "και στις Τράπεζες".

Η παρ.2 αναδιατυπώνεται ως ακολούθως: "Σε περίπτωση που συντρέχουν ενδείξεις το Συμβούλιο του ΤΕΙ, είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν σχετικής καταγγελίας, υποχρεούται με αιτιολογημένη απόφασή του Κ.λπ.".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Υπουργέ, έχετε και συνθετικές και αναλυτικές ικανότητες. Είναι γνωστό αυτό. Χρησιμοποιήσατε στο τέλος τις συνθετικές και τελειώσατε.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Θέλετε να δευτερολογήσετε, κύριε Κόρακα;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ: Δεν έχει εξαντληθεί ο κατάλογος, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Έχετε δίκιο, κύριε Ποττάκη. Δεν έχει εξαντληθεί ο κατάλογος για τις πρωτολογίες.

Με συγχωρείτε, κύριε Κόρακα.

Ο κ. Παπαδέλλης έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕΔΗΣ: Να ρωτήσω κάτι, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Να ερωτήσετε, όταν τελειώσει ο κύριος συνάδελφος.

Ορίστε κύριε Παπαδέλλη.

ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΕΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτα να μου επιτρέψετε να πω ότι σήμερα είναι η πρώτη ομιλία μου στην Αίθουσα, μετά από την περιπέτεια της υγείας μου.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Και ήθελα με την ευκαιρία αυτήν, να εκφράσω την εγγνωμοσύνη μου προς όλους σας για τη συμπαράσταση και τη βοήθεια την οποία μου δώσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Να είστε πάντα γερός και δυνατός.

ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΕΛΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ. Ελπίζω να σας δικαιώσω.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν επιχειρούσα να δώσω έναν τίτλο στη συζήτηση που γίνεται σήμερα -και είναι περιττό να πω γιατί η πρώτη μου ομιλία γίνεται με αφορμή ένα νομοσχέδιο για την ανώτατη παιδεία, την οποία προσωπικά τουλάχιστον υπηρέτησα και υπηρετώ πάνω από είκοσι χρόνια, ελπίζω με επιτυχία- στη συζήτηση που έγινε χθες και στη συζήτηση που θα ακολουθήσει θα επέλεγα έναν θεατρικό παραφρασμένο τίτλο ο οποίος θα είχε την επικεφαλίδα "Μην πυροβολείτε τους πανεπιστημιακούς".

Και αυτό το λέω γιατί άκουσα από ορισμένους, ευτυχώς όχι από όλους τους συνάδελφους και άκουσα και διάβασα στον Τύπο ορισμένα σχόλια, που ούτε λίγο ούτε πολύ - επαναλαμβάνω ευτυχώς από ορισμένους- υπήρχε μία πρωτοφάνης επίθεση εναντίον των πανεπιστημιών και των πανεπιστημιακών, λες και αυτοί ήταν και είναι η αιτία όλου του κακού, εάν υπάρχει κακό, για την ελληνική κοινωνία.

Η ερμηνεία την οποία έχω δώσει εγώ, για μερικούς τουλάχιστον, είναι ότι αυτή η μορφή της επίθεσης δεν είναι τίποτε άλλο παρά η αποκάλυψη ορισμένων καταπιεσμένων επιθυμιών. Και αυτό είναι σφάλμα. Είναι λάθος. Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι όλοι αναγνωρίζουμε ότι το πανεπιστήμιο στην Ελλάδα -και όχι μόνο στην Ελλάδα- και βεβαίως οι λειτουργοί του, οι πανεπιστημιακοί, βρίσκονται ασφαλώς σε υψηλότατο επίπεδο γνώσης και ανταλλαγής εμπειριών και οφείλουμε όλοι μας να επιδεικνύουμε το σεβασμό και την εκτίμησή μας και όχι μόνο να ζητούμε...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Έχουν επίπεδο γνώσεων...
ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΕΛΛΗΣ: Αν έχετε την καλωσύνη, κύριε Ανδρεουλάκο, θα μπορούσατε να με ακούσετε χωρίς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, κύριε Ανδρεουλάκο, μην παρενοχλείτε τον ομιλητή. Είναι διαδικασία συζήτησης αυτό, όταν συνεχώς διακόπτετε κατ' αυτόν τον τρόπο;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Το γνωστικό αντικείμενο το κατέχουν. Να εργάζονται λέμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε!

ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΕΛΛΗΣ: Θα μπορούσατε να με ακούσετε χωρίς τη συνήθειά σας να διακόπτετε και μάλιστα, όταν δεν πρέπει, και την κρίση σας να την κάνετε όταν έρθει η ώρα σας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Να εργάζονται λέμε. Δεν λέμε ότι δεν έχουν επίπεδο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Να μην κάνει προτροπές.

ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΕΛΛΗΣ: Όταν εσείς ομιλείτε, εγώ ποτέ δεν σας διακόπτω. Μπορείτε να με ακούσετε και να με κρίνετε, αλλά μην με διακόπτετε, γιατί αυτό εάν μη τι άλλο, δεν είναι κομψό και ευγενικό και βεβαίως, δεν είναι συναδελφικό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Εγώ δεν σας προσέβαλα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, κύριε Ανδρεουλάκο! Παρενοχλείτε συνεχώς και σχολιάζετε την αγόρευση του κυρίου συναδελφού. Αυτό είναι ανεπίτρεπτο για παλαιό συνάδελφο και νομικό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Τα όσα είπε ο κ. Παπαδέλλης ήταν συναδελφικά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Πώς διακόπτετε; Από ποια διάταξη προβλέπεται αυτή η παρέμβασή σας;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Να μην προκαλέσω.

ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΕΛΛΗΣ: Θα με αναγκάστε να θυμηθώ και για σας κάτι που είχε πεί ο Γεώργιος Παπανδρέου, αν συνεχίσετε.

Συνεχίζω, λοιπόν, λέγοντας ότι οφείλουμε όλοι μας με κάθε τρόπο να επιδεικνύουμε το σεβασμό και την εκτίμηση μας

προς το πανεπιστήμιο και τους λειτουργούς του και όχι να χρησιμοποιούμε τις εμπειρίες τους και τις γνώσεις τους, όταν τις χρειαζόμαστε.

Το λέω αυτό για να τονίσω ότι δεν είμαι από εκείνους που ζώ εκτός Ελλάδας ή εκτός πραγματικότητας. Το αντίθετο μάλιστα. Όμως, όπως ασφαλώς όλοι μας και όλοι σας υποστηρίζετε ότι δεν είναι δυνατόν η συμπεριφορά ορισμένων επαγγελματών -ας μην αναφέρω κατηγορίες- να χαρακτηρίζει την συμπεριφορά του επαγγέλματος, ασφαλώς το ίδιο ισχύει και πολλαπλάσια και για τους πανεπιστημιακούς.

Υπάρχει βεβαίως, μία κατηγορία πανεπιστημιακών των οποίων η επαγγελματική συμπεριφορά, αν θέλετε, δεν είναι η πρέπουσα. Βεβαίως και είναι έτσι. Άλλα αλίμονο, εάν η συμπεριφορά αυτών των λίγων πανεπιστημιακών, μπορεί να προσδιορίζει τη συμπεριφορά των πανεπιστημιακών στο σύνολο.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, γνωρίζω πολύ καλά από μέσα ποιά είναι η πραγματικότητα. Σε μνύνομαι να λέω ότι υπηρέτησα το πανεπιστήμιο όλα αυτά τα χρόνια με συνέπεια και με σοβαρότητα, αυτή που είχα και αυτή που μπορούσα και κανείς, ούτε φοιτητής ούτε άλλος εκπαίδευσόμενος δεν μου έχει προσάψει την κατηγορία αυτή που άκουσα εδώ μέσα από ορισμένους, επαναλαμβάνω, συναδέλφους.

Υπάρχουν γιατροί, μηχανικοί, δικηγόροι, όποια κατηγορία θέλετε, οι οποίοι βεβαίως, δεν συμπεριφέρονται όπως ταριάζει στο λειτουργό τους. Άλλα υπάρχουν και πολλοί άλλοι των ίδιων κατηγοριών, όπως βεβαίως καθηγητές, μαθηματικοί, φυσικοί, θεολόγοι, κτηνιατροί γεωπόνοι, των οποίων η συμπεριφορά είναι άψογη και θα έλεγα ότι τους τιμά απολύτως. Και μην ξεχνούμε ότι το πανεπιστήμιο δεν είναι μόνο στην Αθήνα ή στη Θεσσαλονίκη. Υπάρχουν πανεπιστήμια σε όλη την υπόλοιπη Ελλάδα.

Επειδή ο χρόνος πάει και πάρα το λόγο για κάποιο συγκεκριμένο θέμα, σπεύδω να πω ότι είχα υπόψη μου να τοποθετηθώ επί του άρθρου 5. Όμως ο μεν κ. Πεπονής με εκάλυψε απολύτως με όσα είπε και θα περίτευε να τοποθετηθώ, ο δε Υπουργός με τις αναδιατυπώσεις που έκανε νομίζω ότι κάλυψε αρκετά τουλάχιστον σημεία.

Θα αναφερθώ πολύ γρήγορα σε ορισμένα σημεία.

Πρώτον, πολύ κανέτε και σταματάτε τη μισθοδοσία. Εάν με τους δέκα περίπου πανεπιστημιακούς που διαθέτει η Βουλή, πιστεύουμε ότι λύνουμε και το οικονομικό πρόβλημα της Βουλής, καλά κάνετε. Εγώ προσωπικά, δεν έχω καμία αντίρρηση.

Δεν φτάνει, όμως, που γίνεται αυτό, αλλά υπάρχει μια διάταξη, με την οποία υποχρεούνται οι πανεπιστημιακοί πλέον να πληρώνουν και τα ασφαλιστικά τους. Εάν δεν είναι αυτό πρέπει να φαίνεται σαφώς στη ρύθμιση, διότι, αν μη τι άλλο, εμφανίζεται να είναι περίπου ως ποινή γι' αυτούς.

Το μήνυμα, δε, που εκπεριένεται απ' αυτήν την ιστορία και δεν πρέπει να γίνει με κανένα τρόπο, είναι ως προς τους πανεπιστημιακούς, να μην αναμιγνύονται με τα πολιτικά, γιατί θα αποβεί εις βάρος τους. Για όνομα του Θεού! Να μην περάσει μια τέτοια αντίληψη, γιατί τότε θα υποβαθμιστεί το ίδιο το Κοινοβούλιο και δεν νομίζω ότι αυτό είναι στις προθέσεις κανενός. Απεναντίας, η παρουσία πανεπιστημιακών πιστεύω ότι το αναβαθμίζει.

Αν και λείπει ο κ. Μητσοτάκης, θα δώσω τελειώνοντας, μια απάντηση λίγων δευτερολέπτων, στην τοποθέτησή του. Είπε ο κ. Μητσοτάκης -και ας μου επιτραπεί να είμαι εγώ εκείνος που θα του απαντήσει- ότι η αιτία της καταστροφής που υπάρχει στα δημόσια ελληνικά νοσοκομεία είναι η πλήρης και αποκλειστική απασχόληση των γιατρών.

Λυπάμαι που είμαι υποχρεωμένος να τον διαψεύσω και να πω πρώτον, ότι δεν υπάρχει διάλυση στα ελληνικά νοσοκομεία - αυτά βρίσκονται σε πολύ υψηλό επίπεδο- και δεύτερον, μπορεί να φταίει οτιδήποτε άλλο για τη μη ικανοποιητική πορεία τους, όχι όμως η αποκλειστική απασχόληση των γιατρών, η οποία τουλάχιστον τα αναβάθμισε και έκανε την ποιότητά τους ισόπιμη με την ευρωπαϊκή. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Κατσανέβας έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΣ: Κύριοι Υπουργοί, κύριοι συνάδελφοι, πριν αναφερθώ στα θέματα που συζήταμε, θα ήθελα να επισημάνω ότι υπάρχει κάποιο παράπονο, για να μην το χαρακτηρίσω διαφορετικά, ότι νομοθετείτε για θέματα που αφορούν τα πανεπιστήμια και μέσα στο Κοινοβούλιο υπάρχουν ελάχιστοι κοινοβουλευτικοί οι οποίοι είναι πανεπιστημιακοί -θα εξαιρέσω τον κύριο Πρωθυπουργό- και από τη μεριά του κυβερνώντος κόμματος και ορισμένοι από τη μεριά της μείζονος Αντιπολίτευσης.

Η Κυβέρνηση, όμως, ο Υπουργός και πολύ περισσότερο οι σύμβουλοί του, δεν είχαν, την ευγένεια ή τουλάχιστον το ενδιαφέρον, να ρωτήσουν τους ανθρώπους αυτούς που είναι συνάδελφοι τους και βιώνουν την πραγματικότητα των πανεπιστημίων εδώ και πολλά χρόνια για ένα νομοσχέδιο, που αν μη τι άλλο και οι μεν και οι δε και εμείς και εσείς θέλουμε να προάγει την πανεπιστημιακή παιδεία.

Για το σχέδιο νόμου πολλά θα μπορούσε να πει κανείς. Εγώ, αν και δεν ανήκω σε αυτό το καλοκαιρινό Τμήμα, ζήτησα να αντικαταστήσω άλλο συνάδελφο για να μπορώ να τοποθετηθώ. Ασφαλώς δεν έχω αρεκτό χρόνο αν και θα ήθελα να πω πολλά.

Σε γενικές γραμμές το σχέδιο νόμου αποτελεί ένα θετικό βήμα, ίδιαίτερα ως προς το εύλογο και δίκαιο αίτημα των πανεπιστημιακών ίδιαίτερα της ανώτατης βαθμίδας για τη βελτίωση των πενιχρών μέχρι σήμερα αποδοχών τους. Ως εδώ θα έλεγα καλώς έχει. 'Ομως η ένσταση είναι ότι η έλλειψη χρημάτων δεν αποτελεί πάντοτε το λόγο για τον οποίο δεν λειτουργούν τα πανεπιστήμια. Κατά κύριο λόγο τα πανεπιστήμια πάσχουν από κακή διοίκηση που οφείλεται στην έλλειψη θεσμών και μιας γενικής χαλαρότητας που είναι γνωστή σε όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής αλλά ειδικότερα στην παιδεία μας.

Δεν ξέρω αν έχει επισκεφθεί κανείς από σας τα πανεπιστήμια όπου υπάρχουν ασφαλώς πολλοί λειτουργοί, οι οποίοι μοχθούν για τη βελτίωση του επιπέδου της εκπαίδευσης. 'Ομως οι υποτυπώδεις βιβλιοθήκες, δεν ξέρω αν το γνωρίζετε, πολλές από αυτές στη μία ή ώρα κλείνουν γιατί οι υπάλληλοι δεν δέχονται να δουλέψουν απογευματινό ωράριο.

Πολλά όργανα, ηλεκτρονικοί υπαλογιστές και άλλα, δεν λειτουργούν, ενώ η έλλειψη καθαριότητας αποτελεί "θεσμό" μέσα στα πανεπιστήμια, στα περισσότερα τουλάχιστον. Κάποιοι καθηγητές -ασφαλώς οι περισσότεροι κάνουν καλά τη δουλειά τους- ενώ ορισμένοι άλλοι δεν πατούν το πόδι τους στο πανεπιστήμιο. Και αυτό είναι μια πραγματικότητα, που δεν μπορούμε να την αμφισβητήσουμε.

Τι θα είναι εκείνο το οποίο θα ανατρέψει όλη αυτήν την απαράδεκτη χαλάρωση που υπάρχει σήμερα; Θα είναι, κύριε Υπουργέ, η αύξηση των μισθών, που καλώς δίνετε; Δίνετε μισθούς εν μέρει ικανοποιητικούς στους πανεπιστημιακούς σήμερα. Είναι άραγε η συμπλήρωση αυτών των διατάξεων με κάποιες αόριστες ποινικές και αστικές κυρώσεις; Πιστεύετε ότι θα μπορέσει στην πράξη να υπάρξει έλεγχος, τήρηση των νόμων και των προθέσεων, του νομοθέτη προς αυτήν την κατεύθυνση; Πιστεύετε ότι οι πανεπιστημιακοί θα διδάξουν έξι ώρες και θα βρίσκονται δεκατέσσερις ώρες στο πανεπιστήμιο; Η αμφισβήτηση δεν αφορά όλους αλλά ορισμένους που δυστυχώς δημιουργεί και το κακό κλίμα και το κλίμα της χαλαρότητας.

Ποιος θα ελέγξει αν οι καθηγητές, οι συνάδελφοί μου θα είναι δεκατέσσερις ώρες στο πανεπιστήμιο; Ο πρύτανης; Μα, τον πρύτανη των εκλέγουν οι ίδιοι οι καθηγητές. Και ποιος θα είναι εκείνος ο πρύτανης ο οποίος θα μπορέσει να ελέγξει τους καθηγητές, όταν είναι γνωστό ότι το κλίμα ελέγχου δεν επιτρέπει τέτοιου είδους καταστάσεις;

Εδώ έχουμε να κάνουμε με μία παντελή ανυπαρξία διοίκησης, με μία κακώς εννοούμενη μπαχαλοδημοκρατία, θα την αποκαλέσω, που ευνοεί τη λούφα και την παραλλαγή και όχι μόνο στα πανεπιστήμια, αλλά σε όλη τη Δημόσια Διοίκηση.

Τι ισχύει έξω; Ο χρόνος δεν μου επιτρέπει αλλά πολύ σύντομα

θα πω τι συμβαίνει στη Μεγάλη Βρετανία. Εκεί υπάρχει ασφαλώς ο αντίστοιχος του πρύτανη ο Vice Chanchelos, αλλά αυτός επιτελεί επιτελικά καθήκοντα και εκλέγεται, αλλά είναι επιτελάρχης και όχι διοικητής. Εκείνος που ασκεί την καθημερινή διοίκηση του πανεπιστημίου είναι ένας επιστήμονας, αλλά μάνατζερ που επιλέγεται από κάποιο ευρύτερο φορέα της Πολιτείας. Δεν εκλέγεται, αλλά επιλέγεται και ορίζεται με συγκεκριμένη θητεία. Και εκείνος είναι ο οποίος ασκεί τον έλεγχο της διοίκησης και της ομαλής λειτουργίας του πανεπιστημίου. Φυσικά, οι πρόεδροι των τμημάτων εκλέγονται, έχουν πλήρη διοικητικά ωράρια και αμοιβούνται γι' αυτήν τη διοικητική τους λειτουργία με το παραπάνω.

Ακόμα και οι πρόεδροι και οι γραμματείς των φοιτητικών συλλόγων όταν εκλέγονται, για ένα χρόνο εξαιρούνται από την εκπαίδευτική λειτουργία, έχουν δηλαδή εκπαίδευτική άδεια ενός χρόνου και αμοιβούνται για να συμμετέχουν στη διοίκηση του πανεπιστημίου. Έχουμε να κάνουμε δηλαδή, με μία δομή που λειτουργεί και με την έννοια της αυτονομίας και της αυτοδιοίκησης του πανεπιστημίου, ασφαλώς και της εκλογής, αλλά ταυτόχρονα και της ομαλής διοικητικής λειτουργίας.

Δυστυχώς δεν έχω καθόλου χρόνο να προχωρήσω και να εξηγήσω ποια θα ήταν η πραγματική τομή στο ελληνικό πανεπιστήμιο αν θέλουμε να το δούμε κάποια στιγμή να ορθοποδήσει.

Είπε ο κ. Μάνος χθες και άλλοι εκλεκτοί συνάδελφοι το επανέλαβαν, ότι ακόμα και οι κανονισμοί λειτουργίας δεν έχουν υιοθετηθεί στα πανεπιστήμια, πόσο μάλλον τα ωράρια, κύριε Υπουργέ. Μην ελπίζουμε ότι θα αλλάξει τίποτα με μία γενναία έστω αύξηση του μισθολογίου. Στο λίγο χρόνο που έχω, επισημαίνω επίσης ότι το σχέδιο νόμου δημιουργεί άνισες μεταχειρίσεις ίδιαίτερα στο προσωπικό των ερευνητικών κέντρων, το οποίο αμοιβείται με όμως προσόντα με 77% ως προς τους πανεπιστημιακούς. Άλλα ειδικότερα το ΚΕ.Π.Ε. το Κέντρο Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών, αυτός ο ερευνητικός θεσμός της ελληνικής οικονομίας που ίδρυσε ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου, και τους ερευνητές τους μεταχειρίζεται να νομοσχέδιο σας σαν να είναι παιδιά ενός κατώτερου Θεού.

Και πολύ συνοπτικά -ο χρόνος δεν μου επιτρέπει- αναφέρω τα εξής: Σύμφωνα με το νομοσχέδιο σας, αν τα στοιχεία μου είναι σωστά, ο καταληκτικός μισθός των ερευνητών του ΚΕ.Π.Ε. κάποιας κατηγορίας είναι εκατόν εβδομήντα χιλιάδες (170.000), ο αντίστοιχος μισθός στα ερευνητικά ιδρύματα είναι διακόσιες δώδεκα χιλιάδες (212.000) και ο αντίστοιχος καταληκτικός μισθός του ενιαίου μισθολογίου των δημοσίων υπαλλήλων είναι διακόσιες εννέα χιλιάδες (209.000). Με άλλα λόγια, οι ερευνητές του ΚΕ.Π.Ε. αμειβούνται πολύ λιγότερο και από τους αντίστοιχους ομόλογούς τους με τα ίδια προσόντα δημόσιους υπαλλήλους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΣ: Ολοκλήρωσα. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Κόρακας έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ: Δεν τελειώνει ο κατάλογος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δικαιούται ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, όπως γνωρίζετε άριστα και εσείς ως χρηματίσας επί μακρόν Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, να πάρει το λόγο όποτε εκείνος κρίνει.

Ορίστε, κύριε Κόρακα, έχετε το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Θέλω κατ' αρχήν, κύριε Πρόεδρε, να πω ότι από τη συζήτηση, όπως εξελίχθηκε μέχρι τώρα και από τις τοποθετήσεις των Υπουργών, επιβεβαιώνεται η κριτική που ασκήσαμε ότι και με το νομοσχέδιο αυτό -ίδιαίτερα με αυτό το νομοσχέδιο- και με τη διάθεση που εκδηλώνει η Κυβέρνηση στη σύντομη έστω εισαγωγή που κάνει στην

εισηγητική έκθεση, το πανεπιστήμιο και οι πανεπιστημιακοί μετατρέπονται σε χώρο και σε υποκείμενα τροφοδοσίας της αγοράς. Και μπαίνει έμμεσα πλην σαφώς και το στοιχείο της ιδιωτικοποίησης. Γιατί, όταν ζητάμε από τα δημόσια πανεπιστήμια, από τα Α.Ε.Ι. να είναι ανταγωνιστικά, προφανώς ζητάμε να είναι ανταγωνιστικά προς κάποια άλλα που δεν είναι δημόσια και δεν έχουν το χαρακτήρα του σημερινού πανεπιστημίου, όπως προβλέπει το Σύνταγμα της χώρας.

Επίσης, θα ήθελα να δώσω μία απάντηση σε αυτό που είπε ο κύριος Υπουργός χθες, ότι αν υιοθετήσουμε -και σήμερα επαναλήφθηκε με άλλον τρόπο- αυτή την αντίληψη της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, τότε θα απογυμνώσουμε τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά ίδρυματα από τα καλύτερα στελέχη τους.

Ξέρουμε ότι η συντριπτική πλειοψηφία των πανεπιστημιακών είναι σαφώς υπέρ της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Υπάρχουν, όμως, μερικά -ας τα πούμε έτοιμα συμβατικά ονόματα και από το περιβάλλον του κυρίου Πρωθυπουργού, που πιέζουν ακριβώς προς την κατεύθυνση που βαδίζει η Κυβέρνηση. Και λένε πολλοί ότι ενδιδόντας σε αυτές τις πιέσεις, προχωράει η Κυβέρνηση και με την απειλή ότι θα χάσουμε τα καλύτερα στελέχη μας, βγάζουμε όλους τους πανεπιστημιακούς έξω από τα πανεπιστήμια, στην πιάτσα, στο παζάρι, στην αγορά και τους κάνουμε κυνηγούς του κέρδους και ιδιαίτερα υπηρέτες του επιχειρηματικού κέρδους. Να, γιατί εμείς επιμένουμε ότι η υπόθεση της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης και τίποτε άλλο, είναι υπόθεση ζωής για τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια. Αυτό είναι μία παρατήρηση που ήθελα να κάνω.

Ακόμη, ακούστηκε η παρατήρηση από τον κ. Μητσοτάκη ότι είναι λαθος να ζητάμε την πλήρη και αποκλειστική απασχόληση, διότι τα προβλήματα που είχαμε στη δημόσια υγεία, στα νοσοκομεία κλπ., προήλθαν από εκεί. Εδώ γίνεται μία παραπλάνηση -επιτρέψτε μου την έκφραση- της Βουλής. Γιατί όλοι μας ξέρουμε -και ο κ. Μητσοτάκης καλύτερα από τον καθένα- ότι τα προβλήματα που παρουσιάζει η δημόσια υγεία μέχρι σήμερα δεν προέρχονται από το καθεστώς της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης των γιατρών στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, καθεστώς που κουτσουρεύτηκε, ευνουχήθηκε από την πρώτη στιγμή, ήδη από το v.1397, αλλά και από τη συγκεκριμένη πολιτική που οικολούθησαν τόσο οι κυβερνήσεις του ΠΑ.Σ.Ο.Κ. και ακόμη περισσότερο και με μεγαλύτερο πάθος οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας. Μόνο που μετά τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, ήρθαν αυτές του ΠΑ.Σ.Ο.Κ. για να συνεχίσουν με τους ίδιους ρυθμούς το έργο.

Καταργώντας την πλήρη και αποκλειστική απασχόληση στο Εθνικό Σύστημα Υγείας μετατρέπουν τα νοσοκομεία σε προθαλάμους για τα ιδιωτικά iατρεία και για τις ιδιωτικές κλινικές. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις τέτοιων γιατρών, ξεκινώντας από τους πανεπιστημιακούς, οι οποίοι χρησιμοποιούν την υποδομή των δημοσίων νοσοκομείων για δική τους δουλειά, για να εξυπηρετήσουν τη δική τους πλεατεία.

Να, λοιπόν, γιατί πιστεύουμε ότι πρέπει και στην υγεία και στην παιδεία να καθιερωθεί η πλήρης και αποκλειστική απασχόληση.

Έρχομαι τώρα στα συγκεκριμένα άρθρα. Στο άρθρο 1 η καθοδήγηση διπλωματικών εργασιών, μεταπτυχιακών διπλωμάτων, ειδίκευσης και διδακτορικών διατριβών να φύγει από το ερευνητικό επιστημονικό έργο και να πάει στο διδακτικό έργο χωρίς να αγνοούμε το γεγονός ότι υπάρχει και ερευνητικό έργο σε αυτή την καθοδήγηση. Όμως, κατά κύριο λόγο ξέρουμε ότι πρέπει να είναι στο εκπαιδευτικό έργο.

Στο άρθρο 2 είμαστε ριζικά αντίθετοι με την παράγραφο 1. Δεν συμφωνούμε με τη διάκριση σε δύο κατηγορίες. Επιμένουμε να υπάρχει μία και μόνο κατηγορία, η πλήρης και αποκλειστική απασχόληση. Αν υπάρχει κάποιο ειδικό νέο αντικείμενο που πρέπει να διδαχθεί τότε θα μπορούσε το Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα να προσλάβει τον ειδικό που θα παραδίδει το μάθημα ώσπου να δημιουργηθεί η θέση Δ.Ε.Π.. Σε καμία περίπτωση αυτός ο ειδικός δεν μπορεί να αποτελεί οργανικό μέλος του Δ.Ε.Π..

Επίσης, στην παράγραφο 2...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Κύριε Πρόεδρε, τι γίνεται; Μιλάω ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και μου δίνετε επτά λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Έχουμε κάνει σύντμηση του χρόνου. Πάρτε δέκα λεπτά.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Θέλω δεκαπέντε λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κανονικά πέντε λεπτά έπρεπε να έχετε.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Για ενότητα, κύριε Πρόεδρε; Μας εξωθείτε να αποχωρούμε από την Αίθουσα, όταν δεν συζητούνται τα άρθρα ένα προς ένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Όχι, κανένας δεν σας εξωθεί να αποχωρήσετε. Μπορείτε να ασκήσετε το δικαίωμά σας ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, όπως προβλέπει ο Κανονισμός.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Δεν είναι δυνατό να αναπτύξουμε δώδεκα άρθρα σε επτά λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κάναμε κάποια συμφωνία στο χρόνο, κύριε Κόρακα, και αυτή τηρείται από όλους τους συναδέλφους. Εσείς θέλετε περισσότερο χρόνο. Ορίστε, θα υπάρξει σχετική ανοχή.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Μιλώ ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι έχουν κάποιο χρόνο προσδιορισμένο από τον Κανονισμό.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Πρέπει να μπορέσω να κάνω τις βασικές μας παρατηρήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Να τις κάνετε.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Σε ό,τι αφορά τα μέλη Δ.Ε.Π. πλήρους απασχόλησης, διαφωνούμε με το εδάφιο β' της παραγράφου 2, αλλά και με το γ', εκεί που αναφέρεται πόσες ώρες πρέπει να διδάσκουν και πόσες ώρες πρέπει να παρευρίσκονται κάθε μέρα. Νομίζουμε ότι αυτό γίνεται εκ του πονηρού αποκλειστικά. Όπως λέει και το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής πρόκειται για μία παραβίαση της συνταγματικής αρχής, για την ανεξαρτησία κλπ. που προβλέπει ότι τα της λειτουργίας του πανεπιστημίου ρυθμίζονται από τον εσωτερικό του κανονισμό και όχι από νόμο.

Πιστεύουμε, λοιπόν, ότι θα πρέπει να δοθεί η δυνατότητα στους πανεπιστημιακούς να βρίσκονται όσες ώρες επιβάλλεται -και η υποχρέωση- στα πανεπιστήμια αφού θα είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης και το διδακτικό τους έργο, οι ώρες διδάσκαλιας να καθορίζονται από τα τμήματα.

Μετά αρχίζουν οι εξαιρέσεις για να αποδειχθεί πόσο μεγάλη κοριδίδια είναι αυτό το "πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης". Λέει: "Δύνανται" και προσθέτει ο κύριος Υπουργός "και μόνον" μη τυχόν υπάρξει καμία παρεξήγηση. Και μετά έχουμε μια τεράστια σειρά απασχολήσεων, που δεν μπορούμε να κατανοήσουμε το πραγματικό τους νόμα, όπως είναι αυτή στο εδάφιο στη της παραγράφου 2 και στο εδάφιο ισ' όπου αναφέρεται: "Να ασκούν χωρίς αμοιβή συμπεριλαμβανομένης και της κατ' αποκοπήν αποζημίωσης κάθε είδους έργο ή δραστηριότητα".

Αλλά, επίσης, αμείβονται από κάθε είδους έργο, που ασκούν προφανώς και ασκούν ελευθέριο επτάγγελμα και όλα αυτά μέσα σε οχτώ ώρες που κατανέμονται σε δύο ημέρες.

Επειδή ανέφερε το παράδειγμα του δικηγόρου, θα ήθελα να ρωτήσω, αν κάποιος δικηγόρος έχει μία δίκη που κρατάει μία βδομάδα, τι θα κάνει; Θα καθορίσει ωράριο στο δικαστήριο ή θα φύγει από τη δίκη;

Τα λέω για να δείξω πόσο τραγελαφικές είναι αυτές οι καταστάσεις και πόσο δίκιο έχουμε, όταν λέμε ότι πρέπει να είναι αποκλειστική η απασχόληση και να μην κάνει τίποτε άλλο.

Επίσης στην παράγραφο 3 καθιερώνεται η μερική απασχόληση, αλλά πρόκειται και εδώ για τραγελαφική κατάσταση, αφού, όπως είπαμε, ενώ θα αμείβονται για το εκπαιδευτικό έργο, θα αμείβονται και από τις διάφορες θέσεις που θα

κατέχουν.

Εν πάσι περιπτώσει, πιστεύουμε ότι, όπως καθορίζεται η μερική απασχόληση, δεν κάνει τίποτ' άλλο, παρά να ανοίγει τα πανεπιστήμια, μάλλον να δίνει τη δυνατότητα σ' αυτούς που θα εμφανίζονται ως καθηγητές, να ασκούν μια σειρά άλλες δραστηριότητες.

Επίσης στην παράγραφο 5 εμείς διαφωνούμε με τον καθορισμό ορίου.

Στην παράγραφο 6 είναι οι περιπτώσεις διδασκαλίας και οι παραλογισμοί στους οποίους οδηγεί η λογική της μη αποδοχής της αποκλειστικής απασχόλησης.

Το ίδιο συμβαίνει και στην παράγραφο 7 με τις διάφορες αποκλίσεις που είναι αποτελέσματα της μη αποδοχής της θέσης μας για πλήρη και αποκλειστική απασχόληση.

Διαφωνούμε, επίσης, με την παράγραφο 8 και επιμένουμε στην αποκλειστική απασχόληση.

Επίσης για τα μέλη Δ.Ε.Π. μερικής απασχόλησης να μην μπορούν να αμειβόνται -λέει- από χρηματοδοτούμενα προγράμματα. Αυτό αν το συνδυάσουμε με το άρθρο 3 παράγραφος 1 βλέπουμε πού οδηγούμαστε, δηλαδή να μπορεί ο άλλος στη μέση του χρόνου να αλλάξει το καθεστώς του από πλήρη απασχόληση να το κάνει μερική απασχόληση, αλλά να κρατάει τα διάφορα προγράμματα.

Στο άρθρο 3 υπάρχει ο τραγαλαφός της παραγράφου 1 που καταγγείλαμε, να μπορεί να δηλώνει τι καθεστώς θέλει κάθε χρόνο και μετά να ανακαλεί μια φορά το χρόνο το καθεστώς που δήλωσε. Εδώ υπάρχει η κομπίνα που καταγγείλαμε να παίρνει ορισμένα προγράμματα κλπ.

Εκεί που υπάρχει μια κραυγαλέα αντίφαση και είναι το αποκορύφωμα του αστείου, είναι στην παράγραφο 4 για τα μέλη Δ.Ε.Π. μερικής απασχόλησης που κατέχουν δεύτερη έμμισθη θέση στο δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα, απαιτείται άδεια της συγκλήτου μετά από γνώμη της γενικής συνέλευσης του τμήματος στο οποίο ανήκουν.

Στο άρθρο 4 το ερώτημα που μπαίνει, όταν λέει "κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα", είναι ποιος κάνει την προσφυγή. Προφανώς η Κυβέρνηση ή κάποιος άλλος, που θα δηλώνει ότι έχει έννομο συμφέρον και πρόκειται εδώ για ανοικτό εκβιασμό, υποταγή, απόπειρα μικροπολιτικής χειραγώησης και πιστεύουμε ότι αυτά τα ποινικά θα έπρεπε να πάψουν αφού υπάρχουν τα πανεπιστημιακά όργανα.

Στο άρθρο 5 σχετικά με την αναστολή. Εμείς, κύριε Πρόεδρε, δεν μπορούμε να καταλάβουμε πώς είναι δυνατόν οι Υπουργοί, οι γενικοί γραμματείς, οι δήμαρχοι, οι νομάρχες να μπορούν να διδάσκουν και να μην μπορούν οι Βουλευτές. Φυσικά, η θέση μας είναι και επιμένουμε ότι δεν θα 'πρεπε κανένας να κάνει άλλο έργο, εκτός από αυτό του πανεπιστημιακού. Από τη στιγμή που είναι Υπουργός ή Βουλευτής να αποκλείεται από το διδακτικό έργο. Αυτή είναι η θέση μας και επιμένουμε σ' αυτό, διαφορετικά δημιουργούνται τραγάλαφοι.

Επίσης, μια άλλη παρατήρηση: Τα όσα χρήματα θα παίρνουν οι Βουλευτές από τα προγράμματα ή από οποιαδήποτε άλλη δουλειά μπορούν να κάνουν, με εντολή και με απόφαση του τμήματος, αυτά θα πρέπει να κατατίθενται στο πανεπιστήμιο και να μην έχουν άλλη αμοιβή παρά την αμοιβή τους ως μέλη του Δ.Ε.Π., αλλιώς θα έχουμε παρόμοιες καταστάσεις με αυτές που διαβάζουμε τις μέρες αυτές για το Γάντειο Πανεπιστήμιο, θα έχουμε πολλαπλασιασμό και γενίκευση αυτών των καταστάσεων αφού όλοι θα κυνηγούν τα διάφορα προγράμματα.

Με τα ασυμβίβαστα στο εδάφιο α, της παραγράφου 1, υπάρχει αντίφαση αν αυτό το δούμε σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 2, εδάφιο στ. Και εδώ στο εδάφιο β' αναφέρεται ότι μπορούν "να συμμετέχουν με οποιαδήποτε σχέση ή ιδιότητα σε επιχειρήσεις ή εταιρείες ή κοινοπραξίες ή κερδοσκοπικά νομικά πρόσωπα, στα οποία ανατίθεται η εκπόνηση μελετών ή προγραμμάτων..." κλπ. Σε όλα αυτά απαγορεύεται. Άλλα σε όλα τα άλλα, που δεν αναφέρονται εδώ πέρα, προφανώς επιτρέπεται.

Επίσης, στο εδάφιο δ, λέει: "απαγορεύεται να κατέχουν δεύτερη μόνιμη οργανική θέση στον ευρύτερο δημόσιο τομέα

και στις τράπεζες". Δηλαδή αν δεν είναι οργανική η θέση, μπορούν να την κατέχουν;

Η παράγραφος 2 -θα το πω ευθέως και εν συντομίᾳ- καθιερώνει ουσιαστικά το χαριεδισμό μέσα στα πανεπιστήμια και εκεί οδηγεί τη συνολική λογική του νομοσχεδίου με τη μη αποδοχή της πλήρους απασχόλησης.

Στην παράγραφο 3, πρέπει να πούμε ότι εδώ πέρα αδικείται πραγματικά ο πρύτανης, αντιπρύτανης κλπ. Δεν το εξηγώ πάρα πάνω γιατί δεν έχω χρόνο.

Με το άρθρο 7, φυσικά συμφωνούμε με την παρατήρηση πάλι η "καθοδήγηση διπλωματικών εργασιών" να πάει στο εδάφιο α., δηλαδή στο διδακτικό έργο και όχι στο ερευνητικό.

Οι παρατηρήσεις μας για τα υπόλοιπα άρθρα, για το εκπαιδευτικό προσωπικό των ΤΕΙ, κύριε Πρόεδρε, είναι οι ίδιες που κάναμε και για τα ΑΕΙ.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Αν χρειαστεί να πάμε μέχρι τις 18.00' για να τελειώσουμε το νομοσχέδιο, να μην πείτε εκείνη την ώρα ότι είναι αργά...

Ο κ. Ποττάκης έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, προτού κάνω μερικές παρατηρήσεις στα άρθρα του νομοσχεδίου, θα ήθελα να κάνω μια γενική παρατήρηση.

'Όταν οι τροποποιήσεις των πρώτων δέκα άρθρων του νομοσχεδίου, τις οποίες προτείνει ο Υπουργός, καλύπτουν δέκα οιλόκληρες σελίδες, αυτό σημαίνει ότι θα έπρεπε αυτό το νομοσχέδιο -και δεν ζέρω αν είναι δική σας ευθύνη αυτή ή άλλου- να έχει εισαχθεί στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Δότι οι επιτρόπες αυτό το σκοπό υπηρετούν, να επεξεργάζονται τεχνικά τα νομοσχέδια με τον αριθτόρο δυνατό τρόπο. Δεν ήταν νομοσχέδιο μόνο του Υπουργείου Οικονομικών αλλά ήταν και νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας.

Στις συγκεκριμένες τώρα παρατηρήσεις.

Στο άρθρο 2, παράγραφος 11: "Τα μέλη Δ.Ε.Π μερικής απασχόλησης δεν έχουν το δικαίωμα να εκλέγονται πρόεδροι ή αναπληρωτές πρόεδροι τμημάτων, κοσμήτορες, πρυτάνεις, αντιπρυτάνεις, δεν συμμετέχουν στη σύγκλητο..."

Νομίζω, ότι το ποιοι θα μετέχουν και το ποιοι δεν θα μετέχουν στη σύγκλητο, ποιοι θα έχουν το δικαίωμα του εκλέγεσθε και ποιοι δεν θα το έχουν, περιλαμβάνεται στα όρια της αυτοδιοίκησης και της αυτονομίας των πανεπιστημών, την οποία κατοχυρώνει το άρθρο 16 του Συντάγματος.

Νομίζω, επίσης, ότι και αν ακόμα ήταν συνταγματική η διάταξη επί της ουσίας, θα ήταν άχρηστη, διότι με το άρθρο 6, παράγραφος 3 του νομοσχεδίου, εκείνος που εκλέγεται πρύτανης, αντιπρύτανης, κοσμήτορας, ή σε άλλο αξίωμα, παίνει να ασκεί το επάγγελμά του, βρίσκεται σε κατάσταση ασυμβίβαστου.

Προτείνω, λοιπόν, αντί να έχουμε κώλυμα εκλογιμότητας, να έχουμε ασυμβίβαστο άσκησης του λειτουργήματος. Έτσι αυτό συνδυάζει τα πράγματα και επιτρέπει να ισχυρισθούμε ότι η διάταξη βρίσκεται, πια, στα πλαίσια του Συντάγματος.

Με την ευκαιρία που μιλάμε για τις εκλογές, για τις πρυτανικές αρχές, θα ήθελα να σημειώσω ότι ενώ η νομοθεσία ορίζει ότι μετέχουν στις εκλογές εκπρόσωποι των φοιτητών, των οποίων ο αριθμός ορίζεται στο 80% επί του όλου αριθμού των μελών Δ.Ε.Π., αυτοί οι εκπρόσωποι δεν εκλέγονται σε προκριματικές εκλογές, όπως γίνεται με όλες τις άλλες κατηγορίες εκλεκτώρων για τις πρυτανικές αρχές. Νομίζω θα αρκούσε μία δήλωση του Υπουργού ή μία εγκύλιος ότι με τον ίδιο τρόπο ορίζονται οι εκπρόσωποι, που μετέχουν στις πρυτανικές εκλογές ως εκλέκτορες, δηλαδή με προκριματικές εκλογές και οι υπάλληλοι των πανεπιστημών και οι φοιτητές, που φοιτούν στα πανεπιστήμια. Προκριματικές εκλογές, στις οποίες παίρνουν μέρος όλοι οι φοιτητές, έχουν δικαίωμα να πάρουν μέρος και όχι μόνο εκείνοι που είναι γραμμένοι στους συλλόγους τους.

Μια τρίτη παρατήρηση αφορά μια κατηγορία προσωπικού, την οποία ονομάζω επικουρικό διδακτικό εκπαιδευτικό προσωπικό και για την οποία έχω καταθέσει μια τροπολογία, που

εδώ ταιριάζει η συζήτησή της. "Έχει γενικό αριθμό 1072 και ειδικό αριθμό 390. Ελπίζω ο Υπουργός να τη δει μέχρι το τέλος της συνεδρίασης σήμερα ή αύριο. Αναφέρεται σε δύο κατηγορίες προσωπικού των πανεπιστημίων, τους ειδικούς μεταπτυχιακούς υποτρόφους και αυτούς που έχουν διδακτορικό δίπλωμα και διευκολύνει την ένταξή τους στο πανεπιστήμιο και την άσκηση των καθηκόντων τους μέσα στα πανεπιστήμια, με ορισμένες ειδικές διατάξεις, τις οποίες προτείνουν και είμαι βέβαιος ότι ο Υπουργός θα τις εκπρήξει, θα τις αξιολογήσει και θα πάρει θέση σ' αυτές.

Μια ακόμη παρατήρηση αφορά το Α.Σ.Ε.Π.. 'Ενα θεσμό τον οποίο εισάγουμε, είμαι βέβαιος ότι είναι στις προθέσεις όλων μας, να τον τιμούμε, να τον προσέχουμε και να του δίνουμε κάθε δυνατότητα, ώστε να ασκεί αποτελεσματικά το έργο του.

Λίγους μήνες πριν, η Βουλή ψήφισε μια διάταξη, με την οποία οι αποδοχές των συνταξιούχων δικαστικών περιορίζονται στο 30%, ενώ οι αποδοχές των τακτικών, που μετέχουν στο Α.Σ.Ε.Π., περικοπούνται κατά 100%. Οι καθηγητές, των οποίων έληξε η θητεία στο Α.Σ.Ε.Π., δεν υπέβαλλαν αίτηση για να συνεχίσουν τη νέα θητεία τους και έτσι τέσσερις θέσεις παραμένουν κενές. Εν τω μεταξύ, μετεβλήθη η κατάσταση, άλλαξαν τα πράγματα. Δεν είναι θέμα γοήτρου να αλλάξουμε και τη διάταξη, αφού μεσολαβησαν νέα πραγματικά γεγονότα και νέα στοιχεία. Ποια είναι τα νέα στοιχεία; Ο νέος νόμος για την επέκταση του 2190 και η ανάθεση πολλαπλασίων έργων και αρμοδιοτήτων στο Α.Σ.Ε.Π. Με τη νέα λειτουργική του επέκταση θα έχει περισσότερη εργασία, έχει ανάγκη περισσότερων προσώπων και έχει ανάγκη να έχει στους κόλπους του αυτό, που προβλέπεται από το νόμο, δηλαδή συνταξιούχους δικαστές, ανώτατους κρατικούς λειτουργούς και καθηγητές πανεπιστημίων. Σας λέω ότι η διάταξη προβλέπει περικοπή των αποδοχών των δικαστών στο 30% και πλήρη περικοπή των αποδοχών για τους ανώτατους κρατικούς λειτουργούς και για τους καθηγητές πανεπιστημίου. Γι' αυτό, ο ένας μετά τον άλλον εγκαταλείπουν αυτές τις θέσεις.

'Έχω καταθέσει τροπολογία, που έχει γενικό αριθμό 1071 και ειδικό 389. Ελπίζω να τη δείτε και μέχρι το τέλος της συνεδρίασης και επ' αυτού να έχουμε την άποψή σας.

'Όσον αφορά την περικοπή των εσόδων κατά 30%, την οποία προβλέπει η παράγραφος 8, θα ήθελα να επισημάνω ότι πρέπει να συνδυαστεί με μια αιτιολογία, που να εξηγούνται λόγοι δημοσίου συμφέροντος, που επιβάλλουν αυτήν την περικοπή ή ανταπόδοση κάποιας αντιπαροχής από τα πανεπιστήμια. Εν πάσῃ, δε, περιπτώσει, να ανήκει αυτό το 30% που προτείνω, στη σχολή από την οποία προέρχεται ο καθηγητής. Αν είναι της Νομικής Σχολής και έχει υποθέσεις στα δικαστήρια, το 30% των αμοιβών του να πηγαίνει για τη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και να μην μπαίνουν στο γενικό κορβάνα του πανεπιστημίου, όπου χάνονται και δεν θα φαίνεται στο τέλος και η δική του η συμβολή, την οποία εύκολα θα απεδέχετο.

Τελειώνω με το θέμα των καθηγητών των Ανωτάτων Στρατιωτικών Σχολών. Το νομοσχέδιο αυτό καταργεί την ισοτιμία με τους πανεπιστημιακούς καθηγητές, μια ισοτιμία, η οποία υπάρχει εδώ και τρίαντα χρόνια. Και δε νομίζω ότι δικαιολογείται αυτή η κατάργηση, πολύ περισσότερο όταν το όφελος που πρόκειται να προκύψει, από την περικοπή αποδοχών σε είκοσι πέντε καθηγητές -τόσοι είναι όλοι κι διοι-είναι ειδομήντα πέντε εκατομμύρια (75.000.000) δραχμές. Και αυτό το νομοσχέδιο αυξάνει τις αποδοχές των καθηγητών άλλων κατηγοριών και τα έξοδα του δημοσίου κατά δεκαέξι δισεκατομμύρια (16.000.000.000) δραχμές. Έχουν ανάγκη και αυτοί ειδικής προετοιμασίας και έρευνας και επιμόρφωσης. Τα γνωρίζει αυτά ο Υπουργός Παιδείας από τη θητεία του στο Υπουργείο Εθνικής Αμύνης. Κάθε πέντε χρόνια αλλάζει ολόκληρο το γνωστικό αντικείμενο, αφού αλλάζει ο οπλισμός, η σύνθεση, αλλάζουν οι τεχνικές λεπτομέρειες και πρέπει και αυτοί να παίρνουν αυτά τα επιδόματα, τα οποία παίρνουν άλλοι καθηγητές ανωτάτων σχολών.

Δεν θα ήθελα να επισημάνω ότι μέσα σε ένα αεροπλάνο

πολεμικό στην καμπίνα του υπάρχει ένα πρόσωπο. Στα αεροπλάνα της πολιτικής αεροπορίας υπάρχουν πολλά πρόσωπα και μοιράζεται η προσοχή, το έργο, η ευθύνη. Σε ένα μιράζ υπάρχει ένα πρόσωπο. Σε ένα F-16 υπάρχει ένα πρόσωπο και δεν υπάρχει άλλο πρόσωπο στο πολίτευμα μας που αμέσως μόλις αποφοιτά να του αναθέτει κανείς την ευθύνη ενός αντικείμενου το οποίο να αξιζει από δεκαέξι δισεκατομμύρια (16.000.000.000) μέχρι είκοσι πέντε δισεκατομμύρια (25.000.000.000) δραχμές. Χρειάζεται πολύ μεγαλύτερη προσοχή για τις σχολές αυτές και για τους ωρομίσθιους καθηγητές, αλλά και για τους καθηγητές που εξισούνται με τους πανεπιστημιακούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Ποττάκη, σας παρακαλώ διευκολύνετε τη συζήτηση.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα πω δυο νούμερα και τέλειωσα αμέσως.

Ξέρετε ότι για το διδακτικό προσωπικό, η αμοιβή των ωρομίσθιων καθηγητών είναι χίλιες πεντακόσιες (1.500) δραχμές μέχρι τρισήμισυ χιλιάδες (3.500) δραχμές; Στα λύκεια είναι πέντε χιλιάδες διακόσιες (5.200) δραχμές, στα I.E.K. οκτώ χιλιάδες (8.000) δραχμές. Εάν υπάρχει αυτή η υποτίμηση για το διδακτικό προσωπικό πρέπει να επεκταθεί και στους τακτικούς καθηγητές. Η άποψή μου είναι ότι χρειάζεται μεγάλη προσοχή και προσπάθεια για να βελτιωθεί η λειτουργία αυτών των σχολών και όχι να υποβαθμιστούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Γιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά μου δίνεται σήμερα η ευκαιρία να κάνω κάποια σχόλια, όσον αφορά το νομοσχέδιο αυτό, πιστεύοντας ότι εχώ μια μεγάλη εμπειρία στο χώρο, καθότι βρίσκομαι στο πανεπιστήμιο είκοσι εξί συναπτά έτη και νομίζω ότι μπορώ να καταθέσω κάποιες σκέψεις.

Κύριε Υπουργέ, μετά από τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα καταφέρατε και μας δώσατε στη Βουλή ένα νομοσχέδιο, το οποίο ήταν αίτημα της πανεπιστημιακής κοινότητας για χρόνια ολόκληρα το θέμα της μισθοδοσίας. Βέβαια υπό το κράτος πέσεων φέρατε αυτό το νομοσχέδιο, νομοσχέδιο με πάρα πολλές ατέλειες.

Θα σας πω ορισμένα στοιχεία. Δεν είναι δυνατόν όλες οι σχολές του πανεπιστημίου να ομογενωποιηθούν και να βγουν αυτά τα συμπεράσματα και ως προς τα ωράρια των πλήρους ή μερικής απασχόλησης, αλλά και ως προς τη διαδικασία της επεραστασχόλησης. Θα πρέπει να γνωρίζετε ότι υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ, π.χ. της Ιατρικής Σχολής, της Νομικής Σχολής, του Θεολογικού Τμήματος και όλων των άλλων συναφών σχολών και δεν μπορεί όλα αυτά να μπουν σε έναν κοινό παρονομαστή. Δίνετε επί παραδείγματι τη δυνατότητα ...

Κύριοι Υπουργοί δεν με παρακαλούσθείτε. Φαίνεται ότι τα γνωρίζετε τόσο πολύ καλά, που είναι αλάνθαστη η σκέψη σας, όσον αφορά τη διατύπωση του νομοσχεδίου, οπότε δεν χρειάζεται να ομιλούν οι Βουλευτές που έχουν και κάποια σέρση με το αντικείμενο.

Λέτε επί παραδείγματι για δεκατέσσερις ώρες και εφτά ώρες. Ξέρετε ότι ένας γιατρός κλινικός πόσες ώρες διαθέτει μέσα στο πανεπιστήμιο γι' αυτά τα οποία εσείς περιγράφετε; Θα σας πω το εξής. Μια εφημερία που αρχίζει στις 8 και τελειώνει στις 8 η ώρα είναι είκοσι τέσσερις ώρες διδακτικό έργο, γιατί εμείς διδάσκουμε όχι μόνο από έδρας, διδάσκουμε την ώρα που χειρουργούμε, την ώρα που κάνουμε επίσκεψη σε όλες αυτές τις κλινικές διαδικασίες. Θέλω να σας τονίσω μ' αυτό την ιδιαιτερότητα που έχουμε εμείς και εσείς επί παραδείγματι στην ΑΣΟΕ.

Επί παραδείγματι θα ήθελα να σχολιάσω το θεσμό της πλήρους και αποκλειστικής ή της πλήρους ή και της μερικής. Θα ήταν πραγματικά σωστό να υπάρχει η κατηγορία της πλήρους και αποκλειστικής. Και ευτυχώς διατυπώθηκε από τον Κύριο Υπουργό ότι δεν έχουμε τις υποδομές. Μάλιστα, δεν έχουμε τις υποδομές στα πανεπιστήμια μας για να μπορέσουν να έχουν αυτήν την πολυτέλεια. Αμφιβάλλω αν έχετε επισκεφθεί την Πανεπιστημιούπολη, αμφιβάλλω αν έχετε μπει

σε σχολές, αμφιβάλλω αν έχετε μπει σε εργαστήρια να δείτε την αθλιότητα που επικρατεί μέσα στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας και υπό ποιές συνθήκες εργάζονται και προσφέρουν τις υπηρεσίες τους οι πανεπιστημιακοί.

Έρχεστε, όμως, με αφορισμούς και με ένα κακόβουλο πνεύμα να κάνετε διδαχή. Θα έλεγα ότι καλύτερο είναι, εκτός από την ΑΣΟΕΕ που βρίσκεσθε, να πάτε, κύριε Υφυπουργέ, να δείτε και τις άλλες σχολές και τότε θα μπορούσατε να κάνετε κριτική, όσον αφορά τον τρόπο απασχόλησης των πανεπιστημιακών.

Δεν θα ήθελα να ασχοληθώ με το άρθρο 5, το οποίο επί παραδείγματι δημιουργεί και δημιούργησε μεγάλη σύγχυση, αλλά ερεθίζομαι απ' όλη την πολιτική και τακτική. Θα κάνω μια μικρή αναδρομή, χωρίς να είμαι συνταγματολόγος. Το 1975 στο Σύνταγμα, ο τότε συνταγματικός νομοθέτης, ο οποίος βέβαια είχε τελειώσει τη Νομική Σχολή, δεν μπορούσε να γνωρίζει ότι και κάποια άλλα γνωστικά αντικείμενα θα ήσαν αυτά τα οποία κάποιοι θα τα διακονούσαν και θα έμπταιναν στη Βουλή. Και δεν μπορούσε τότε ο συνταγματικός νομοθέτης και υπό το κράτος των τότε πιέσεων της πρόσφατης εκείνης πολιτικής κατάστασης να καταλάβει ότι δια της διδασκαλίας θα μπορούσε ο τότε πανεπιστημιακός καθηγητής -και τι ταπεινότερο υπήρχε- να πέρναγε πολιτικά μηνύματα δια της διδασκαλίας από έδρας στους φοιτητάς.

Γι' αυτό, λοιπόν, ο τότε συνταγματικός νομοθέτης, εδώ και είκοσι δύο χρόνια, όπως είπα, έδωσε αυτή τη νεφελώδη διάσταση λέγοντας ότι οι καθηγητές είναι σε αναστολή αρμοδιοτήτων και δεν μας περιέγραψε κανείς από τότε μέχρι τώρα, αυτές τις αρμοδιότητες, το θέμα της αναστολής. Και θα ρωτούσα σήμερα, το 1997, στο κατώφλι της τρίτης χιλιετρίδας, ποιος καθηγητής πανεπιστημίου είναι δυνατόν να είναι τόσο ταπεινός που μέσω της διδασκαλίας να περάσει πολιτικό, κομματικό μήνυμα.

Θέλετε να σας πω και το άλλο; Αν είναι ποτέ δυνατόν -ας προσωποποιήσω το θέμα- στην Ιατρική Σχολή, ένας χειρουργός, εγώ παραδείγματος χάριν, να κάνω άλλη εγχείρηση σε έναν ο οποίος ανήκει σε κόμμα της μη αρεσκείας μου ή της έκφρασής μου και άλλο είδος εγχείρησης για την ίδια πάθηση σε κάποιον φίλα κομματικά προσκείμενο.

Άρα, πρέπει στην αναθεώρηση του Συντάγματος να δούμε ακριβώς αυτό το θέμα της αναστολής. Είναι ταπεινός ο καθηγητής και ταπεινός ο Βουλευτής εάν διακατέχεται από τέτοια φτηνά κίνητρα, να περνάει πολιτικό μήνυμα μέσω του γνωστικού του αντικείμενου. Σας είπα, όμως, ότι τότε ο συνταγματικός νομοθέτης νομικός ήταν, αυτή την εικόνα είχε στο μαλά του και υπό το κράτος των πολιτικών πιέσεων τότε, πιθανόν να είχε αυτές τις εντυπώσεις.

Έρχομαι ακριβώς στο άρθρο 5 να πω το εξής: Είχατε δίκιο, όταν λέγατε ότι απαλείφεται το εδάφιο α' των Βουλευτών και Ευρωβουλευτών, αλλά με αυτό δεν γίνεται τίποτε άλλο, παρά ένας μηρυκασμός του Συντάγματος, ακριβώς όπι λέει το Σύνταγμα. Δίνετε, όμως, τη δυνατότητα στους Υπουργούς, Υφυπουργούς, μη κοινοβουλευτικούς και τους βάζετε τη διάσταση ότι εκτός από τα διδακτικά, έχουν και ερευνητικά. Προστίθεται η λέξη "και ερευνητικά". Προσθέστε και τα συγγραφικά. Άλλα τα ερευνητικά, απευθύνομα σε σας, κύριε Χριστοδούλακη, μήπως είναι φωτογραφία για σας; Γιατί έχετε και ερευνητικά προγράμματα. Θα σας τα ζητήσω και θα μου τα καταθέσετε.

Θέλω να πω δηλαδή, ότι παρά την αντιδιαστολή, που υπάρχει μεταξύ Βουλευτών και Ευρωβουλευτών, να έχουν τη δυνατότητα, όσοι θέλουν βέβαια, να είναι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι -πιθανόν να είναι κάποιοι που δεν θέλουν, αλλά δεν το νομίζω, δώδεκα είμαστε αυτή τη στιγμή στο Κοινοβούλιο- δόλοι έχουμε το διακαή πόθο να μην κοπεί ο ομφάλιος λώρος από το πανεπιστήμιο.

Δεν συζητώ για τις αποδοχές. Τις αποδοχές καταργήστε τες, αν και υπάρχει απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Γ' αυτό και δεν θέλω να κάνω μνεία για τη συγκεκριμένη θέση. Όχι αποδοχές, λοιπόν, αλλά δώστε μας τη δυνατότητα να μην αποκοπούμε από το πανεπιστήμιο, το οποίο αμφίδρομα μας δίνει τη δυνατότητα της κάποιας άλλης.

όχι προσωπικής εξέλιξης, αλλά κοινωνικής προσφοράς.

Η τελευταία σας διατύπωση, σας είπα και πάλι, είναι ακριβώς το άρθρο του Συντάγματος. Κατ' αυτό τον τρόπο, δίνεται μια ερμηνεία. Δεν νομίζω, όμως, ότι καλύπτεται απόλυτα το θέμα. Θα μου πείτε "δεν μπορούμε να ξεπεράσουμε εμείς ως κοινοί νομοθέτες το συνταγματικό νομοθέτη". Θα πρέπει όμως να μας απασχολήσει, όπως προείπα, το ότι στην αναθεώρηση του Συντάγματος πρέπει να δούμε το άρθρο 56 παράγραφος 2, όσον αφορά την αναστολή αρμοδιοτήτων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Κασσίμης έχει το λόγο. Απών. Διαγράφεται.

Ο κ. Σούρλας έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Στα περιθώρια του χρόνου που διαθέτω, θα αναφερθώ σε θέματα που έχουν να κάνουν με την αξιοποίησία, με τη συνέπεια των πολιτικών. Άλλωστε, αυτό είναι ένα από τα μεγάλα ζητήματα, τα οποία ταλανίζουν την πολιτική και κοινωνική ζωή του τόπου.

Αυτά τα στοιχεία προκύπτουν από τις προτεινόμενες ρυθμίσεις, κύριε Υπουργέ. Είναι εμφανής η αντίφαση και η ασυνέπεια της Κυβέρνησης, αν δούμε αυτά τα στοιχεία, αυτές τις ρυθμίσεις, μέσα στο πλαίσιο της γενικότερης κυβερνητικής πολιτικής. Η Κυβέρνηση του ΠΑ.Σ.Ο.Κ. προτείνει τη μη αποκλειστική απασχόληση των μελών Δ.Ε.Π., εκτός από ορισμένες εξαιρέσεις πρυτάνεων κλπ.

Πριν από λίγες μέρες, με μια άλλη σύνθεση του Θερινού Τμήματος, συζητήσαμε στη Βουλή και ψηφίστηκαν με αφάνταστη επιμονή της Κυβέρνησης διατάξεις για την πλήρη και αποκλειστική απασχόληση των γιατρών του Ε.Σ.Υ. σε όλα τα επίπεδα και σε όλους τους χώρους. Μάλιστα εδώ κατατέθηκαν σοβαρότατες ενστάσεις και αντιρήσεις από τη δίκιη μας πλευρά σχετικά με το γιατί να μη παραμείνει το καθεστώς της μερικής ή μη αποκλειστικής απασχόλησης.

Ενώ οι γιατροί του Ε.Σ.Υ., οι διευθυντές, παραμένουν σε πλήρη και αποκλειστική απασχόληση, έρχεται τώρα το Υπουργείο Παιδείας και προτείνει τη μερική απασχόληση, μάλιστα για γιατρούς που και εκείνοι θα κατέχουν διευθυντικές θέσεις.

Πώς συμβιβάζονται όλα αυτά; Το έχετε σκεφθεί; Τι απαντάτε σε έναν απόλυτο πολίτη όταν σας θέσει αυτό το πρόβλημα και τον προβληματίσει; Τι θα του πείτε εσείς ο πολιτικός, εμείς οι Βουλευτές, για να επιβεβαιώσουμε ότι είμαστε αξιόπιστοι, όταν μάλιστα υπήρχαν νομοθετικές ρυθμίσεις από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για τη μερική απασχόληση;

Τετρακόσιοι πεντακόσιοι γιατροί έκαναν εφαρμογή αυτών των διατάξεων, άνοιξαν ιατρεία, ξόδεψαν εκατομμύρια, προγραμμάτισαν τη ζωή τους, το επάγγελμά τους, το μέλλον τους και έρχεστε και το καταργείτε και επιβάλλετε την πλήρη και αποκλειστική απασχόληση, διότι αυτό επιβάλλει το ιατρικό καθήκον. Έχω άλλη άποψη φυσικά για τα θέματα αυτά.

Τι λέτε τώρα για τους άλλους γιατρούς τους πανεπιστημιακούς; Έχουμε, λοιπόν, εμφανώς μια αντίφαση, έχουμε όμως και μια ασυνέπεια. Σε τις συνιστάσαι αυτή η ασυνέπεια; Προεκλογικά υποσχέθηκατ την ένταξη των γιατρών, Δ.Ε.Π., στο καθεστώς της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Το ίδιο επανελήφθη από τους εκάστοτε Πρωθυπουργούς του ΠΑ.Σ.Ο.Κ. στις προγραμματικές δηλώσεις. Έρχεστε στη συνέχεια και δεν εφαρμόζετε τις προεκλογικές σας εξαγγελίες και τις κυβερνητικές σας διαβεβαιώσεις. Αυτό δεν συνιστά μέγα πολιτικό πρόβλημα, ασυνέπεια; Πώς μπορούμε εμείς να λέμε ότι εδώ αγωνιζόμαστε και αγωνιούμε για την ανάταξη της αξιοποίησίας του πολιτικού κόσμου, την αποκατάσταση, όταν τέτοιες διατάξεις έρχονται για να ψηφιστούν;

Προσωπικά πιστεύω ότι θα πρέπει να υπάρχουν όλων των κατηγοριών οι εργασιακές σχέσεις και βεβαίως πλήρους και αποκλειστικής. Και καλά κάνατε για τους πρυτάνεις και για τους άλλους, τους ηγέτες της πανεπιστημιακής κοινότητας, αλλά να υπάρχει όμως και η πλήρης μη αποκλειστική και η μερική ακόμα απασχόληση, για πολλούς λόγους που θα ήθελα αρκετό χρόνο εδώ για να κάνω μία ανάλυση. Το έχω κάνει,

όμως, άλλες φορές. Δεν μπορεί να κλειστούμε έτσι στα τείχη της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

Εγώ θέλω να είμαι συνεπής, με αυτό τουλάχιστον που υποστήριξα στο κόμμα μου και με αυτό που μέχρι τώρα έλεγε το κόμμα μου και γι' αυτό συντάσσομαι υπέρ της πλήρους και όχι αποκλειστικής απασχόλησης, αλλά όλων των βαθμίδων και των θέσεων.

Ένα δεύτερο ζήτημα αφορά τον τρόπο που νομοθετούμε και που έχει σχέση με το κύρος των Βουλευτών.

Φέρνετε μία διάταξη στο άρθρο 5, που δεν τη σχολιάζω. Δεν είμαι πανεπιστημιακός και ενδεχομένως, θα μπορούσα να κατηγορηθώ ότι έχω κάποιο πρόβλημα. Τίποτα. Εκτιμώ βαθύτατα τους πανεπιστημιακούς, τους οποίους είχα και δασκάλους. Άλλα, κοινοβούλευτικά μιλάω. Όταν βλέπετε ότι υπάρχει αυτό το πρόβλημα με τους Βουλευτές, η επιφυλακτικότητα, η αντίθεση, η δικαιολογημένη ή αδικαιολόγητη, τότε γιατί φέρνετε αυτή τη διάταξη και την τροποποίηση τώρα; Δημιουργίεται έτσι πρόβλημα και θα βγουν αύριο τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και λένε διάφορα. Να μην τα κατηγορούμε στη συνέχεια ότι φτάνε εκείνα, γιατί παράγουν ειδήσεις ότι κάνουμε ένα βήμα μπροστά και δύο πίσω.

Καλύτερα να μην το βάζατε το θέμα αυτό. Να συνεννοηθείτε με όσους έπρεπε να συνεννοηθείτε, για να μη δημιουργούνται αυτές οι παρεξηγήσεις.

Τώρα, κύριε Πρόεδρε, απευθυνόμενος και σ' εσάς θέλω να πω ότι ήρθε ο καιρός να ξεκαθαρίσουμε κάποια πράγματα.

Καλά για τους πανεπιστημιακούς, καλά για τους μη πανεπιστημιακούς, θι θα γίνει όμως με τους Βουλευτές; Τι θα γίνει με εμάς; Θα είμαστε πλήρους και αποκλειστικής, ή και μερικής απασχόλησης; Μέγα θέμα. Δεν μπορεί να συζητάμε για όλους τους άλλους, να νομοθετούμε και να αφήνουμε τον εαυτό μας απέξω.

Εγώ έχω προβληματισμούς και προβλήματα στην εκλογική μου περιφέρεια. Μου θέτει ένας απλός πολίτης της Μαγνησίας το ερώτημα, που έχω υποχρέωση και καθήκοντα -του το υποσχέθηκα- να μεταφέρω εδώ τα ερωτήματά του και τους προβληματισμούς του. Μου είπε: "Κύριε Σούρλα, πως μπορεί ένας Βουλευτής να έχει στη διάθεσή του τέσσερις συνεργάτες υπαλλήλους κι έναν αστυνομικό, πέντε άτομα"; Του είπα ότι χρειάζονται προφανώς για να τον βοηθήσουν στο κοινοβούλευτικό του έργο. Πολύ σωστά. Διάλογος ζωντανός. Και συνέχισε: "Από εκεί και πέρα, πώς δικαιολογείται ο Βουλευτής να ασχολείται με το επάγγελμά του, αφού ο χρόνος δεν επαρκεί και χρειάζεται τη συνδρομή τεσσάρων συνεργατών και ενός αστυνομικού, πέντε απόμων, για να ασκήσει τα βουλευτικά του καθήκοντα";

Εγώ δεν απαντήσα, κύριε Πρόεδρε, γιατί δεν ασκώ επάγγελμα. Πρέπει να απαντήσουμε όμως σ' αυτά τα ερωτήματα, τα οποία πλανώνται στην κοινωνία. Τι θα κάνουμε;

Και τι μου είπε σαν πρόταση; "Ναι, κύριε Σούρλα, βεβαίως, ασκείστε επάγγελμα. Δεν φθάνουν τα χρήματα; Δεν πρέπει να ξεκόψετε, γιατί το μέλλον είναι αβέβαιο με την πολιτική. Άλλα, όταν ασκείται επάγγελμα, μήπως δεν πρέπει να έχετε τους τέσσερις συνεργάτες, τους οποίους πληρώνωντας εγώ. Δεν δέχομαι να πληρώνων τέσσερις συνεργάτες και εσείς να κάνετε επάγγελμα.

Υποσχέθηκα, λοιπόν, στο συμπατριώτη μου να μεταφέρω εδώ τα όσα μου είπε, επακριβώς ή περίπου. Ήταν ένας διάλογος, κύριε Πρόεδρε, μεταξύ πολιτικού και πολίτου, όπου η διάσταση είναι μεγάλη, το πρόβλημα είναι τεράστιο και βλέπετε ακριβώς ποιες προοπτικές διαγράφονται. Τα θέτω σαν προβληματισμό για να πάρουμε κάποια ημέρα απόφαση. Ευχαριστώ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ορίστε, κύριε Μάνο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατά την ανάγνωση του καταλόγου παραβλέψατε τον κ. Ανδρεουλάκο που είναι εγγεγραμμένος. Στη συνέχεια καλέσατε τον κ. Κασσίμη, που κι αυτός γνώριζε ότι είναι ο κ. Ανδρεουλάκος εγγεγραμμένος, εκείνη την ώρα -δύοτι προγραμμάτισε το χρόνο του- είχε βγει έξω, καλέσατε τον κ. Σούρλα κι έτσι στο τέλος παρακάμψατε

και τον κ. Ανδρεουλάκο και τον κ. Κασσίμη. Θα σας παρακαλέσω ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Όχι, δεν είναι έτσι όπως το λέτε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Πώς δεν είναι έτσι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Ανδρεουλάκος έχει πρωτολογήσει και έχει εγγραφεί για να δευτερολογήσει.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: "Ένα λεπτό. "Εστω να δεχθώ το επιχείρημά σας..."

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Μα, έτσι είναι και αποδεικνύεται αυτό.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: "Έχω τον κατάλογο εδώ, τυπωμένο και περιλαμβάνει τον κ. Ανδρεουλάκο και δεν ξέρω τι άλλο έχετε κάνει. Άρα, έχει δίκιο ο κ. Κασσίμης και πρέπει να τον αφήσετε να μιλήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): "Έχει πρωτολογήσει ο κ. Ανδρεουλάκος και είναι γραμμένο στα Πρακτικά. Δεν αμφισβητείται. Παρεισέφρυσε το όνομά του ως αίτημα δευτερολογίας.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Αυτό, όμως, οδήγησε τον κ. Κασσίμη να θεωρήσει ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν θα τον κρεμάσουμε τον κ. Κασσίμη. Θα του δώσουμε τη δυνατότητα να πει και εκείνος την άποψή του, εφόσον είχε αυτήν την εκτίμηση και δεν χρειαζόταν και συνήγορο ο κ. Κασσίμης.

Ορίστε, κύριε Κασσίμη, έχετε το λόγο να μιλήσετε....

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Άλλα κατά το ήμισυ του χρόνου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ: "Όχι, να κάνουμε σκόντο στα έξι λεπτά! Ούτως ή άλλως δεν θα σας απασχολήσω πάρα πολύ.

Θα ήθελα κατ' αρχάς να κάνω μια παρατήρηση. Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο είναι του Υπουργείου Παιδείας. "Καπέλο" είναι το Υπουργείο Οικονομικών. Ρυθμίζει πάρα πολλά θέματα του Υπουργείου Παιδείας.

Θέλω να κάνω μία έκληση, να είναι γραμμένο σωστά ελληνικά. Η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής ήδη κάνει κάποιες απλές γλωσσικές παρατηρήσεις.

Θέλω να πω και κάτι άλλο. Φέρατε, κύριε Υπουργέ, μια τροπολογία -στο νομοσχέδιο, στο σημείο που λέει "μετά από άδεια"- διορθώνεται σε "μετά από σχετική άδεια". Μπορεί να είναι και άσχετη η άδεια; Βλέπω ένα σύμβουλό σας που κουνάει το κεφάλι. Πολύ φιβούμαι ότι κάπου έχουμε διαλύσει τελείως την ελληνική γλώσσα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική "Έδρα καταλαμβάνει ο Γ" Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ)

Εγώ έχω μάθει τα ελληνικά στο παλιό ελληνικό σχολείο. "Όταν ζητάμε άδεια οδηγήσεως από το Υπουργείο Συγκοινωνιών, δεν λέμε "σχετική άδεια". Δεν θα μας δώσει άδεια μαγείρου. Άδεια οδηγήσεως θα μας δώσει.

Είμαι λιγό λεπτολόγος ως προς αυτό, γιατί αυτοί οι νόμοι, τους οποίους φτιάχνουμε, αποτελούν δυστυχώς τις πιο πολλές φορές πολύ κακά κείμενα για να τα διαβάζει κάποιος. Επειδή είναι και δική σας ευθύνη, επειδή είστε Υπουργός Παιδείας, κάνω έκληση τουλάχιστον τα νομοσχέδια του Υπουργείου Παιδείας να είναι σε σωστά ελληνικά.

Ελπίζω να μην είναι αυτός ο λόγος που απαγορεύεται στους πανεπιστημιακούς να είναι μέλη της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής. Θέλω να πιστεύω ότι αυτό έγινε από λάθος.

Εδώ συμβαίνει κάτι το οποίο είναι αστείο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΠΟΝΗΣ: Βγήκε η διάταξη, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΣΙΜΗΣ: Ανακαλώ τότε. Χαίρομαι που βγήκε η διάταξη.

Θα αναφέρω δυο πράγματα επί της αρχής, τα οποία έχουν τεθεί, όσον αφορά την αποκλειστική απασχόληση και τη μερική απασχόληση.

Κύριε Υπουργέ, δεν υπάρχει αποκλειστική απασχόληση όπως το ρυθμίζετε. Τα είπαμε και στην επιτροπή. Μάλιστα

αισθάνεστε και εσείς ότι δεν υπάρχει, γι' αυτό νιώσατε την υποχρέωση μιλώντας, να αναφέρετε πως έχουμε αποκλειστικής απασχόλησης τους πρυτάνεις, τους αντιπρυτάνεις. Ναι, αλλά ξεχάντε ότι αυτοί έχουν το δικαίωμα, με βάση το νομοσχέδιο σας, μετά από άδεια της Συγκλήτου να μη διδάσκουν.

'Άρα, πανεπιστημιακούς δασκάλους αποκλειστικής απασχόλησης δεν έχουμε. Λυπούμαι που σε ένα νομοσχέδιο, που ρυθμίζει τόσα πολλά, δεν πήρατε την απόφαση να αποκτήσουμε πανεπιστημιακούς δασκάλους και συνεργάτες πανεπιστημιών. Σας το είπα και στην επιτροπή, να έχουν δικαίωμα με ειδική σύμβαση, ο επιτυχημένος μηχανικός, ο επιτυχημένος νομικός, να μπορεί να διδάξει στο πανεπιστήμιο, να μεταφέρει τη γνώση του στους σπουδαστές, αλλά όχι να είναι πανεπιστημιακός δάσκαλος.

Δεν θα επαναλάβω πράγματα που άλλοι συνάδελφοι έχουν αναφέρει. Αλλά επειδή ο κ. Σούρλας μου έδωσε το ερέθισμα και επειδή δεν συμφωνώ με τη λογική του συνεργάτη του, θέλω να πω κάτι για το άρθρο 5.

Φέρατε μία τροπολογία η οποία περιττεύει. Λέτε "για τους Βουλευτάς ισχύει ό,τι προβλέπει το Σύνταγμα". Μα, φυσικά ισχύει. Δεν έχετε καμία δυνατότητα, ούτε εσείς ούτε εμείς, να αλλάξουμε το Σύνταγμα. 'Άρα, ήταν πλεονασμός. Απλώς το φέρατε για να καλύψετε αυτό το περίεργο το οποίο λέει το νομοσχέδιο. Λέει "Σε αναστολή άσκησης των καθηκόντων τους ως μέλη Δ.Ε.Π. τελούν Βουλευτές και Ευρωβουλευτές...". Και συνεχίζει με τους Υπουργούς, Αναπληρωτές Υπουργούς, Γενικούς και Ειδικούς Γραμματείς και διάφορους άλλους.

Παρακάτω λέει: "Μέλη Δ.Ε.Π. που κατέχουν θέσεις της παραγράφου β' και γ'", δηλαδή ο κύριος Υφυπουργός που είναι εξωκοινοβουλευτικός -δεν είναι εδώ τώρα, αλλά έχει σχέση με το νομοσχέδιο- μπορούν να διδάσκουν άνευ αμοιβής". Συνάδελφοι καθηγητές Βουλευτές εκλεγμένοι δεν μπορούν. Αυτούς τους βγάζουμε απέξω. Αλλά επειδή μπορούν, για να μην το πείτε, περνάτε ό,τι προβλέπει το Σύνταγμα. Μα, Φαρισαίοι είμαστε; Αυτός ο φαρισαϊσμός πρέπει κάποτε να εκλείψει, να πούμε καθαρά "ναι, μπορούν και οι Βουλευτές και δεν πληρώνονται".

Θέλω να πω και κάτι άλλο. Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε στην Αίθουσα αυτή, εάν οι Βουλευτές μπορούν να έχουν και απασχόληση επαγγελματική, ναι ή όχι. Αυτή η ομιχλώδης κατάσταση η οποία υπάρχει σήμερα περί το Κοινοβούλιο και τους κοινοβουλευτικούς, μόνο κακό κάνει και στον κοινοβουλευτισμό και στη δημοκρατία.

Διότι δεν καταλαβαίνω -εγώ ούτε πανεπιστημιακός είμαι ούτε προσωπικά με απασχολεί, αλλά είναι θέμα αρχής- πώς είναι δυνατόν ο Βουλευτής δικηγόρος να μπορεί να κάνει παράσταση, να μπορεί να αναλάβει υπόθεση και να πληρωθεί και ο Βουλευτής πανεπιστημιακός δάσκαλος να αμφισβητείται αν μπορεί να διδάξει και αν διδάξει να μην πληρώνεται καν.

Αυτό δεν το καταλαβαίνω. Κάποιον κοροϊδεύονταν. Να πουν στον ελληνικό λαό, ότι αν ο καθηγητής γίνει Βουλευτής, δεν θα παίρνει λεφτά. Μην έχουμε αυτήν την αγωνία. Εγώ είμαι υπέρ του να απαγορευθεί η άσκηση επαγγέλματος στους Βουλευτές. Φυσικά με κάποιες προϋποθέσεις, που θα τις πούμε ανοικτά στον ελληνικό λαό. Η δημοκρατία έχει κόστος. Αλλά από εκεί και πέρα εάν πάνε στο Συμβούλιο της Επικρατείας κάποιοι Βουλευτές και πούνε, γιατί δίνει το δικαίωμα στον άλλα Βουλευτή δικηγόρο να πληρώνεται όταν δικηγορεί και εμένα που είμαι δάσκαλος πανεπιστημίου να μην πληρώνωμαι όταν διδάσκουν. Τι θα γίνει;

Λοιπόν, νομίζω ότι σε θέματα που άπτονται της βουλευτικής ιδιότητος και του θεσμού του Κοινοβουλίου, θα πρέπει να είμαστε πολύ πιο ξεκάθαροι και να μη βάζουμε κατά καιρούς προσωπίδες απλώς για να καλύψουμε τις εφημερίδες την επόμενη μέρα. Κάποτε να πούμε την αλήθεια. Πώς τον θέλουμε το Βουλευτή και πώς τον οπλίζουμε, ώστε να μπορεί να είναι αυτός που θέλουμε.

Έχει πολλά το νομοσχέδιο να κουβεντάσσουμε, αλλά είναι στις άλλες ενότητες και ιδίως στη δεύτερη ενότητα. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Αποστόλου έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, περιμέναμε από τον κ. Αρσένη μετά την όλη συζήτηση που έγινε -μάλιστα οι περισσότεροι των συναδέλφων τοποθετήθηκαν υπέρ της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης- να τροποποιήσει τις διατάξεις, όπως υποσχέθηκε τουλάχιστον προς το αυστηρότερο, όσον αφορά τηνάσκηση και του ελεύθερου επαγγέλματος εκ μέρους των πανεπιστημιακών.

Αντίθετα, εγώ τουλάχιστον, ένωσα μία έκπληξη όταν ήρθε ο κύριος Υπουργός και τροποποιεί το συγκεκριμένο άρθρο, ανεβάζοντας τις ημέρες απασχόλησης σε δύο, από μία που ήταν, την εβδομάδα, επικαλούμενος μάλιστα την τετράωρη ημερήσια απασχόληση.

Ε, νομίζουμε, κύριε Πρόεδρε, ότι αυτό είναι για αφελείς και να γιατί το λέω. Θα διακόψει το δικαστήριο, κύριε Υπουργέ, μετά από τετράωρη διαδικασία, γιατί δεν θα μπορεί ο πανεπιστημιακός δικηγόρος να συνεχίσει την υπεράσπιση; Είναι δυνατόν να σταματήσει η χειρουργική επέμβαση, επειδή ο γιατρός χειρουργός συμπλήρωσε τέσσερις ώρες;

Αυτή ειδικά η τοποθέτηση του κυρίου Υπουργού διευρύνει για μας την εξωπανεπιστημιακή απασχόληση.

Έρχομαι και σε μία άλλη τροποποίηση που συζητήθηκε διεσδικά και αναφέρομαι στο άρθρο 5. Αναφέρει στην παράγραφο 3, ότι για όσους αναστέλλεται η απασχόληση -και είναι Υπουργοί, Αναπληρωτές, γενικοί γραμματείς, ακόμη και οι Βουλευτές -άσχετα αν τροποποιήθηκε- ο χρόνος παραμονής στις ανωτέρω θέσεις υπολογίζεται στο χρόνο που απαιτείται για την εξέλιξη στην επόμενη βαθμίδα, αλλά όχι για τη χορήγηση της εκπαίδευτικής άδειας. Κοροϊδεύμαστε δηλαδή; Αλλάζουν τα κριτήρια που προβλέπει ο νόμος για τις εξειδίξεις; Πώς; Εφόσον αυτοί οι άνθρωποι δεν απασχολούνται. Και το λέω αυτό γιατί συμβαίνει το εξής: "Έχουμε τους Βουλευτές, ελεύθερους επαγγελματίες και όλοι καταγγέλουμε την απασχόληση των Βουλευτών πέρα από τα βουλευτικά τους καθήκοντα. "Έχουμε τώρα και τους πανεπιστημιακούς, οι οποίοι έστω και αν δεν αμειβούνται, υπηρεσιακά όμως, προβιβάζονται".

Και σας λέω εγώ, τι θα γίνει με τους άλλους Βουλευτές;

Προσωπικά εγώ ήμουν υπάλληλος σε κάποια υπηρεσία και θα επανέλθω στην υπηρεσία μου όταν λήξει η βουλευτική μου ιδιότητα, χωρίς καμία προαγωγή, αλλά στη θέση την οποία ήμουν πριν. Τι θα γίνει με όλον αυτόν τον κόσμο;

Θα πρέπει επιτέλους κάποια στιγμή ειδικά το θέμα της βουλευτικής απασχόλησης να αντιμετωπισθεί ριζικά.

Έρχομαι και σε ένα άλλο παράδειγμα. Στο άρθρο 2 παράγραφος 10 λέει: "Μέλη Δ.Ε.Π. επί θητεία" -δηλαδή λέκτορες επίκουροι- "είναι υποχρεωτικώς πλήρους απασχόλησης πλήν των δικαστικών λειτουργών". Δηλαδή, γιατί αυτή η εξαίρεση, με ποια λογική ο δικαστικός είναι λέκτορας ή επίκουρος στη Νομική;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΠΟΝΗΣ: Η τελευταία φράση στη σελίδα 3. Διεγράφη.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Συμφωνώ.

Έρχομαι στο άρθρο 6 που αφορά τα ασυμβίβαστα και θα σταθώ στην παράγραφο 1δ' που λέει: "Στα μέλη Δ.Ε.Π. απαγορεύεται να κατέχουν δεύτερη μόνιμη οργανική-θέση στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και στις τράπεζες". Είναι γνωστό ότι πολλά μέλη Δ.Ε.Π. κατέχουν θέση στον ευρύτερο δημόσιο τομέα ή τις τράπεζες, αλλά είναι αορίστου χρόνου οργανικές θέσεις και όχι μόνιμες. Εξάλλου πολλοί πληρώνονται με έμμισθη έντολή.

Εμείς ζητάμε να φύγει η λέξη "μόνιμη".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Τασούλας έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα έπαιρνα το λόγο, αλλά με την παρέμβαση του Υπουργού και με τις αλλαγές που έφερε, πρέπει να κάνω ένα σχόλιο. Τι είναι αυτές οι αλλαγές; Είναι προσπάθεια εναρμόνισης του νομοσχεδίου στη λογική της πλήρους απελευθέρωσης της επαγ-

γελματικής των Δ.Ε.Π. κλπ. Είναι καθαρό με τη ρύθμιση εκείνη που λέει δύο ημέρες πλέον. Αυτά είναι παραμύθια. 'Όμως διευρύνει τη δυνατότητα ετεροαπασχόλησης. Το ίδιο συμβαίνει και στο εδάφιο α' που δεν είναι μόνο οι δικαστικοί, αλλά όλοι οι ΔΕΠ μπορεί να είναι μερικής απασχόλησης.

Επομένως όλα τα σχόλια μόνο εκεί μπορεί να επικεντρωθούν, ότι κάνετε ό,τι μπορείτε για να δώσετε πολλές θέσεις, πολλές πηγές αμοιβών ετεροαπασχόλησης στο όνομα της αγοράς, στο όνομα της ανταγωνιστικότητας. Αυτή είναι η φιλοσοφία σας. Επομένως προς το χειρότερο ήταν αυτές οι αλλαγές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ.Μάνος έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλούθησα χθες τον κύριο Υπουργό και τον κύριο Υφυπουργό στις ομιλίες τους και θυμάμαι ότι μας είπαν με έμφαση, ότι όλα όσα κάνουν είναι αποτέλεσμα της πολιτικής του Υπουργείου.

Νομίζω ότι σήμερα απ' όσα ακούσαμε απεδείχθη, για μένα τουλάχιστον, ότι το νομοσχέδιο είναι πράγματι προϊόν ατέλειωτης σειράς συμβιβασμών και πρέσεων των ποικίλων συντεχνιών και συμφερόντων που ενδιαφέρονται στο πώς θα ρυθμιστεί αυτό το νομοσχέδιο.

Υπάρχουν κατά τη γνώμη μου στο νομοσχέδιο -και μετά τη διαιρόφωση που έφερε ο Υπουργός- ορισμένες αντιφάσεις και θα ήθελα να επισημάνω δύο-τρεις. Ενδεχομένως ο Υπουργός ή ο Υφυπουργός θα θέλουν να μου λύσουν τις απορίες μου.

Σήμερα για παράδειγμα ο κύριος Υπουργός είπε ότι έφερε μια ρύθμιση στην παράγραφο 5 του άρθρου 2, σύμφωνα με την οποία με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του οικείου Α.Ε.Ι. οι καθηγητές μπορούν να διδάσκουν σε αντίστοιχα ανεγνωρισμένα Ανώτατα Εκπαιδευτικά ίδρυματα του εξωτερικού. Δεν έχω καμιά αντίρρηση. Το ερώτημα όμως είναι τι ισχεί: αυτή η διάταξη ή η διάταξη του άρθρου 6 παράγραφος 1 περι ασυμβιβάστου, που λέγει ότι δεν μπορεί να διδάσκουν σε οποιονδήποτε ιδιωτικό φορέα παροχής εκπαιδευτικών υπηρεσιών; Διότι, όπως γνωρίζετε, πάρα πολλά πανεπιστήμια του εξωτερικού είναι ιδιωτικοί φορείς. Ποια από τις δύο διατάξεις θα ισχεί, αυτή που απαγορεύει ή εκείνη που τώρα επιτρέπει; Είναι ένα ερώτημα που ίσως θα θελήσει να μας λύσει ο κύριος Υπουργός στη συνέχεια.

Βέβαια, κατά τη δική μου απόψη, θα έπρεπε κατ'εξοχήν να επιτρέπεται στους καθηγητές να διδάσκουν σε ίδρυματα ιδιωτικού δικαιού. Μου επεσημάνθη για παράδειγμα, ότι μια σχολή που στην Ελλάδα λειτουργεί επιτυχώς και προσφέρει μεταπτυχιακά πτυχία στη διοίκηση επιχειρήσεων, το ALBA, κινδυνεύει τώρα να κλείσει, διότι πολλοί από εκείνους που διδάσκαν, αποκλείονται από αυτό. Και μου κάνει εντύπωση το γεγονός αυτό, διότι πληροφορούμαι πως πριν από λίγες εβδομάδες η σύζυγος του κυρίου Υπουργού και σύμβουλός του, καθηγήτρια κ. Κατσέλη, μίλησε στη συνέλευση της σχολής αυτής, εξήρε τα όσα κάνουν και αρχίζει κανείς να απορεί γι' αυτήν την ικανότητα χαμαιλέοντος των Υπουργών να συμπεριφέρονται διαφορετικά, ανάλογα με το ακροατήριο στο οποίο απευθύνονται.

Αναρωτιέμαι, λοιπόν, σε τι οφείλεται αυτή η διάταξη. Ποιος απήγινε οι καθηγητές να μπορούν να κάνουν τα πάντα, όπως είπε ο κ.Μητσοτάκης, να διευθύνουν και καμπαρέ, αλλά να μην μπορούν να διδάσκουν σε ένα ιδιωτικό εκπαιδευτικό ίδρυμα. Θέλει αυτό κάποια εξήγηση, ώστε να καταλάβουμε το θηθικό έρεισμα αυτής της επιλογής της Κυβέρνησης. Αυτή πάντως είναι η μια ερώτηση, τι θα ισχύει, το εξωτερικό όταν είναι ιδιωτικό ή το ιδιωτικό;

Η παράγραφος 4 του άρθρου 5, η οποία δεν τροποποιήθηκε, λέγει ότι όταν βρίσκεται σε αναστολή ένα μέλος υποχρεούται στην καταβολή των εισφορών υπέρ των ασφαλιστικών ταμείων του Α.Ε.Ι. και δεν υποχρεώνεται στην καταβολή εισφορών που προβλέπονται στην κατεχόμενη θέση.

Το πρώτο μου ερώτημα είναι το εξής: Θα παίρνει δύο συντάξεις καταβάλλοντας εισφορές σε ένα μόνο ταμείο. Θα ήθελα μια απάντηση επ' αυτού. Το ίδιο δε ισχύει από συμμετρία εκεί που λέγει ότι οι διοικητές για παράδειγμα, όταν το ζητήσουν, μπορούν να τεθούν σε αναστολή. Όταν οι

διοικητές είναι σε αναστολή, θα καταβάλουν στα ταμεία μόνο του πανεπιστημίου και όχι και της θέσης που κατέχουν, για λόγους συμμετρίας αφού αυτά προβλέπονται για τους σε αναστολή; Και πάλι το ερώτημα είναι, θα πάρουν δύο συντάξεις καταβάλλοντας μόνο σε ένα ταμείο;

Στην παράγραφο 7 του άρθρου 2, γίνεται η εξής ρύθμιση: 'Όπως ξέρετε, το νομοσχέδιο λέει ότι πλήρης απασχόληση είναι έξι ωρες διδασκαλίας και δεκατέσσερις ωρες παρουσία. Εδώ λέγει ότι με απόφαση της γενικής συνέλευσης οι έξι ωρες μπορούν να μειωθούν σε όχι λιγότερο από τρεις. Δηλαδή θα είναι πλήρους απασχόλησης με τρεις ωρες διδασκαλίας, αν το αποφασίσει η γενική συνέλευση. Παρακάτω όμως λέγει - παρακαλώ αυτό, κύριε Υπουργέ, να το προσέξετε - ότι μπορεί να μειωθεί και κάτια από τρεις, αν αυτό το προβλέψει με ειδική διάταξη ο εσωτερικός κανονισμός.

Θα ήθελα να σας ρωτήσω εδώ: Ποιος εσωτερικός κανονισμός, αυτός που προβλέπεται από το ν. 2083/92 στο άρθρο 5; Διότι στο δικό σας νομοθέτημα αναφέρεσθε σε έναν εσωτερικό κανονισμό -που όπως δείχαμε χθες τόσο εγώ όσο και ο κ. Σουφλιάς σήμερα- φροντίσατε να μην εφαρμοστεί από κανέναν. Αναρωτιέμαι λοιπόν, σε ποιον εσωτερικό κανονισμό αναφέρεσθε και γιατί διαπινίζετε και συνεχίζετε αυτήν την παραπλάνηση των πάντων γύρω από τη νομοθεσία; Θα σας παρακαλέσω σε να έχω και επ' αυτού μια εξήγηση.

Θα παρακαλέσω και επ' αυτού να έχω μια εξήγηση, διότι όπως είπα χθες, θεωρώ αδιανότη ότι τα πανεπιστήμια με τη δική σας ανοχή, ένοχη ανοχή, είναι ακόμη χωρίς εσωτερικούς κανονισμούς.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Επαναλαμβάνετε πού αναφέρεται η παρατήρησή σας;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Στο τέλος της παραγράφου 7 του άρθρου 2 λέγει: "Επιπλέον μείωση των ωρών διδασκαλίας πέραν του ημίσεως των καθορισθέντων ορίων ..." κλπ. "...επιτρέπεται μόνο με ειδική διάταξη του εσωτερικού κανονισμού". Ποιανού εσωτερικού κανονισμού; Αυτού που έχουμε δεχθεί ότι δεν υπάρχει.

Τώρα πώ πιο κάτω, στην παράγραφο 11 πάλι του άρθρου 2. Υπάρχει άλλη αντίφαση εδώ. Λέτε ότι "τα μέλη ΔΕΠ μερικής απασχόλησης δεν μπορούν να εκλέγονται πρόεδροι ή αναπληρωτές, πρόεδροι τμημάτων, κοσμήτορες, πρυτάνες" κλπ. Άρα όλοι αυτοί είναι πλήρους απασχόλησης κατά το νόμο.

Πάμε τώρα στην παράγραφο 3α περί ασυμβιβάστων του άρθρου 6 και εκεί περιέργως παραλείπονται οι πρόεδροι του τμήματος. Συνεπώς ο πρόεδρος του τμήματος κατά το νόμο είναι πλήρους απασχόλησης, αλλά σύμφωνα με αυτήν τη διάταξη μπορεί να κατέχει έμμισθη θέση στον ιδιωτικό τομέα. Πώς συμβιβάζεται ότι ο πρόεδρος του τμήματος βάσει αυτής της διάταξης μπορεί να κατέχει έμμισθη θέση στον ιδιωτικό τομέα; Είναι ακατανόητα αυτά τα πράγματα. Ποιος βολεύεται έτσι; Γιατί τα κάνετε αυτά; Τέτοια μπορώ να σας πω και πολλά άλλα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αναφέρεστε σε κάτιο ο οποίο εξήγησα, αλλά δεν το προσέξατε. Θα το επαναλάβω.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Καλώς. Εγώ πάντως λέγω τι διαβάζω. Διαβάζω ότι ο πρόεδρος του τμήματος κατά την παράγραφο 11 του άρθρου 2 πρέπει να είναι πλήρους απασχόλησης, εις δε την παράγραφο 3α του άρθρου 6 διαβάζω, ότι δεν υπάρχει το ασυμβιβάστο για το πρόεδρο του τμήματος. Αν προσθέστε τη φράση "πρόεδρος του τμήματος" στην παράγραφο 3α, τότε θα τακτοποιηθεί το θέμα, θα πάψει να υπάρχει αυτό το ερώτημα στο μυαλό μου. Άλλα το παραλείψατε. Σας επισημάνθη δε αυτό και από τον κ. Κοντογιαννόπουλο, αλλά δεν απαντήσατε. Και επανέρχομαι.

Να πω και καλή καλή κουβέντα για σας, για τις αλλαγές που επιφέρατε, για να μη σας στεναχωρήσω πάρα πολύ. Χαίρομαι που απαλείψατε τη φράση ότι μόνο όποιος έχει

έννομο συμφέρον μπορεί να προσφύγει. "Ήταν πονηρή αυτή η διατύπωση και καλώς κάνατε και τη διαγράψατε με τις αλλαγές που επιφέρατε, διότι ήταν ένας τρόπος να σταματούν όλες οι καταγελίες στη Σύγκλητο που δεν θα ανακάλυπτε πού κρύβεται το έννομο συμφέρον. Καλά κάνατε και τη σβήσατε.

Θα ήθελα να τελείωσα διευκρινίζοντας πού στεκόμαστε στη Νέα Δημοκρατία. Στα άρθρα 1 και 7 που καθορίζουν τα καθήκοντα, σ' αυτά θα ψηφίσουμε ναι. Στα άλλα θα ψηφίσουμε όχι.

Και μία πρακτική παρατήρηση, κύριε Πρόεδρε. Νομίζω ότι μόλις τελειώσουμε με αυτήν την ενότητα, θα πρέπει να διαιρέψουμε για αύριο. Γνωρίζουμε ότι πρέπει να τελειώσουμε εντός της αύριον, αλλά δεν μπορούμε να προχωρήσουμε στη συζήτηση των δύο επομένων ενοτήτων σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Κοντογιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δευτερολογώντας, κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω τις παρατηρήσεις στα άρθρα, που δεν πρόλαβα προηγουμένως. Αναφέρομαι στο άρθρο 8, παράγραφο 3, εδάφιο γ'.

Είναι ανάγκη να υπάρξει η διατύπωση, ότι τα μέλη του εκπαιδευτικού προσωπικού των ΤΕΙ μερικής απασχόλησης υποχρεούνται να διδάσκουν και να παρευρίσκονται στο ΤΕΙ τις μισές από τις προβλεπόμενες ώρες για το εκπαιδευτικό προσωπικό πλήρους απασχόλησης, διότι δεν αναφέρεται σε κανένα σημείο του νομοσχεδίου ποια είναι τα χαρακτηριστικά, ποιος είναι ο χρόνος απασχόλησης των εκπαιδευτικών μερικής απασχόλησης των ΤΕΙ.

Μια περισσότερο σημαντική παρατήρηση έχει να κάνει με το άρθρο 8, παράγραφος 7. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να ορισθεί τι γίνεται σε περίπτωση που το πλεονάζω διδακτικό προσωπικό δεν μπορεί να πάρει μαθήματα και ασκήσεις. Υπάρχει δηλαδή πλεονάζον προσωπικό και δεν μπορεί αν γίνει κατανομή του χρόνου, ώστε να είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

Η πρόβλεψη αυτή υπάρχει στο αντίστοιχο άρθρο για τα ΑΕΙ. Δεν υπάρχει όμως στο άρθρο για τα ΤΕΙ και πρέπει να προστεθεί ως εδάφιο α'. Και το ότι "τα μέλη του εκπαιδευτικού προσωπικού που συμμετέχουν στα όργανα διοίκησης..." να γίνει εδάφιο β'. Θα πρέπει, λοιπόν, να λέει το εδάφιο α': "Η ως άνω έγκριση χορηγείται μόνο στην περίπτωση ύπαρξης πλεονάζοντος διδακτικού προσωπικού σε σχέση με τα μαθήματα, ασκήσεις, εργαστηρίων ή φροντιστηρίων που είναι ενταγμένα στο πρόγραμμα σπουδών του τμήματος και τις ώρες διδασκαλίας". Διότι, όπως είπα και προηγουμένως, θα υπάρχει η περίπτωση όπου υπάρχει πλεονάζον προσωπικό που ακριβώς λόγω ελλείψεως χρόνου δεν θα μπορεί να χαρακτηρισθεί "πλήρους απασχόλησης".

Μία δεύτερη παρατήρηση που θέλω να κάνω στο ίδιο άρθρο είναι να προστεθεί παράγραφος που να λέει ότι: "Σε καμία περίπτωση το μέλος του εκπαιδευτικού προσωπικού δεν υποχρεούται να διδάσκει περισσότερα από δύο μαθήματα της ειδικότητάς του". Διότι με τη σημερινή εξέλιξη των επιστημών δεν είναι δυνατόν να ζητάμε από έναν καθηγητή να διδάσκει περισσότερα από δύο μαθήματα. Είναι ανάγκη να υπάρξει και αυτή η πρόβλεψη, που θα διευκολύνει την ομαλή διεξαγωγή των μαθημάτων στα ΤΕΙ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Ανδρεουλάκος έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, η Επιστημονική Επιτροπή εν αναφορά προς τα άρθρα 1 και 2 έχει κάνει την εξής παρατήρηση: "Αντίκειται στην ακαδημαϊκή ελευθερία και στο Σύνταγμα -κατά συνεκδοχήν- ο προσδιορισμός καθηκόντων, όπως και οι χρονικοί περιορισμοί που βάζετε στο άρθρο 1 και 2". Αυτά μπορεί να τα κάνει ο εσωτερικός κανονισμός, διότι αλλιώς αντίκειται στην αρχή του αυτοδιοίκητου. Αυτό λάβετε το υπόψιν σας, διότι νομίζω ότι νομοθετούμε εν ου παικτοίς.

Δεύτερον, να ξεκαθαρίσουμε, κύριοι Υπουργοί, εάν σε αναστολή του άρθρου 5 και στα ασυμβίβαστα του άρθρου 6 υπόκειται οι "πλήρους απασχόλησεως" ή και οι "μερικής απασχόλησεως". Διευκρινήστε το, διότι η διατύπωση της

παραγράφου 3, εδάφιο α' του άρθρου 2 είναι συγκεχυμένη. Γιατί λέτε ότι: "Μέλη Δ.Ε.Π. μερικής απασχόλησης είναι όσοι δεν υπάγονται στην κατηγορία πλήρους απασχόλησης και δεν εμπίπτουν στις προϋποθέσεις περί ασυμβίβαστου και αναστολής της ιδιότητας μέλους Δ.Ε.Π.". Η διατύπωση είναι περίεργη και δεν είναι ξεκαθαρίστε το.

Επίσης, έρχομαι στα ποσοστά παρακρατουμένων αμοιβών. Στην εισηγητική έκθεση δεν λέτε πουθενά ότι αυτό γίνεται προς θεραπεία δημοσίου συμφέροντος. Εάν δεν υπάρχει δημόσιο συμφέρον, αντίκειται στο άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου της Ρώμης και άρα είναι και αυτή η ρύθμιση αντισυνταγματική.

Δεύτερη παρατήρηση επάνω στην παράγραφο 8 του άρθρου 2: Γιατί δεν βάζουμε ένα πλαφόν, κύριε Υπουργέ, και να λέμε ότι: "Οι καθαρές αμοιβές που περιέρχονται στα μέλη του Δ.Ε.Π., δεν μπορούν να υπερβαίνουν το σύνολο ή το διπλάσιο των επήσιων αμοιβών από το πανεπιστήμιο, από τα ΤΕΙ". Βάλτε ένα πλαφόν, διότι εδώ δεν φτιάχνουμε τίποτα. Χρυσοκάνθαρες φτιάχνουμε. Παύουν να είναι καθηγητές. Γίνονται χρυσοκάνθαρες.

Παρακάτω, για τους συναδέλφους: Κύριε Υπουργέ, πείτε ξεκάθαρα για τους συναδέλφους ότι μπορούν να διδάσκουν χωρίς να αμείβονται και τελειώσαμε. Τα άλλα τα λέει το Σύνταγμα. Ξεκάθαρα. Μπορούν να διδάσκουν. Δεν μπορούμε να τους αποκόψουμε από την πανεπιστημιακή ζωή...

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν ακούσατε τι είπα πριν, κύριε συνάδελφε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Κύριε Υπουργέ, η διατύπωση θα δημιουργήσει ερμηνευτικά προβλήματα. Είμαι νομίκος και σας ο επισημαίνω. Πείτε το ξεκάθαρα. Είναι σε αναστολή, αλλά μπορούν να διδάσκουν χωρίς αμοιβή. Τελειώσαμε.

Επίσης δεν μπορώ να αντιληφθώ το εξής: 'Όπως είναι οι διατάξεις περί ασυμβίβαστου, δεν μπορώ να είμαι σύμβουλος, να ασκώ διοικητικό ή διδακτικό έργο σε ιδιωτικό φορέα παροχής εκπαιδευτικών υπηρεσιών, όμως μπορώ να είμαι μεγαλομέτοχος και να έχω το 60% μισ ονωνύμου εταιρείας η οποία παρέχει υπηρεσίες οποιασδήποτε βαθμίδας της εκπαιδεύσεως. Διότι δεν είναι υποχρωτικό ο μεγαλομέτοχος, που ελέγχει το 60%, το 70% του κεφαλαίου μισ ονωνύμου εταιρείας, να είναι σύμβουλος ούτε να μετέχει στη διοίκηση αλλά ούτε και να διδάσκει. Άρα αυτός δεν έχει ασυμβίβαστο;

Παραπέρα, στην παράγραφο 1 εδάφιο δ' λέτε "να κατέχουν δεύτερη μόνιμη οργανική θέση". Βάζετε δύο επίθετα, "μόνιμη" και "οργανική". Πολλοί μπορούν να μείνουν απ' έξω. Να πείτε απλά να κατέχουν δεύτερη έμμισθη θέση στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και στις τράπεζες. Τα άλλα τα επίθετα θα αφήσουν πολλούς από έξω από το ασυμβίβαστο.

Θα ήθελα να πω και κάπι αλλό, κύριε Υπουργέ. Κάνατε μία βελτίωση στο θέμα της ανάκλησης. Ο καθένας αφού κάθε Απρίλιο είναι υποχρεωμένος να δηλώνει την προτίμησή του σε ποια κατηγορία θέλει να είναι, πλήρους ή μερικής απασχόλησεως, δεν αντιλαμβάνομει γιατί του δίνετε την ευχέρεια, έστω και με την έγκριση της γενικής συνελεύσεως του οικείου πανεπιστημίου, να μπορεί να αλλάξει μεσούντος του ακαδημαϊκού έτους; Γιατί αυτή η φροντίδα; Ποιον προσπαθείτε να ευνοήσετε; Γιατί αφήνετε κερκόπορτες; Γιατί αφήνετε παράθυρα;

'Έκανε την επιλογή του, κύριε Υπουργέ, τελείωσε! Για ένα έτος είναι, δεν είναι εφ' όρου ςωής. Γιατί του δίνετε το δικαίωμα, έστω και με την έγκριση της γενικής συνέλευσης, να ανακαλέσει την αρχική προτίμησή του; Αυτό είναι απαράδεκτο. Δεν ξέρω γιατί γίνεται.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Πολύ σωστά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Νομοθετούμε μόνο για τους λειτουργούς και όχι για την εκπαίδευση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Μπρατάκος έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα αναφερθώ κι εγώ στο άρθρο που αναφέρθηκε πρωτότερα ο κ. Κοντογιαννόπουλος, στο άρθρο 8 παράγραφος 2β, που μιλάει για τις

ώρες διδασκαλίας των καθηγητών των ΤΕΙ.

Είναι γνωστό ότι από το ν. 1404/83 το εκπαιδευτικό προσωπικό των ΤΕΙ διδάσκει πολλές ώρες. Παραδείγματος χάρη, ο καθηγητής διδάσκει δεκατέσσερις ώρες, ο επίκουρος καθηγητής δεκαέξι ώρες και ο καθηγητής εφαρμογών είκοσι ώρες. Οι ώρες είναι πολλές.

Σε πάρα πολλά ΤΕΙ υπάρχουν περιπτώσεις όπου καθηγητές ορισμένων ειδικοτήων δεν μπορούν να συμπληρώσουν το ωράριο. Και το πρόβλημα που μπαίνει είναι: Τι γίνεται με αυτούς τους καθηγητές; Αυτό πρέπει να ξεκαθαριστεί γιατί υπάρχει το ενδεχόμενο, εάν δεν έχουν ώρες να διδάσκουν, να μετατραπούν σε καθηγητές μη πλήρους απασχόλησης. Αυτό πρέπει να ξεκαθαριστεί.

Επίσης υπάρχει και κάτι αλλό. Οι καθηγητές επιδιώκουν να διδάσκουν πολλά μαθήματα εις βάρος της εκπαίδευσης, μόνο και μόνο για να μπορούν να διαθέτουν τα βιβλία τους. Επειδή, όμως, οι τεχνολογικές εξελίξεις και γενικότερα οι εξελίξεις είναι ραγδαίες, το περιεχόμενο ενός μαθήματος αλλάζει από τη μία στιγμή στην άλλη. Επομένως, δεν είναι δυνατόν οι καθηγητές να διδάσκουν περισσότερα από δύο μαθήματα και να αποδίδουν. Είμαι, λοιπόν, της γνώμης ότι πρέπει να μπει ένας φραγμός εδώ, ώστε οι καθηγητές να μην μπορούν να διδάσκουν περισσότερα από δύο μαθήματα.

'Οσον αφορά το θέμα της έδρας, η τροποποίηση την οποία έκανε ο κύριος Υπουργός δεν καλύπτει το κενό, διότι σας είπα ότι είναι δυνατόν η έδρα να βρίσκεται κοντά σε έναν όμορο νομό, πάρα στο άκρο του ίδιου του νομού. Σας έφερα σαν παράδειγμα το θέμα του ΤΕΙ Χαλκίδας και σας είπα ότι είναι πολύ πιο κοντά η Λαμία από τη Χαλκίδα, από ότι είναι η Χαλκίδα από τη βόρεια Εύβοια.

Νομίζω ότι πρέπει οπωδήποτε να βρείτε έναν άλλο χωροταξικό περιορισμό και ο καλύτερος είναι ο χιλιομετρικές αποστάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Πεπονής έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΠΟΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επανέρχομαι στο θέμα του άρθρου 5 με τη διάθεση να βοηθήσω τον κύριο Υπουργό ή τον κύριο Υφυπουργό.

Κατ' αρχήν, πρέπει να δηλώσω απερίφραστα -και το εννοώ ότι πιστεύω πως είναι χρήσιμη η προσφορά υπηρεσών ενός επιστημόνα, που καλείται να υπηρετήσει μία Κυβέρνηση, στην ακαδημαϊκή κοινότητα και στα πανεπιστήμια. Αυτό δεν το αμφισβήτω και το πιστεύω και για σήμερα και για αύριο. Εδώ όμως διοισθαίνουμε σε μία άνιση μεταχείριση και σε μία ενδεχόμενη παραβίαση κείμενης διατάξεως του Συντάγματος. Γιατί ορθότατα ο Υπουργός Παιδείας επικαλέστηκε τη διάταξη η οποία επιβάλλει αναστολή αρμοδιοτήτων πανεπιστημιακών κατά τη διάρκεια της βουλευτικής θητείας.

'Όμως, εκτός από αυτήν τη διάταξη, υπάρχει και η διάταξη του άρθρου 81 του Συντάγματος, η οποία ορίζει ότι: "Οποιαδήποτε επαγγελματική δραστηριότητα των μελών της Κυβέρνησης, των Υφυπουργών και του Προέδρου της Βουλής, αναστέλλεται κατά τη διάρκεια της άσκησης των καθηκόντων τους."

Το ερώτημα είναι, εάν το έργο του καθηγητή υπάγεται στην έννοια της ασκήσεως επαγγέλματος. Η ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου έχει αποφανθεί ότι, ναι ο Υπουργός, ο οποίος είναι καθηγητής, είναι υποχρεωμένος να αναστείλει την καθηγητική του δραστηριότητα.

Εγώ, κύριοι Υπουργοί, δεν είμαι βέβαιος και δεν μπορώ να αποφανθώ, εάν είναι ορθή ή όχι η κρίση του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Λέγω, όμως, ότι υπάρχει, πρέπει να τη λάβετε υπόψη.

Θα σας πω όμως και κάτι αλλό. Και αν ακόμη δεν υπάρχει παράβαση διατάξεως κειμένης, υπάρχει αγνόηση -υπάρχει, επαναλαμβάνω, αγνόηση- ρητής υπόδειξης του συνταγματικού νομοθέτη. Και οι νομικοί εδώ αντιλαμβάνονται τι εννοώ, όταν αναφέρομαι σε υπόδειξη του συνταγματικού νομοθέτη.

Είναι η διάταξη της παραγράφου 4 του ίδιου άρθρου 81 του Συντάγματος, η οποία ορίζει: "Νόμος μπορεί να καθιερώνει το ασυμβίβαστο του αξιώματος του Υπουργού και του Υφυπουργού και προς άλλα έργα." Δηλαδή, ο συνταγματικός

νομοθέτης δεν επιτρέπει διαστατική, επιπεική, ερμηνεία της προηγούμενης διάταξης, αλλά αντιθέτως υποδεικνύει στον κοινό νομοθέτη να επεκτείνει την απαγόρευση.

Εσείς λοιπόν και αν δεν παραβιάζετε την κείμενη διάταξη, πάντως, χωρίς να παραβιάζετε, αγνοείτε μία ρητή συνταγματική υπόδειξη.

Και έχω να πω και το εξής. Ο ακαδημαϊκός λειτουργός ο οποίος τιμά την πολιτική ζωή συμμετέχοντας σε άσκηση κυβερνητικών καθηκόντων, δεν καθίσταται προνομιακό πρόσωπο, εν σχέσει με εκείνους οι οποίοι, κατά την πολιτική πρακτική, κατά κανόνα είναι εκείνοι οι οποίοι αναδέχονται υπουργικές ευθύνες.

Μιλάω με σκεπτικό νομικού, αν θέλετε και με την ψυχολογία ενός ανθρώπου που έχει υπηρετήσει, όπως και εσείς, κύριε Υπουργέ, το Κοινοβούλιο επί μακρόν χρόνο. Είναι λάθος. Είναι λάθος αυτή η ρύθμιση, παρ' όλο που επαναλαμβάνω ότι πρέπει, στη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος, να προβλέψουμε μία ρεαλιστικότερη ρύθμιση, η οποία να επιτρέπει σε διακεριμένους ακαδημαϊκούς λειτουργούς παραλήλως να προσφέρουν πολύτιμες πράγματα υπηρεσίες σε κυβερνητικό επίπεδο. Άλλα αυτή η διάταξη πιστεύω ότι είναι λάθος και αδικεί και εκείνους οι οποίοι υπάγονται σε αυτήν τη διάταξη. Είναι η προσωπική μου άποψη.

Προσθέτω και κάτι για διευκρίνιση, κύριε Υπουργέ. Αυτά τα οποία εκθέτω είναι οι πεποιθήσεις μου. Δεν σημαίνει ότι θα καταψηφίσω τη διάταξη, εάν επιμείνετε. Δεν έχω ηθικό πρόβλημα. Έχω πρόβλημα ως νομικός και ως κοινοβουλευτικός.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Πολύ σωστά τα είπατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Γιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Μετά τη θέση του κ. Πεπονή πάνω σ' αυτό το συγκεκριμένο άρθρο, νομίζω, κύριοι Υπουργοί, ότι είναι πολύ καλύτερο σήμερα να αποσυρθεί το άρθρο 5, και σε ένα προσεχές νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας να φέρετε τη διάταξη, αφού θα είναι μελετημένη και συνταγματικά και νομικά και όχι αποσπασματικά, όπως παρουσιάζεται τώρα, καθ' ότι βλέπουμε και ότι ο σύμβουλός σας σας δίνει κάποιες συγκεκριμένες πληροφορίες.

'Οσον αφορά το "μερικής απασχόλησης", θα ήθελα να πω το εξής: Λέτε "έως 30%". Πρέπει, όπως είπε και ο κ. Ανδρεουλάκος, να πούμε ποιο θα είναι αυτό το ποσοστό.

'Όπως αντιλαμβάνεσθε, οι ελευθεροεπαγγελματίες φορολογούνται. Υπάρχουν αντικειμενικά κριτήρια. Εάν θα δώσουμε το 30% και το 45% στη φορολόγηση, ζέρετε τι θα δημιουργήσετε; Θα δημιουργήσετε μία φαυλότητα η οποία θα επεκταθεί και στον ιδιωτικό τομέα. Θα δημιουργήσετε ένα πρόβλημα -και το προσωποποιώ- στους γιατρούς, στους νομικούς, για το τι θα γράφεται ως απόδειξη και το τι θα εισπράττεται. Μα, αυτό το καθεστώς θέλουμε να δημιουργήσουμε; Αυτή είναι η σύγχρονη κοινωνία που θέλουμε να οικοδομήσουμε όλοι μαζί; Αυτό το φαύλο καθεστώς, το οποίο επικρατεί σε κάποιους άλλους τομείς, εσείς το υιοθετείτε;

Δεν μπορώ να καταλάβω αυτήν τη νοοτροπία σας.

Δεν μπορώ να καταλάβω επίσης τη νοοτροπία όσον αφορά το χρόνο της ετεροαπασχόλησης σε ένα νοσηλευτικό ίδρυμα. Είναι ποτέ δυνατόν, εμείς που κάνουμε πολύτιμες εγχειρήσεις -όλοι έχετε εμπειρίες προσωπικές ή από συγγενείς ή από φίλους- να σταματήσουμε τις εγχειρήσεις στη μέση, γιατί το ωράριο εργασίας μας, της ετεροαπασχόλησης, τελείωσε; Και ποιος θα ελέγχει ποιον; Λέτε ότι ο πρόεδρος του τμήματος είναι υπεύθυνος να κάνει όλο αυτό το αστυνομικό έργο. Σοβαρολογείτε; Θα το κάνει αυτό ο πρόεδρος του τμήματος; Ξέρετε ποια είναι η Ιατρική Σχολή; Μόνο ο χειρουργικός τομέας είναι όσο πολλές άλλες σχολές. Πού τα λέτε αυτά;

Πείτε ότι οι διευθυντές τμημάτων εργαστηρίων μπορεί να έχουν την επιμέλεια αυτού του ωραρίου. Μη νομοθείτε, όμως, αυτά που είναι έξω από την πρακτική, την οποία ζείτε. Εδώ ζείτε στον πλανήτη Γη, στην Ελλάδα ζείτε. Δεν ζείτε στον 'Αρη. Εκτός αν φαντάζεστε ότι μια εγχειρόση ενδεχομένων

σταματάει και έρχεται ο αντικαταστάτης του Γιαννόπουλου, για παράδειγμα, να συνεχίσει την εγχείρηση. Αν θέλετε ένα τέτοιο μοντέλο, μπορούμε να το συζητήσουμε κάποτε άλλοτε. Ευχαριστώ.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: "Για τα μάτια" είναι αυτά. Μην τα παίρνετε τοις μετρητοίς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η συνάδελφος Κ. Καραγιάννη έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Υπουργέ, εγώ θέλω να αναφερθώ στο άρθρο 8 παράγραφος 2 εδάφιο β', στο σημείο που λέτε "να εκτελούν διδακτική απασχόληση και πρόσθετες υπηρεσίες ως εξής". Όπως είπαν και οι προηγούμενοι συνάδελφοι μου που μίλησαν, οι καθηγητές των ΤΕΙ διδάσκουν πάρα πολλές ώρες -να λάβετε και τη δική μου φωνή υπόψη- ο καθηγητής διδάσκει δέκα ώρες, ο επίκουρος δώδεκα ώρες και ο καθηγητής εφαρμογών δεκατέσσερις ώρες.

Επίσης, να γίνει μια προσθήκη, αν το θεωρείτε σωστό, για θέσπιση τέταρτης βαθμίδας επιστημονικού προσωπικού με κατώτερα προσόντα, που απασχολούνται στα ΤΕΙ για την πραγματική διατήρηση των θεσμών της έρευνας, των εργαστηρίων, όπου οι δυνατότητες που παρέχονται σήμερα είναι μηδαμινές και προσανατολίζονται στην ύπαρξη εργαστηριακών βοηθών, παρασκευαστών, μόνο κατά τη διάρκεια των εργαστηρίων και όχι πριν και μετά από αυτό.

Στο σημείο αυτό θα κάνω και εγώ μία έκκληση. Αυτήν τη στιγμή καθηγητές των ΤΕΙ που δουλεύουν υπερωριακώς-περίπου τρισήμισι χιλιάδες άτομα- έχουν να πληρωθούν από το Μάρτιο και φυσικά, όπως είπαν και οι προηγούμενοι συνάδελφοι, η ωραία αντιμοθία είναι πάρα πολύ χαμηλή, χίλιες πεντακόσιες (1.500) με τρεις χιλιάδες (3.000) δραχμές, γνωρίζοντας ότι ένας καθηγητής μέσης εκπαίδευσης θα παίρνει πέντε χιλιάδες διακόσιες (5.200) δραχμές, όπως ανακοινώσατε εσείς πριν από λίγες μέρες, όταν θα κάνει μέσα στο σχολείο επιπρόσθετη ώρα μάθημα για να βοηθηθούν οι μαθητές και ένας καθηγητής των ΤΕΙ παίρνει οκτώ χιλιάδες (8.000) δραχμές. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η κ. Λουλέ έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μία ερώτηση. Χθες πολλοί συνάδελφοι μιλήσαμε αργά το βράδυ, χωρίς να είναι παρών ο Υπουργός και κάναμε ορισμένες ερωτήσεις. Κάποιες απ' αυτές απαντήθηκαν και κάποιες όχι. Το ερώτημά μου είναι, αν δεν μπορούμε να παίρνουμε απαντήσεις, για ποιο λόγο να κάνουμε τις ερωτήσεις;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΠΟΝΗΣ: Θα ήθελα να πω μια διευκρινιστική φράση, αν μου επιτρέπετε εσείς, κύριε Πρόεδρε και ο Υπουργός.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε, κύριε Πεπονή, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΠΟΝΗΣ: Επειδή αναφέρθηκα στο Ελεγκτικό Συνέδριο, θέλω να πω ότι αυτό ελέγχει τη νομιμότητα σε ό, πι αφορά τις αμοιβές. Κατά συνέπεια, νομίζω ότι, αν αποσύρετε τη διάταξη, όποια πρακτική υπάρχει, υπάρχει. Νομίζω όμως ότι ανοιχαίμε ένα θέμα, χωρίς να υπάρχει λόγος.

Να αποσυρθεί η διάταξη και σε επόμενο νομοσχέδιο ρυθμίζετε και τα ασφαλιστικά, για τα οποία κατά την άποψή μου έκανε εύστοχες παρατηρήσεις ο κ. Μάνος και το θέμα των αμοιβών. Δεν θέλω να δημιουργήσω στους μη νομικούς εσφαλμένες εντυπώσεις. Το Ελεγκτικό Συνέδριο προδικαστικά εξετάζει τη συνταγματικότητα.

Εκείνο για το οποίο έχει αρμοδιότητα να αποφανθεί είναι η απόληψη αποδοχών. Κατά συνέπεια, η πρότασή μου είναι απόσυρση και όχι να λύσουμε βιαστικά το ζήτημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και

Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, ο αγαπητός συνάδελφος, ο κ. Πεπονής, προσήγγισε το θέμα νομικά. Εμείς προσεγγίζουμε το θέμα πολιτικά και νομοθετούμε.

Για το άρθρο 5.σας είπα ευθύς εξαρχής και το είπα και στην επιτροπή, ότι η αρχική διατύπωση ήταν να επιτρέπεται και στους Βουλευτές-καθηγητές να διδάσκουν και να ασκούν ερευνητικό έργο, όπως προβλέπεται και για τις άλλες κατηγορίες. Η Κ.Ε.Ν.Ε., η οποία αποτελείται από διαπρεπείς νομικούς και του Συμβουλίου της Επικρατείας που αργότερα θα ερμηνεύσουν τη συνταγματικότητα ή όχι αυτής της διάταξης, μας είπε ότι η πρόθεσή μας αυτή αντίκειται στο Σύνταγμα. Γι' αυτό έχουμε δύο διαφορετικές μεταχειρίσεις σε δύο διαφορετικές κατηγορίες.

Λυπούμεθα που το Σύνταγμα καθορίζει την αναστολή των αρμοδιοτήτων κατά έναν τρόπο περιοριστικό για τους Βουλευτές-μέλη Δ.Ε.Π. Αλλά εδώ δεν μπορούμε, ως κοινοί νομοθέτες να έρθουμε σε σύγκρουση με μία ρητή διάταξη του Συντάγματος. Γι' αυτό στην περίπτωση των συναδέλφων Βουλευτών-μελών Δ.Ε.Π. αναφερόμεθα στο άρθρο του Συντάγματος.

Το γεγονός ότι δεν μπορούμε να πάμε μέχρι εκεί που θέλουμε να πάμε ως κοινοί νομοθέτες στην περίπτωση των Βουλευτών-μελών Δ.Ε.Π., καθεστώς το οποίο ορίζει το Σύνταγμα, δεν σημαίνει ότι σε άλλες κατηγορίες θα πρέπει να είμαστε εξίσου περιοριστικοί.

Κύριοι συνάδελφοι, οι γενικοί γραμματείς, οι ειδικοί γραμματείς αλλά και εξωκοινοβουλευτικά μέλη της κυβέρνησης, που προσφέρουν έργο στην κυβέρνηση, δεν είναι αιρετοί. Προσφέρουν έργο μετά από πρόσκληση της κυβέρνησης. Και προσφέρουν έργο στην κυβέρνηση χωρίς να θέλουν να αποκοπούν τελείως από το πανεπιστήμιο. Έχω συγκεκριμένες περιπτώσεις γενικών γραμματέων που είναι επιφανείς επιστημόνες, οι οποίοι έρχονται να εκτελέσουν έργο όχι πολιτικό. Παραδείγματος χάρη, ο Γενικός Γραμματέας Έρευνας και Τεχνολογίας -και ο συνάδελφος ο κ. Πεπονής γνωρίζει πολύ καλά αυτόν το χώρο- πρέπει να είναι πανεπιστημιακός και πρέπει να γνωρίζει πολύ καλά το αντικείμενο. Εάν του απαγορεύσουμε να έχει οποιαδήποτε σχέση με το πανεπιστήμιο, είναι αμφίβολο αν θα έλθει. Τι λέμε; Λέμε ότι γι' αυτό το σύντομο, το καθορισμένο χρονικό διάστημα που θα έρθει να βοηθήσει το κυβερνητικό έργο, δεν θα αρμείβεται βέβαια το πανεπιστημιακό του έργο, αλλά θα μπορεί, αν θέλει και αν μπορεί, να διδάσκει κάποια μαθήματα, να έχει μία σύνδεση με το πανεπιστήμιο. Και, φυσικά, δεν έχει και εξεταστικό ρόλο, δεν μπαίνει μέσα σ' αυτά τα πράγματα.

Γι' αυτό λοιπόν, θα παρακαλούσα τους κυρίους συναδέλφους να κατανοήσουν την πολιτική προσέγγιση σ' αυτό το άρθρο, που νομίζω ότι καλύπτει τις ανάγκες όλων.

Πολύ γρήγορα, κύριε Πρόεδρε, προσπάθησα να απαντήσω σε όλα τα ερωτήματα. Λυπάμαι αν η αγαπητή συνάδελφος πιστεύει ότι δεν απάντησα στα ερωτήματα. Εγώ νομίζω ότι έδωσα μία επαρκή απάντηση.

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Μπορώ να το επαναλάβω;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όχι τώρα.

Τα πανεπιστήμια εξωτερικού είναι Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα αναγνωρισμένα. Το πού θα πάει και το πού θα διδάξει, αυτό θα το κρίνει και η γενική συνέλευση που θα εγκρίνει την αίτηση του μέλους Δ.Ε.Π. Δεν θα πάει οποιοδήποτε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Έστω και αν είναι διωτικό;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Στο εξωτερικό θα πάει.

Για τα θέματα της Ελλάδος, τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια, εγώ έχω έλθει σε επαφή με τον κ. Αργυρό. Ξέρω πολύ καλά τι γίνεται σε αυτόν το χώρο. Δεν είναι κατάλληλη συνεργασία να αφήσουμε ένα μέλος Δ.Ε.Π. του κρατικού πανεπιστημίου να δώσει σε ένα αντίστοιχο και ανταγωνιστικό, αν θέλετε, ίδρυμα τον τίτλο του πανεπιστημίου. Η συνεργασία -όπως είναι η ΑΛΒΑ- και άλλων ινστιτούτων που προσφέρουν έργο, με τα κρατικά πανεπιστήμια θα γίνει με άλλες μορφές που θα τις συζητήσουμε άλλη φορά στη Βουλή σε σχέση με τις

δραστηριότητες των πανεπιστημίων.

Για το θέμα των ασφαλιστικών. Όταν θα προχωρήσουμε στα άρθρα, προς το τέλος, θα φέρουμε μία διάταξη που θα δίνει εξουσιοδότηση στα συναρμόδια Υπουργεία να καθορίσουν τα θέματα, στα οποία αναφερθήκατε. Και, γι' αυτό, δεν νομίζω ότι χρειάζεται να μπω σε λεπτομέρειες. Θα τα συζητήσουμε αυτά αύριο.

Θα ήθελα με αυτήν την ευκαιρία, κύριε Πρόεδρε, σε μία αλλαγή που έκανα στο άρθρο 2, στο τέλος του εδαφίου ι' της παρ.2 που αναφέρθηκα και στις Επιτροπές της Βουλής να κάνω μία διόρθωση. Με πληροφορούν από τη Βουλή, ότι η σωστή διατύπωση είναι η εξής και ξαναδιαβάζω την αλλαγή: Στο τέλος του εδαφίου ι' της παρ.2 προστίθενται οι λέξεις "καθώς και σε διοικούσες επιτροπές ΑΕΙ και ως μέλη της Ακαδημίας Αθηνών, του Επιστημονικού Συμβουλίου και Επιτροπών της Βουλής καθώς και ως μέλη των ανεξαρτήτων διοικητικών αρχών, εξαιρουμένων των προέδρων τους". Ο όρος "Επιτροπή της Βουλής" δεν κάλυπτε το Επιστημονικό Συμβούλιο. Άρα το αναφέρουμε ρητά.

Αυτό βέβαια θα επαναληφθεί ως ίδια διόρθωση και στο άρθρο 8, που αφορά τα ΤΕΙ.

Έγινε μία παρατήρηση, σχετικά με το άρθρο 6 παράγραφος 1α, για τα ασυμβίβαστα. Πιστεύω ότι ο όρος "με οποιαδήποτε σχέση" καλύπτει και την περίπτωση του μεγαλομετόχου που αναφέρθηκε, αλλά αν υπάρχει αβεβαίότητα, προτείνω να προσθέσουμε μερικές λέξεις και να το κάνουμε σαφέστερο. Άρα, το εδάφιο 1α θα έχει ως εξής: "Να απασχολούνται ως σύμβουλοι ή με διοικητικό ή με διδακτικό έργο ή να συμμετέχουν με οποιαδήποτε σχέση και χρονική διάρκεια κλπ." Η ίδια αλλαγή θα πρέπει να γίνει και στο άρθρο 12 παράγραφος 1α για τα ασυμβίβαστα, δηλαδή "Να απασχολούνται ως σύμβουλοι ή με διοικητικό ή με διδακτικό έργο ή να συμμετέχουν με οποιαδήποτε σχέση..."

Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ.Μάνος έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Πρόσεξα ότι στην επιχειρηματολογία του ο κύριος Υπουργός προκειμένου ν' απαντήσει στις παρατηρήσεις του κ. Πεπονή, έφερνε μονίμως το παράδειγμα των γενικών γραμματών και των ειδικών γραμματών. Ο κ. Πεπονής δεν ανεφέρθη σ' αυτούς. Ανεφέρθη στο άρθρο 81 του Συντάγματος που μιλάει ρητώς για τα μέλη της Κυβέρνησης και στους Υψηλούς υργούς.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αναφέρθηκα και σε αυτές τις περιπτώσεις.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Δεν αφορούν τα όσα είπε ο κ.Πεπονής τους γραμματείς, τουλάχιστον συνταγματικά. Άλλα το Σύνταγμα λέει επακριβώς στην παράγραφο 3 του άρθρου 81, ότι οποιαδήποτε επαγγελματική δραστηριότητα των μελών της Κυβέρνησης, των Υψηλούς υργών και του Προέδρου της Βουλής αναστέλλεται κατά τη διάρκεια άσκησης των καθηκόντων τους.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τι αναστέλλεται, κύριε συνάδελφε;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Αναστέλλεται οποιαδήποτε επαγγελματική δραστηριότητα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ούτε εσείς ούτε εγώ είμαστε νομικοί, αλλά όταν διδάσκει άνευ αμοιβής, είναι επαγγελματική δραστηριότητα;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Θα έλθουμε σε αυτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Μία αναστολή έχουμε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Στη συνέχεια, όπως επεσήμανε ορθότατα πάλι ο κ. Πεπονής, η παράγραφος 4 του ιδίου άρθρου σπρώχνει το νομοθέτη προς την κατεύθυνση μεγαλυτέρου περιορισμού.

Λέει του νομοθέτη "θα μπορούσες να αποκλείσεις και άλλα έργα". Η δική μου γνώμη είναι ότι το Σύνταγμα είναι πολύ αυστηρότερο σε ό,τι αφορά τα μέλη της Κυβέρνησης από ό,τι είναι για τους Βουλευτές. Είναι δικό σας θέμα να το κρίνετε αλλά έχει μεγάλη σημασία να γίνει κατανοητό, ότι αυτήν τη

στιγμή συζητάμε γι' αυτό το θέμα, για το οποίο έχουν ακουστεί πολλές απόψεις και αν δεν κάνω λάθος τούτη τη στιγμή αφορά μόνο ένα πρόσωπο που κατέχει θέση στην Κυβέρνηση. Προσέξτε το αυτό, μήπως εκεί που μας είπατε ότι λειτουργείτε πολιτικά, τελικώς λειτουργήστε εις βάρος σας, όπως άλλωστε έγινε και με την περιβόητη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.

Δεν απαντήσατε στο ερώτημα, ποιον εσωτερικό κανονισμό εννοείτε με το νομοθέτημά σας. Αυτόν που γράφουν στα παλαιά τους παπούτσια στα πανεπιστήμια; Σ' αυτόν αναφέρεσθε στο δικό σας νομοθέτημα; Ακόμη δεν αναφέρετε την αντίφαση που υπάρχει για τους προέδρους των τμημάτων στα ασυμβίβαστα. Και βέβαια με αυτό που κάνετε με τον ιδιωτικό τομέα, ίσως δείχνει για άλλη μία φορά τις προκαταλήψεις σας. Και αυτή η διάταξη είναι λάθος και είναι από εκείνες τις διατάξεις που δεν μπορούν να διατηρηθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν απήντησα σε κάτι το οποίο θεώρησα αυτονότο, αλλά συμβαίνει όταν μιλώ να μην είσθε στην Αίθουσα. Έχω πει ότι έχουν υποβληθεί έξι εσωτερικοί κανονισμοί και ότι θα επισπεύσουμε την εργασία. Θα καλυφθεί αυτό το θέμα με ένα επόμενο νομοσχέδιο. Άρα, ο εσωτερικοί κανονισμοί τους οποίους νομοθέτησε ο κ. Σουφλιάς αλλά δεν πραγματοποίηθηκαν, διότι οι διατάξεις τους δεν ήταν εφαρμόσιμες, ήταν αβάσιμες, με τις ρυθμίσεις που θα κάνουμε και με τη συνεργασία που έχουμε, θα γίνουν. Σ' αυτούς τους κανονισμούς αναφέρομαι.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Και με τους προέδρους των τμημάτων τι θα γίνει;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τα έχω πει. Είπα ότι στην περίπτωση 6.3α υπάρχει, εκ των πραγμάτων, μία κατηγορία πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης η οποία αναφέρεται αποκλειστικά στους πρυτάνεις, αντιπρυτάνεις, κοσμήτορες, πρόεδρος, αντιπρόεδρος διοικούσας επιτροπής. Δεν αναφέρεται σε άλλες περιπτώσεις. Ο πρόεδρος του τμήματος του τομέα κλπ, είναι πλήρους απασχόλησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Πεπονής έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΠΟΝΗΣ: Το αισθημα ευθύνης μου ως νομικού, αγαπητέ κύριε Μάνο, μου επιβάλει να αποδεχθώ ότι, αν δεν υπάρχει αμοιβή, δεν έχουμε υπαγωγή στην έννοια του επαγγέλματος. Αυτό είναι απολύτως βέβαιο και ο κ. Αρσένης έχει δίκαιο. Άλλα γι' αυτό ακριβώς και διότι, όπως ετόνισα, το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει αρμοδιότητα να αποφανθεί για τις αποδοχές και προδικαστικά αναφέρεται στην έννοια της συνταγματικής διάταξης, γι' αυτό υποστηρίζω ότι το άρθρο 5 χρείζει ριζικής επανεξαστοςής και επτέρεινα την απόσυρσή του. Από εκεί και πέρα επαναλαμβάνω ότι δεν το καταψηφίζω, αλλά εάν επιτιμείνει η Κυβέρνηση, το υπερψηφίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Κόρακας έχει το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Θα ήθελα να πω ότι, όπως ήδη έχουμε δηλώσει, η θέση μας είναι ότι θα έπρεπε να αναστέλλεται και για τους Υπουργούς και για τους δημάρχους και για τους νομάρχες και για τους Βουλευτές. Όταν όμως δίνετε τη δυνατότητα στους Υπουργούς έστω και αν δεν είναι Βουλευτές, να διδάσκουν έστω και χωρίς αμοιβή, καταλαβαίνετε ότι αν π.χ. διδάσκει ο Υπουργός Παιδείας ή ο Υπουργός Οικονομικών και να μην αμειβονται, τι επιδράση θα έχει αυτό. Δεν δίνετε, όμως, αυτό το δικαίωμα στους Βουλευτές χωρίς αμοιβή. Εδώ πέρα, αφού δεσχόμαστε ότι δεν είναι επαγγελματική απασχόληση με την έννοια ότι δεν πληρώνεται, γιατί αυτή η ερμηνεία να μην ισχύει και για τους Βουλευτές. Θα έπρεπε λοιπόν ή να επιτραπεί και για τους Βουλευτές ή να καταργηθεί για όλους αυτό το δικαίωμα. Εμείς τασσόμαστε υπέρ της δεύτερης εκδόχης.

Επίσης, θέλω να θέσω ορισμένα ερωτήματα, που δεν απαντήθηκαν. Τι σημαίνει το εδάφιο στ' της παραγράφου 2 του άρθρου 2, το οποίο λέει ότι ασκούν εξωπανεπιστηματική υπερωριακή απασχόληση, εφόσον δεν αμειβονται από τη θέση,

για την οποία παρέχουν την υπερωριακή τους απασχόληση. Θα αμείβονται γι' αυτήν; Το λέω, γιατί παραπέρα, σε κάποιο άλλο άρθρο, το βάζει μεταξύ των εσδών που πρέπει να κατατίθενται στον ειδικό λογαριασμό.

Επίσης, τι σημαίνει να ασκούν χωρίς αμοιβή, συμπεριλαμβανομένης και της κατ' αποκοπήν απαξιμωσής κάθε είδους έργου ή δραστηριότητα; Τι σημαίνουν αυτά; Εκτός, κύριε Υπουργέ, και αν θέλετε να δεχθούμε όλους τους χαρακτηρισμούς, που δώσαμε και εμείς και άλλοι. Αν δεν πρόκειται για κοροϊδία, για παραπλάνηση της Βουλής και του ελληνικού λαού, πώς είναι δυνατόν μέσα σε οκτώ ώρες, που θα κατανέμονται σε δύο μέρες, να ασκήσει ένας πανεπιστημιακός λειτουργός ελευθέριο επάγγελμα, να εκτελέσει κάθε έργο και επίσης υπερωριακή απασχόληση; Και πώς θα διαπιστώσετε αν πράγματι αφέωρες μόνο οκτώ ώρες ή εξήντα το οκτώ ώρες, αφού του δίνετε τη δυνατότητα να είναι το πολύ είκοσι ώρες στο πανεπιστήμιο; Η εβδομάδα, αν δεν απατάμαι, έχει πολύ περισσότερες ώρες και μπορεί να βρει άπειρες ώρες, για να απασχοληθεί στο γραφείο του ή σε άλλη εργασία κλπ. Εκτός, αν μας βεβαιώσετε ότι θα έχετε από πίσω του συνεχώς και μόνιμα, ακόμα και στην κατοικία του, κάποιον που θα παρακολουθεί και θα καταγράφει με τι ασχολείται. Το λέω, για να δείξω πόσο παράλογα και αστεία είναι αυτά που αναφέρονται στο νομοσχέδιο.

Κύριε Πρόεδρε, να είσθε βέβαιος ότι πολύ σύντομα θα έρθουμε εδώ να τροποποιήσουμε αυτές τις διατάξεις. Και κάπι ακόμα. Μιλάμε για βεβαιώσεις και για παρακράτηση του 20% και 30% από διάφορες εργασίες, προγράμματα και άλλα που κάνει ο πανεπιστημιακός. Πώς θα ξέρετε πόσα εισέπραξη; Κι εδώ πάλι ισχύει η κοροϊδία. Εμείς πιστεύουμε ότι όλα αυτά δημιουργούνται επειδή η Κυβέρνηση επιμένει να μη δέχεται την πλήρη και αποκλειστική απασχόληση χωρίς εξαιρέσεις. Υπάρχουν μερικοί στην Αίθουσα αυτή που λένε να στην πλήρη και αποκλειστική απασχόληση, αλλά ταυτόχρονα ναι, και στη μερική απασχόληση, ναι και στις έξι ώρες, ναι και στις είκοσι ώρες, αλλά όμως να υπάρχουν αυστηρότεροι έλεγχοι, ναι και στην ποινική δίωξη, αν δεν γίνονται αυτοί οι έλεγχοι. Δεν μπορούμε να έχουμε και το σκύλο χορτάτο και την πίτα ολόκληρη.

Εμείς θέλουμε άλλη μία φορά να καλέσουμε την Κυβέρνηση να αφήσει όλα αυτά εδώ πέρα που οικοδόμησε με αυτό το νομοσχέδιο, που θα μείνει, φαντάζομαι, στην ιστορία ως νομοσχέδιο αντιφάσεων και παραλογισμών και να το αποσύρει τώρα, για να μπορέσουμε να δούμε πώς θα ρυθμίσουμε τα ζητήματα αυτά.

Νομίζω ότι, αν τελικά δεν γίνει δεκτή η πρότασή μας, να υπάρχει αναστολή για όλους και απαγόρευση για όλους να διδάσκουν στο πανεπιστήμιο, να αποσυρθεί και να συζητηθεί ξανά, για να βρεθεί κάποια λύση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο Υπουργός Παιδείας έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Έχουμε εξηγήσει στην επιτροπή τι σημαίνει η διάταξη που έχουμε, όπου στο στ' επιτρέπεται να ασκούν εξωπανεπιστημιακή υπερωριακή απασχόληση, εφόσον δεν αμείβονται από τη θέση για την οποία παρέχουν την υπερωριακή τους απασχόληση.

Έχουμε τους γιατρούς του ΕΣΥ, οι οποίοι είναι και πανεπιστημιακοί. Αυτοί πληρώνονται το μισθό τους από το πανεπιστήμιο. Η υπερωριακή απασχόληση αμείβεται απ' αλλού.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Ποιο ωράριο είναι υπερωριακό; Οι είκοσι ώρες, οι σαράντα ώρες;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αυτό κανονίζεται στα νοσοκομεία. Λέμε για την υπερωριακή απασχόληση. Αυτά τα έχει ρυθμίσει άλλος νόμος σχετικά με τα θέματα υγείας. Μου είπατε, σε ποιο θέμα αναφέρεται.

Τώρα, για την πλήρη απασχόληση, μπορούν να αμείβονται από κάθε είδους έργο. Βέβαια δεν είναι κάθε έργο άσχετο με το λειτούργημα του καθηγητή. Κοιτάξτε, ο καθηγητής

λειτουργεί κάτω από ένα καθεστώς που καθορίζεται από τις διατάξεις του έργου του καθηγητή. Δεν μπορεί να είναι καθηγητής και να ασκεί δραστηριότητες, οι οποίες αναφέρθηκαν εδώ. Φυσικά, αυτό το έργο είναι συναφές με το επάγγελμά του. Άλλα υπάρχουν και περιπτώσεις που ένας πανεπιστημιακός θέλει να συμμετέχει σε ένα κοινωφέλες ίδρυμα του χωριού του, έναν πολιτιστικό σύλλογο, χωρίς να αμείβεται. Αυτό δεν του απαγορεύουμε. Και αυτή είναι η έννοια του Ι.α'.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Του επιτρέπεται να έχει μια επιχείρηση;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Βεβαίως όχι. Διαβάστε. Λέει "χωρίς αμοιβή".

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Και για το Ι.α';

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μα, για το Ι.α' μιλάμε, δηλαδή, χωρίς να αμείβεται.

'Οσον αφορά τώρα τις οκτώ ώρες. Η έννοια της αρχικής διατύπωσης -επαναλαμβάνω αυτά που είπα- ήταν ότι δεν μπορεί να διαθέτει χρόνο για αυτές τις εξωπανεπιστημιακές δραστηριότητες, πάνω από μια εργάσιμη μέρα την εβδομάδα. Για συγκεκριμένα για τους δικηγόρους οι οποίοι δεν μπορεί να είναι μια φορά την εβδομάδα στον Άρειο Πάγο, στο Συμβούλιο της Επικρατείας, αλλά μπορεί να χρειαστούν να πάνε και την επόμενη μέρα. Ο μέσος όρος, αυτό που κάπως περιοριστικά ερμηνεύσαμε, είναι ότι το σπάσαμε αυτό σε δύο παραστάσεις. Αυτό πώς ελέγχεται; Ο δικηγόρος κόβει προείσπραξη, την καταθέτει στο Δικηγορικό Σύλλογο, άρα ελέγχεται πόσες παραστάσεις έχει κάνει. Περιορίζουμε, λοιπόν, τις παραστάσεις σε δύο την εβδομάδα. Και αυτή είναι μια πάρα πολύ περιοριστική διάταξη.

Για τους γιατρούς, λέμε, βέβαια, ότι, αν θέλουν να λειτουργήσουν έξω από το πανεπιστήμιο, να έχουν ένα ιατρείο, να πηγαίνουν δύο φορές την εβδομάδα. Αυτό δεν μπορώ να πω ότι θα ελεγχθεί αστυνομικά. Ούτε θα πούμε, αν κάποιος χειρουργεί ότι θα σταματήσει την εγχείρηση του την τέταρτη ωρα και όχι την πέμπτη. Όμως, αυτό το μέλος ΔΕΠ είναι υποχρεωμένο να καταθέσει και δικαιολογητικά και να κάνει έναν απολογισμό σε έξι μήνες. Μετά, αυτά τα δικαιολογητικά ελέγχονται και από το Υπουργείο Οικονομικών και από το τμήμα. Άρα, ο νόμος βάζει κάποιες σταθερές και κάποια ώρα μέσα στα οποία το μέλος ΔΕΠ μπορεί να ελεγχθεί. Δεν είναι, λοιπόν, κάτι γενικό και αόριστο, αλλά είναι μια διάταξη η οποία δημιουργεί ένα κλίμα και είναι μια διάταξη που μπορεί και να ελεγχθεί άνετα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Βούλγαρης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ: Κύριε Υπουργέ, επειδή ορισμένοι συνάδελφοι έκαναν ορισμένες παρατηρήσεις για τα μέλη ΔΕΠ τα οποία βρίσκονται στην κατηγορία της πλήρους απασχόλησης, θα πρότεινα -προκειμένου να διαλυθεί κάθε αμφιβολία σε σχέση με την άσκηση του ελευθέρου επαγγέλματος που περιοριστικά στο νόμο αναφέρεται για την κατηγορία των μελών ΔΕΠ, οι οποίοι ακολουθούν την κατηγορία της πλήρους απασχόλησης- στο άρθρο 2 στην παράγραφο 2ζ που αναφέρεται "να ασκούν ελευθέριο επάγγελμα", να προστεθεί "στα πλαίσια της ειδικότητάς τους στο χώρο του ΑΕΙ", ούτως ώστε να ξεκαθαρίστε το ζήτημα αυτό. Δηλαδή, ένας καθηγητής ο οποίος είναι νομικός, να ασκεί το επάγγελμα του νομικού, ένας καθηγητής ο οποίος είναι μηχανικός ή αρχιτέκτονας, να ασκεί το επάγγελμα του αρχιτέκτονα, ή ένας γιατρός, στο επάγγελμα του γιατρού. Εκτιμώ ότι αυτή η συμπλήρωση θα ξεκαθαρίσει το ζήτημα αυτό, που ορισμένοι συνάδελφοι έχουν επισημάνει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, πριν κηρύξω περαιωμένη τη συζήτηση επί της ενότητος των άρθρων από 1 έως 12, θα θέλει να προτείνω προς το Τμήμα μετά την ψήφιση της ενότητος αυτής, να ολοκληρώσουμε τη διαδικασία για σήμερα.

Αύριο, να συζητήσουμε σε μια ενότητα τα άρθρα από 13

έως το τέλος -διότι και επί της ουσίας από το άρθρο 13 έως το άρθρο 20 είναι μισθολογικά θέματα- όπως ζήτησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Μάνος, αλλά και η Κυβέρνηση.

Θα ήθελα να είχα τις απόψεις των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων των Κομμάτων, εάν συμφωνούν σε μια τέτοια διαδικαστική πρόταση.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ασφαλώς και συμφωνούμε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Συμφωνούμε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Θα τελειώσουμε, όμως, αύριο στις 15.00' η ώρα.

Ορίστε, κύριε Κόρακα.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Εμείς πιστεύουμε ότι είναι πολύ δύσκολο να τελειώσει αυτή η ιστορία στις 15.00', κύριε Πρόεδρε, διότι το κεφάλαιο Β' τα άρθρα 13 μέχρι 16 είναι πάρα πολύ σημαντικά, αναφέρονται στο μισθολόγιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Να δώσουμε, κύριε Κόρακα, άνεση χρόνου.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Θέλω να πω να μη βάλουμε το "15.00' η ώρα" ως ώρα τερματισμού της συνεδρίασης.

Υπάρχουν επίσης ορισμένες τροπολογίες Βουλευτών, που καλό θα ήταν να τις βλέπαμε. Γιατί πρέπει να καθιερώσουμε δηλαδή ως πάγια τακτική την περιφρόνηση προς τους Βουλευτές σε ό,τι αφορά την κατάθεση τροπολογιών και μάλιστα τροπολογιών που είναι σχετικές με το νομοσχέδιο; Αν υπάρχουν άσχετες, το καταλαβαίνω, αλλά άμα είναι σχετικές, γιατί όχι;

Λέω, λοιπόν, να βάλουμε δύο ενότητες, για να γίνει και σοβαρότερη δουλειά. Να βάλουμε από το άρθρο 13 μέχρι το άρθρο 16 μια ενότητα και τα υπόλοιπα μια δεύτερη ενότητα. Από τη δική μας την πλευρά, όπως πάντα, δεσμευόμαστε ότι δεν θα ταλαιπωρήσουμε το Τμήμα. Και να πούμε ότι στις 15.00' τελειώνουν τα άρθρα και μια ώρα τουλάχιστον αφιερώνουμε για τις τροπολογίες των Βουλευτών, αν και μια ώρα δεν αρκεί, γιατί απ' ό,τι είδα υπάρχει ένας πολύ μεγάλος αριθμός τροπολογιών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Κοντογιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Η συνεννόηση που έγινε, κύριε Πρόεδρε, με τον κ. Μάνο, όπως τουλάχιστον με ενημέρωσε, είναι να συμπυχθούν οι δύο ενότητες σε μία και να υπάρξει και ο χρόνος για να συζητηθούν οι τροπολογίες των Βουλευτών, με στόχο κατά προσέγγιση, εν πάσῃ περιπτώσει, να τελειώσουμε στις 15.00' η ώρα. Ασφαλώς δεν περιελαμβανόταν στη συμφωνία να μη συζητηθούν οι τροπολογίες. Να συζητηθούν οι τροπολογίες οι σχετικές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Κοντογιαννόπουλε, αυτό δεν μπορούμε να το απαγορεύσουμε από τον Κανονισμό.

Ο κ. Αποστόλου έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Εμείς, κύριε Πρόεδρε, δεν συμφωνούμε με αυτήν την πρόταση. Είναι πολύ σοβαρά τα θέματα, τόσο του μισθολογίου των πανεπιστημιακών όσο και των ερευνητών...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Μισθολογικά είναι, κύριε Αποστόλου.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Προτείνουμε να συζητηθούν χωριστά σε δύο ενότητες, στο χρόνο που είπατε μέχρι τις 15.00', αλλά όσον αφορά τις τροπολογίες, θα συνεχίσουμε από εκεί και πέρα να ολοκληρώσουμε τη συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Ιωαννίδης έχει το λόγο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, φρονώ ότι αν δεν τα συζητήσουμε σε μία ενότητα αύριο, όπως άλλωστε το πρότεινε η Αξιωματική Αντιπολίτευση και το βρίσκω λογικό, θα υπάρξει πρόβλημα χρόνου. Διότι με δεδομένο ότι αύριο κλείνει το Τμήμα, δεν θα υπάρξει η δυνατότητα να συζητηθούν οι τροπολογίες, πράγμα που κανείς δεν το θέλει. Επειδή μοιάζει λίγο αντιφατικό να ζητάμε να είναι δύο ενότητες από τη μια μεριά και από την άλλη να συζητηθούν και οι τροπολογίες, γι'

αυτό θα πρέπει να συζητηθούν τα άρθρα σε μια ενότητα. Τα άρθρα να συζητηθούν σε μια ενότητα, οι τροπολογίες θα συζητηθούν -όσοι επιθυμούν να τις συζητήσουν, θα τις αναπτύξουν- και θα φθάσουμε στις 15.00' η ώρα, που θα είναι και το τέλος της συνεδρίασης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Βούλγαρης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ συμφωνώ με την πρόταση, διότι όλα τα επόμενα άρθρα, από το 13 μέχρι και το 20, αφορούν διακεκριμένες ενότητες, αλλά που έχουν σχέση με τις αποδοχές και για τους καθηγητές των Α.Ε.Ι. και για τους καθηγητές των Τ.Ε.Ι. και για τους ερευνητές, τους λειτουργικούς επιστήμονες, των παρέδρων Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, Σ.Ε.Λ.Ε.Τ.Ε., Εκκλησιαστικών Σχολών. Όλα είναι ζητήματα που ρυθμίζουν αποδοχές. Επομένως, μπορούμε να τα συζητήσουμε όλα σε μια ενότητα. Δεν αναφέρομαι βεβαίως στα άρθρα από 21 ως και 25, τα οποία είναι μεταβατικές και ειδικές διατάξεις και δεν υπάρχει κανένα ιδιαίτερο πρόβλημα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Τι θέλετε, κύριε Αποστόλου;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Μισό λεπτό. Επειδή επιπλέον εκ μέρους της Κυβέρνησης ότι θα υπάρξουν ορισμένες διορθωτικές κινήσεις, όσον αφορά και την καταβολή των επιδομάτων και το μισθολόγιο των ερευνητών, τουλάχιστον πριν ξεκινήσουμε αύριο τη διαδικασία, να έχουμε στα χέρια μας αυτές τις προτάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η κ. Αράπη-Καραγιάννη έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Αφού θα τελειώσει έτσι ή αλλιώς αύριο το νομοσχέδιο, δεν καταλαβαίνω γιατί θέλετε να χωρίσετε τις ενότητες. Είτε χωρίσουμε τα άρθρα σε δυο ενότητες είτε όχι, το ίδιο αποτέλεσμα δεν θα υπάρχει. Εμείς συμφωνούμε με οποιαδήποτε απόφαση παρθεί, γιατί έτσι ή αλλιώς αύριο θα τελειώσει το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, θα κάνω μια πρόταση που νομίζω ότι θα καλύψει όλες τις πολιτικές πτέρυγες. Θα μπορούμε να συζητήσουμε σε μια ενότητα τα άρθρα με κάποια άνεση χρόνου, να δώσουμε δεκάλεπτο στους εισηγητές, για να μην υπάρξει πρόβλημα και αν χρειαστεί, να δώσουμε και μισή ώρα παράταση, να πάμε στις 15.30' για συζήτηση επί των τροπολογιών και νομίζω ότι έτσι θα ολοκληρώσουμε τη διαδικασία επί της ουσίας και ασφαλώς θα τελειώσει το νομοσχέδιο, όπως προβλέφθηκε ακριβώς από τη Διάσκεψη των Προέδρων, δεδομένου ότι τελειώνει και το Τμήμα και θα πρέπει οπωσδήποτε αύριο να τελειώσουμε. Άρα, αύριο, συζητούνται σε μια ενότητα τα άρθρα από το 13 έως το 24 και μέχρι τις 15.00' θα έχει τελειώσει η συζήτηση επί των άρθρων και μισή ώρα, αν χρειαστεί, θα δώσουμε παράταση για να δοθεί η δυνατότητα στους συναδέλφους να αναφερθούν στις εμπρόθειμες τροπολογίες.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων από το 1 έως το 12 και θα τα ψηφίσουμε ένα προς ένα.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ομοφώνως, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ(Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ομοφώνως, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 12 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 15.43' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 2 Οκτωβρίου 1997 και ώρα 10.00' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Υπηρεσιακή κατάσταση και αναμόρφωση μισθολογίου του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού και του Εκπαιδευτικού προσωπικού των Ιδρυμάτων της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (Α.Ε.Ι., Τ.Ε.Ι.) -Μισθολογικές ρυθμίσεις των ερευνητικών ιδρυμάτων και άλλων συναφών κατηγοριών και άλλες διατάξεις".

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ